

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ
СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Published by
Ukrainian National Women's
League of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

Квітень

4

April

1967

Олена Кульчицька

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК XXIV. КВІТЕНЬ Ч. 4.

Видає Союз Українок Америки
раз у місяць за винятком серпняРедагує Колегія — Лідія Бурачинська,
Олена Лотоцька, д-р Наталя Ішук,
Ірина Пеленська, Марта Тарнавська,
Наталя Чапленко, Марія Юркевич..Листування й передплату висилати
на адресу:4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel DA 4-7304Річна передплата в ЗДА і Канаді
від січня 1963 ..... \$5.00
Піврічна передплата \$2.75
Річна передплата в Англії 1½ ф. ст.
Річна передплата в Австралії 4 а. д.
Річна передплата у Франції 10 н. фр.
Річна передплата в Німеччині 12 н. м.
В інших країнах рівноварт. 5 ам. дол.
Поодиноке число 50 центів

Зміст:

М. Тарнавська: Весна
— Похвала ілюзії
Наша обрядовість
О. Городиська: Окр. Рада США
в Клівленді
О. Федак: Українські народні шви
М. Тарнавська: Жінки читають
більше!
М. З. Одежинська: День мами
Д. Шуст: По святих місцях
Н. Стецьків: Інтерв'ю з „дебютант-
кою“
Д. Бойчук: Затривожливе питання
Л. Б.: На службі громади
Сесія українського жіноцтва
О. П.: Перед XXI. Конгресом Міжнар.
Жін. Союзу
Д-р З. Ясінчук-Гріффо: Проблема
обмеження родини
О. Фацієвич: Сирники
Рушникові шви
Р. Коцик: Мох у травнику
О. Цегельська: Неля й Аня
Л. Гадай: Хро зробив дашок?
М. Дейко: Вона найменша...
При громадській роботі
П. Щуровська: Моя музична освіта

На обгортці:

Олена Кульчицька, відома малярка
й педагог, відійшла у вічність дня
8. березня 1967 у Львові.

OUR LIFE

VOL. XXIV. APRIL No. 4

Edited by Editorial Board
Monthly publication except August,
of the Ukrainian National Women'sLeague of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.
Tel DA 4-7304Subscription in the United States
of America \$5.00 per year, half year
\$2.50. Subscription in Canada \$5.00
per year, half year \$2.75. Subscrip-
tion in England 1½ pound sterling,
per year. Subscription in Australia
4 Austr. dollars per year. Subscrip-
tion in France 10 n. fr. per year.Entered as second class matter July
8, 1944, at the Post Office at Phila-
delphia, Penna., under the Act of
March 3, 1879.

Single Copy 50 cents

ПРЕДСТАВНИЦТВА
„НАШОГО ЖИТТЯ“

АНГЛІЯ:

Mrs. Myroslawa Rudenska
245 Wigman Rd.
Bilborough Estate
Nottingham, EnglandUkrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W. 2

АВСТРАЛІЯ:

"Library & Book Supply"
16a Prospect St.
Glenroy, W9, Victoria
Australia

ФРАНЦІЯ:

Дарія Мельникович
с/с No. 7 887 92 de Paris
26, rue de Forcy
Paris 18-e
France

НІМЕЧЧИНА:

Ukrainischer Frauenverband
Haus der Begegnung
8 Muenchen 27
Rauchstr. 22

On the Front Page:

Outstanding Ukrainian artist Olena
Kulchycka, died on March 8, 1967.

На терені США

9. квітня — Відкриття Музею Нар.
Творчости в Нью Йорку
16. квітня — Показ історичних строїв
64 Відділу США — Окр. Рада
США в Дітроїті
7. травня — Об'їздка голови п-ні С.
Пушкар — Хрестини 93 Відді-
лу США в Гартфордї, Конн.
13. травня — Показ істор. строїв 64
Відділу США — Окружна Рада
США в Рочестерї
20. травня — Окр. З'їзд — Окр. Ра-
да США в Клівленді
27. травня — Зустріч із головою США
п-ні С. Пушкар; Конференція
Вих. Референток — Окр. Рада
США в Ютіці
30. вересня — Вечір Жіночого Пера
— Окр. Рада США в Сиракю-
зах.

КРІЗЬ НОВІ ФІЛЬМИ

АЛАМО — Alamo. Оборона твер-
дині проти мексиканського війська є
предметом цього нагородженого філь-
му. Грають — Лоренс Гарвей, Джан
Вейн і Річард Відмарк.ПТАХИ — The Birds. Фільм побу-
дований на підставі новелі Дефні дю
Моріє. Боротьба пташиного роду з
людиною.55 ДНІВ У ПЕКІНІ — 55 Days in
Peking. Фільмовий репортаж з об-
логи чужинецької місії в Пекіні у
1900 р. Грають Давид Нівен і Чарл-
тон Гестон.О, ДІВЧАТА! — Girls, Girls, Girls.
Співуча комедія з Елвісом Преслі,
що йому кохання стає на перешкоді
до придбання вітрильного човна.ДІЮ В НЕБЕЗПЕЦІ — I Deal in
Danger. Шпигунський фільм із 2-ої
світової війни.МАВПИ, ЙДІТЬ ДОДОМУ! —
Monkeys, Go Home! Весела комедія
Дізнея на тему, чи можна шимпанзів
навчити якоїсь роботи. Грають Моріс
Шеваліє й Іветта Міміє.КИТ НАМУ — Namu, the Killer
Whale. Документальний фільм про
життя першого кита, що його вда-
лося зловити й затримати в неволі.РОМЕО І ДЖУЛЬЄТА — Romeo
and Juliet. Сфільмований Королів-
ський Балет із Маргот Фонтейн і Ру-
дольфом Нуреевим у чільних ролях.

ПРИСИЛАЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ!

Марта Гарнавська

Soleil — espace — verdure
Le Corbusier

ВЕСНА

Мій настрій — мрія архітекта
він повен світляних ефектів
і візій є.

Закономірно все і просто:
потрібні лиш:
сонце, зелень і простір —
баляст залиш.

Архітектурі цій не треба
іржі турбот:
до розпроміненого неба
нестримний льот.

1965

ПОХВАЛА ІЛЮЗІЇ

Сонцерадістю день налито:
світ воскрес з кам'яного сну.
Знову з серцем, мов книга розкритим,
зустрічати іду весну.

Знаю: будуть дощі смертоносні,
що лишають на душах шрам.
Знаю: вся ця краса — відносна,
образ серця без серця рам.

Знаю: все це оманна зрада:
моя радість і ця весна,
але я навіть мрії рада,
що на мить повернулась, ясна.

Ах, щоб бути — усе забути“,
жити знову у полоні сну!
П'ю солодку сонця отруту:
зустрічаю нову весну.

1959/1960

Наша обрядовість

У святочному часі кожного з нас зачепить народня стихія своїм крилом. Чи то готуючи кошик із свяченим, чи то заслухавши співу гагілок, чи то вітаючись старовинним українським „Христос Воскрес!“ А вже розмальована писанка здається не бракує в жадній українській хаті.

Яка багата наша обрядовість! Тисячелігні вірування формували її, наверствлювались і завмирили, щоб залишитись лиш далеким спогадом чогось минулого. Але наш народ пильно зберігав ці залишки, нерозуміючи вже, чому й як вони постали.

А це ж великий скарб! Його треба цінити так, як усі інші прояви народньої культури, що ми їх сприйняли і засвоїли. Адже дорожимо нашим народнім мистецтвом і впровадили його в наш побут. Стараємось його зглибити й пізнати, як це так гарно зробив Музейний Комітет ЛУКЖ в Едмонтоні. Його збірка народніх швів єдина у своєму роді.

Ця ділянка народньої культури промовляє й до чужинецького глядача. Етнографічна збірка СУА, закуплена ще в 1933 р. у Рідному Краю, показана була на численних виставках наших Відділів. А тепер лягла в основу Музею Народньої Творчости в Нью Йорку, що буде відкритий з початком квітня в Українському Інституті Америки.

Окружні Ради СУА прийняли з радістю проект Централі — виконати пересувну виставку народнього мистецтва для своєї округи. Ця виставка служитиме своїм показом на фестивалях, міжнародних показах та студентських виступах. Її вже здійснюють деякі округи, а другі підготовляються до того.

Сюди належить також огляд народнього строю, ілюстрований кольоровими листівками. Його незабаром зможуть показати в Відділах Окружні Ради з відповідними поясненнями.

Таке ж значення має наша обрядовість. Ота писанка, якою обмінюємось із приятелями. Ота спільне Великодне Свячене, що його разом споживає ціла родина. Оті відвідини дорогих могил у Провідну неділю. Це все вияви нашого народнього світогляду, що формувався протягом тисячеліть.

Все це теж треба пильно зберігати й вивчати. Постановім це у ювілейному році! Розгляньмо любовно нашу старовину й виберім із неї те, що може увійти у наш побут. Вийдемо з того шасливі і збагачені в розуміння нашої старовини.

З Головної Управи СУА

Окружна Рада СУА в Клівленді

Наша Округа обіймає 8 Відділів, чотири в Клівленді, а чотири в окрузі. Минулого року засновано новий 31 Відділ ім. Олени Завісної в Толідо-Росфорді.

Наша Окружна Рада має в минулому великий осяг — двигнення пам'ятника Лесі Українки в Культурному Городі Клівленду. Для поставлення пам'ятника був створений окремий Комітет, однак найбільшу частину праці і грошей вложила туди Окружна Рада разом із Відділами СУА. Це взяло нам добрих кілька літ праці і трудів. Комітет пам'ятника вже розв'язався, отже силою факту продовжуємо опіку над пам'ятником. Від часу поставлення пам'ятника Окружна Рада СУА є членом Т-ва Культурних Городів Клівленду і бере участь у його фестивалях.

Окрім того Окружна Рада СУА

є членом Nationalities Service Center, в якому гуртуються всі національні групи нашого міста. Разом із ними влаштовуємо щорічну виставку народнього мистецтва, як рівнож беремо участь у бали, на якому вибирають двоє нових громадян, найвизначніших представників своєї національної групи.

Вже чотири роки наша Окружна Рада веде свою радіопередачу п. н. „Вісті Окружної Ради СУА“. Передача надається раз у місяць. У зміст її входить коротка доповідь на історичні чи актуальні теми, як рівнож вісті і звідомлення. Наше членство, а також українська громада пильно слідкують за цими передачами.

Минулого року відбулася Конференція Організаційних Референток, в якій узяло участь п'ять

Його Блаженство
Блаженніший Верховний
Архієпископ Кардинал
Йосиф Сліпий
Ватикан

НА МНОГІ І ЩАСЛИВІ ЛІТА!

Українське жіноцтво, зорганізоване в Союзі Українок Америки, дякує Всевишньому, що дозволив йому дожити радісної хвилини — подвійного ювілею Вашого Блаженства. Мученицький шлях української католицької Церкви на Рідних Землях та Ваша героїська постава в обороні її Правд — це безцінні скарби, що збагатили наш народ і принесли йому признання всього світу. Тому в цей радісний час Вашого 75-ліття та 50-ліття священства дозволяємо собі зложити наші щиро-сердечні бажання добра і здоров'я. Молимо Господа Бога, щоб підтримав Ваші наміри та дозволив їх Вам перевести в життя на добро української католицької Церкви й українського народу.

ГОЛ. УПРАВА СУА

Відділів. На цьому з'їзді заплановано влаштувати окружний пікнік зі співучастю всіх Відділів Округи. Це мало б відбутися восени.

Небуденною імпрезою минулого року була зустріч із дочкою Івана Франка п-ні Анною Ключко, що відбулась 16. жовтня 1966 р. Про це вже було звідомлення в нашому журналі. Разом із нею наші пані відвідали пам'ятник Івана Франка у Культурному Городі, де зложили квіти. Присутні членки СУА й Укр. Зол. Хреста вручили пані Ключко 200 дол., як дар для Дому Старших ім. Івана Франка у Торонто, де п-ні Анна Ключко є головою Т-ва Опікунів того Дому.

Окружна Рада СУА співпрацює з Відділом Українського Золотого Хреста у Клівленді. Всі імпрези для нашої громади влаштовуємо разом. Співпраця при творенні пам'ятника Лесі Українки нас зблизила і від того часу ми з ними та й іншими жіночими товариствами є в найкращій згоді.

Цьогорічний Окружний З'їзд відбудеться 20. травня.

Ольга Городиська
голова Окр. Ради СУА

Біля пам'ятника Івана Франка у Клівленді:

Зліва на право: пп. Оля Денисенко, Євгенія Дубас, Ірина Кашубинська, Анна Ключко, дочка Поета, Льоня Мельник, Ольга Бак.

Mrs. Anna Kluchko, of Toronto, Ont., daughter of Ivan Franko, Ukrainian poet, visited with other Ukrainian ladies her father's monument in Cleveland's Cultural Gardens.

Українські народні шви

Музейний Комітет при Лізі Українських Католицьких Жінок (ЛУКЖ) в Едмонтоні розпочав збірку швів, що мають застосування у велетенському багатстві української народної вишивки. В цю роботу над українською вишивкою входить також розгляд і класифікація швів та їх призначення. Включаючись у це завдання Музейного Комітету я зладила цей перегляд. Вперше відчитала я його на Виставці збірки українських швів 26. вересня 1965 р. в Едмонтоні. Разом із виставленими 23 таблицями українських швів — це була маніфестація багатства української вишивки, що давала повноту вражень.

В деякому скороченні подаю тепер цей перегляд української вишивки читачкам „Н. Ж.“. Щоб заступити таблиці вишивок послужать нам рисунки поодиноких швів. Та все ж спробую показати й одну-дві таблиці, як зразок дбайливого підходу наших музейниць в Едмонтоні, що виконали такі цінні зразки для нашого Музею.

Призначення вишивки. В українському побуті кожна вишивка відповідає своєму призначенню. Спеціальні мотиви вживаються для

чоловічих сорочок, інші для жіночих і дитячих. Відмінні мотиви для рушників і скатертин, для річей буденних, весільних і жалобних.

В народньому вишиванні спостерігаємо велику пляномірність, ритм, знамениту пов'язаність мотивів в одну цілість і досконалу зіграність кольорів. Це цінності української вишивки, якими вона притягає до себе увагу та викликає подив так у свого, як і в чужого глядача.

Багаті джерела швів. Характер орнаменту у видатнюється при помочі швів, що надзвичайно різноманітні в окремих частинах України. Найбільшими джерелами швів є вишивки сорочок, а особливо жіночих рукавів та вишивки рушників.

У пов'язанні з цим наводжу цікаві дані (в скороченні) про придане молодій, взяті із статистичних записок Василенка „Про ткацтво кінця 19. ст. і початку 20 ст. у Полтавщині та Чернігівщині“. (З журналу „Нова Хата“.) Дівчина з багатого роду, каже він, діставала, коли виходила заміж — 100 сорочок з полотна, прегарно прикрашених на старовинний зразок мережками, лиштвою, вирізуванням, занизуванням. Сто рушників

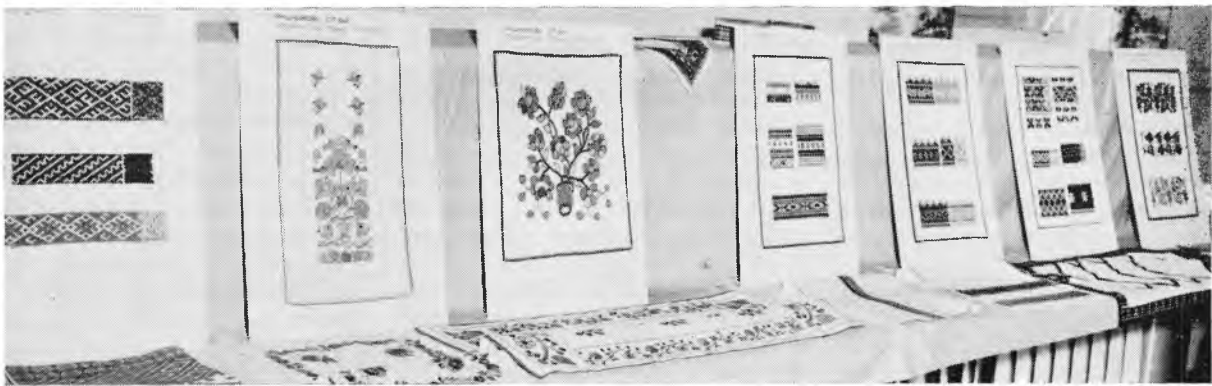
із тканими і вишиваними зображеннями для роздачі як дарунки, 12 великих ряден, 10 скатертин, 15 декоративних рушників і т. д. Найбідніша дівчина мусіла мати бодай 10 вишитих сорочок і принайменше 12 рушників для роздачі.

Для цього ж треба було добирати все нових узорів і швів. Отже можемо собі уявити, скільки мозольної праці та творчої фантазії мусіла вкласти вишивальниця в декорацию тих річей.

Прикмети швів. Велика різноманітність швів, покладена у вище названі предмети, надає їм принадности та виявляє великі декоративні можливості кожного шва. Шви народніх вишивок у більшості лічильні і виконуються при точному рахуванні ниток на полотні та самих стібків. Вишивальною одиницею шва є чисниця, це є три нитки полотна, на якому вишиваємо.

Шов підкреслює стилевість вишивки та часто вказує на її територіяльне походження. Спосіб кладення стібка на тканину називаємо технікою шва.

Все декоративне шиття поділяємо на непрозоре і прозоре або ажурне.

Із Виставки Музейного Комітету ЛУКЖ в Едмонтоні:

Дня 26. вересня 1965 р. відбулось з рамени Музейного Комітету обговорення української вишивки. Доповідь мала п-ні Ольга Федак, яку в скороченні подаємо. Таблиці українських народніх швів виконали члени Музейного Комітету — пп. Ольга Федак, Антоніна Кучер, Надія Цинцар, Ляриса Вацке з Едмонтону та п-ні Люба Луцька з Торонта. На таблицях подано (зліва до права) шви — „морщинку“, мотиви „рушникові“, „яворівку“, хрестикові зори, з Бойківщини, Поділля і Київщини.

Museum Committee of Ukrainian Catholic Women's League in Edmonton, Canada arranged an exhibit of Ukrainian embroidery

Непрозорі шви

Найстаршою технікою українського вишивання є **низь**. Це є шиття, що йде вздовж основи, ведене чорною або червоною ниткою то вгору, то вниз на вивороті полотна, тобто знизу. Звідси і назва техніки: **низь**, **низинка**, **нізінне** (на Гуцульщині), **низзя** (на Бойківщині).

Низь складається з розводу і заповнення. Розвід шиємо на вивороті полотна, набираючи на голку завжди непаристе число ниток 1, 3, 5, 7... Заповнюємо з лицевої сторони настилуванням або півхрестиковим шнурочком. Територіально **низь** належить до Поділля, Гуцульщини, Бойківщини й Закарпаття. Однак найроскішнішою є гуцульська, що творить справжню симфонію кольорів.

У вишиванні **низью** останніми часами можна спостерегти, на жаль, велике спрощування техніки. Вишивальниця, облегшуючи собі роботу, шиє східцями не через одну нитку, як належить, а через дві або й три, чим спотворює цілковито клясику того гарного шва.

На Житомирщині, а подекуди й на Бойківщині **низь** шиють уздовж узору. Є це т. зв. **поздовжна низь**. Її колір здебільшого чорний, доповнений червоним, зрідка синім. Трапляється також зовсім синя.

За технікою виконання є ще інші **низі**, як: **лиса**, **строката**, **дрібненька**, **низь із лица шита**, на виворіть, **завертана** (на Гуцульщині кажуть — на **встріть шита**), а подекуди цю техніку називають „**зашморгом**“. **Низь** — це чисто український витвір.

Заволікання. Другим дуже давнім **стібом**, що як і **низь** наслідує човникове ткання, є **заволікання**, зване теж **перетиканням**, **занизуванням**, **затяганням**, **перебіркою** (в Сокальщині). **Стіби** кладуться поверх полотна, технікою перед голки. Східці **стібів** ідуть чисницею (3-ма нитками), хоч трапляється і 2-ма нитками, це залежить від грубості полотна.

Заволікання буває тільки червоного кольору з легким додатком чорного або синього. Техніка питома на Волині, Поліссі, Підляшші, Бойківщині.

Морщинка. Подібним шиттям до **заволікання** — є **морщинка**. Зви-

чайно шиють її одним кольором, без інших кольорових додатків. До того вживають грубої нитки або волічки, щоб **стіби** гарно зливались. Шиють її на рукавах під вуставкою, **стібом** поза голку. Однак в шитті **морщинки** застосовують ще й іншу техніку, що з **лица** дає шов **поземий**, а на вивороті **прямовісний** або **скісний**. **Морщинку** шиють на Поділлі й Буковині. На Поділлі звуть її „**поверхницею**“, як і все інше шиття у протилежність до **низі**.

Настилування (гладь). У розвитку народних швів після **низі** і **заволікання** слідувала **лиштва** або **пряме настилування**. Це є **двобічний шов** зворотним **стібом**, що **виходить** майже однаково на **лице** й на **виворіть**.

Лиштва (пряме настилування) — це дуже тонке, точне і гарне вишивання. Найбільше виконують її на Полтавщині, шиючи білими або сірватими тонами на рукавах жіночих сорочок. **Лиштву** шиють **прямими стібками** **прямовісними** або **поземими**.

Відміною **лиштва** є **скісне настилування**. Характеризується воно тим, що **стібки** йдуть похило до ниток **основи** або **утоку**. Найбільше поширена в Київщині, де її вишивають червоним або чорним кольором.

Настилування — це точно **рахувальний шов**, поширений по всій Україні і носить різну назву. Напр., на Бойківщині звуть її „**натяганкою**“. На Буковині шиють її **багатьома кольорами** та у **сполучі** з різними швами.

Качалочки. **Настелений шов** п. н. „**качалочки**“ **витворився** на Вінниччині. Його шиють **різнобарвною вовною** з дуже контрастним **сполученням кольорів**, **стібом** усе **однакового розміру**, **кладеним** **невеликими смужками** на **хустках**, **рушниках**, **настільниках**.

Набірування. Є цілий ряд **непрозорих швів**, що трапляються тільки в одній частині України. До таких належить **набірування** на Богуславщині, Київської області. Шиється **паристими**, завжди **поземими**, часом **дуже дрібними стібками**. **Взір** **застелюється** **густо**, без **пропусків вільного поля**. **Таке шиття** застосовують **виключно** у **вишитті чоловічих сорочок**. На Чернігівщині **набірування**

лучать із **настилуванням**, **мережкою**, **шабаком**, **перетяганкою**. Шиють на **рукавах жіночих сорочок**.

Яворівка. Це **півхрестикові шнурочки**, **кладені** **один коло** **одного**. Цей шов **виступає** з **яворівським настилуванням**, **плетінкою**, **ланцюжком**. **Основний колір** для **яворівки** — **червоний**, **додаткові** — **жовтий**, **помаранчевий**, **зелений** з **малим додатком чорного**, **часом** (дуже рідко) **синього**. **Буває** **теж яворівка** **самого червоного кольору** (**темної відтіні**) **або** з **додатком чорного**. **Шов** **характеристичний** для „**бавниць**“ (**жіночий головний покрив**).

Городоцький шов. Це **техніка двостороннього обміту**, поширена тільки в **Городку** та його **околицях** **Львівської області**. У **композицію** **взорів** **входять** т. зв. **вужки**, що **йдуть** **тяглою**, **хвилястою лінією**, **шиті** **двостороннім обмітом**, „**місяці**“ і „**півмісяці**“ **городоцьким настилуванням**. Шиють їх на **жіночих сорочках** **заполоччу**.

Хрестиковий шов. Найпопулярнішою **вишивальною технікою** є **хрестики**. Прийшли в Україну із **заходу** (з **Німеччини** або **Франції**). Спочатку **вживали** їх як **додаткового шва** (напр., у **вирізуванні**). Під кінець 19. ст. **хрестик** **дуже поширився**, **витіснивши** **давні народні шви**. **Вживають** його **різні народи** і шиють **нескладним**, а **навіть примітивним** **способом**. Українка **звикла** **випрацьовувати** **зворот узору** і **выводить** його **дуже дбайливо** — **то** **поперечними стібками**, **то сіточкою**, **то східцями**. Але **найвищим досягненням хрестикового шва** є **двобічне шиття**, **тобто** **однакове** **або** **майже однакове** **на лице** **й** **на виворіть**.

Переміточний шов. Це **двобічна стібнівка**. **Переміточне шиття** **досить** **складне**: **воно** **складається** з **контурного переміточного шва** та **заповнювального**, для якого **вживають** **позаглінного** **або настилувального стібків**. **Тією технікою** **шиють** „**забори**“ на **кінцях** **переміток** на т. зв. „**цибах**“ (**назва гуцульська**). **Перемітка** — це **дуже давній головний покрив** **заміжньої жінки**.

Переміточного шва **вживають** **теж** **на Буковині** та в **різних місцевостях** **Галичини**.

(Докінчення буде)

На виховні теми

ДЕНЬ МАМИ

За кілька тижнів увесь світ святкуватиме День Матері. Наші світлички і школи напевне уже старанно приготуються, щоб гідно відзначити цей день. На жаль, таке „офіційне“ святкування у багатьох родинах відсутнє на дальший плян, а то й цілком зайняло місце більш безпосереднього, родинного свята.

Такий дух анонімності запанував в нинішніх часах, усуваючи більш особисте, інтимне взаємовідношення між людьми. Милосердя, любов ближнього сьогодні практикуємо не як особисті чесноти, але як організації і бюджети. Таке наставлення може бути практичним і правильним, коли маємо до діла з масами народу, але воно не сміє панувати у співвідношенні з поодинокими людьми.

Очевидна річ, що мамі можна б купити дорогий дарунок, чи навіть вручити чек, і вона цим втішиться. Але... оскільки приємніше було б мамі, коли б вона відчула, що її родина дає їй щось далеко вартісніше, дає їй частину себе. Хай це буде квітка, вирізнана маленькими ручками, чи ручна робітка, чи китиця квітів, але нехай мама відчує, що їй віддячують не грішми, а любов'ю.

Очевидна річ, що рідко котра дитина сама здогадається зробити мамі цього роду несподіванку. Обов'язок піддати думку, допильнувати виконання, лежить на батькові. Річ у тому, щоб дитина змалку привчалась, що вона має давати від себе, не лиш діставати і при тому пізнає приємність вияву своєї любові.

З другої сторони, не можемо вимагати вияву такого розуміння тільки від наших батьків. Кожна мама нехай подбає, щоб на татові чи то іменини чи уродини діти приготували приємну несподіванку. Діти, що змалку привчаються природньо висловлювати свої почування, будуть свобідніше почуватись у дальшому співжитті з людьми. М. В. Одежинська

Розмова з мамою

Ще раз про іграшки

У попередньому числі пишете про іграшки і там є згадка, що ті складніші (електричні, механічні) не приносять дитині користи. А мені здається, що так воно не є. Живемо в скомплікованому світі, орудуємо різними приладами й машинами. Чому дитина не має запізнятись із тим, що буде стрічати в пізніших роках?

Та й ще одне. Наше дитинство проходило в таборах, у повоєнному часі, коли важко було за якінебудь іграшки. Це напевне відбилось на нашому розвитку. Тому хочеться дати нашим дітям усе те, чого ми самі не мали. Молода мати

Психологи, що слідкують за розвитком дитини, вважають, що до 18 місяців життя дитині треба лиш малої м'якої ляльки і такого ж бальончика. Все інше для неї зайве. У віці 3—5 літ діти воліють мамині покришки, горщики чи ложки, що роблять багато гуку, від найбільш складних іграшок. Це не значить, що вони не зацікавлені в інших іграшках і в цьому віці для них найбільш відповідні складанки і клецики в усякому виді. Корисною буде також відповідна книжечка, що допомагає природному розвитку дитини.

Різниця між ними, а механічними іграшками є та, що складні іграшки самі за себе працюють, а дитина є лиш пасивним глядачем. Пригадаймо собі, як воно діється з коштовними електричними поїздами чи перегонними автами, що їх дістають наші діти. Їх техніка дітям незрозуміла, вони не спонукують дитини до думання чи комбінування. У висліді самі батьки часто „бавляться“ тією іграшкою, а дітям не раз не дозволяють доторкнутись, бо, мовляв, „це коштує гроші, а ти поломиш“.

Купуючи іграшки, треба взяти до уваги вік дитини та пам'ятати, що діти люблять мати все щось нового. Тому не слід купувати дорогих іграшок „на роки“. Дитина на їх вартості не визнається і більше полюбить такі іграшки, що дають їй зайняття, а не лиш споглядання. Роксоляна

Міра Гарман: „ЖУРАВЛІ“, ілюстрації Романа Василичина, друкарня В-ва „Америка“, Філадельфія.

Багато батьків впровадило в своїх родинах звичай читати дітям перед сном. Передусім, коли обидвоє батьків працюють, слід постаратись, щоб знайти пів години часу увечорі, коли малі діти, а навіть старші, що вже самі вміють читати, могли б притулитись і слухати казок.

Книжку „Журавлі“ діти схочуть послухати багато разів, бо має вона такі прикмети, що їх зустрічаємо у кращих зразках світової дитячої літератури. Мова мелодійна, літературна, слова дбайливо дібрані. Казка про журавлів є прикладом доброго видання для дітей. Для них важне, щоб дія була цікава, щоб не було зайвих слів, а вислови чітко накреслені, зрозумілі й такі, що їх можна легко пояснити. Слухаючи про журавлів, діти радіють гарними ілюстраціями природи та збагачують свою мову.

Нашим малютам, що виростають у чужомовному оточенні, незрозуміло, чому ми не живемо в Україні. При допомозі цієї казки батькам буде легше відповісти на дитячі запитання, зацікавити їх нашою громадою, вияснити, чому саме перебуваємо в цій країні і чому вчимося по-українськи.

Р. Г.

Збірники дитячих віршів
і оповідань

Проліски

Щебетали пташечки

Золота бджілка

по 50 ц. кожен
можна замовити
в Централі СУА

По святих місцях

(Враження з подорожі)

Л Ю Р Д

Не знаю, чи зумію передати словами ті почування і враження, що їх людина переживає в Люрді. Це велике місто у стіп Піренеїв притягає не тільки красою свого краєвиду, але вагою свого релігійного значення. Людина піддається одному й другому і тому спогад про Люрд є особливий.

Центр і головна атракція Люрду — це грота-печера, де відбулось об'явлення Пречистої Діви Марії бідній французькій дівчині Бернадетті. Тут, у тому чарівному місці краса природи і велич святости зливаються в одне. За сто років від часу об'явлення це місце змінилось неймовірно. По середині печери, що знаходиться у підніжжі гори над рікою Пау, стоїть престіл. Вгорі на скалі — статуя Божої Матері з білого мармуру, у тому самому місці, де стояла Мати Божа під час об'явлення. А з лівої сторони скали висить багато милиць і палиць uzдоровлених калік.

Трудно описати всю красу будов та мистецьких творів Люрду. На скалі над печерою стоїть прегарна і маєстатична базиліка, що

складається з трьох частин. Лагідним схилом можна від неї дійти до Критти, що її побудовано на бажання Матері Божої, виявленим Бернадетті. Над Критою є побудована базиліка Непорочного Зачаття. На ній золотими буквами виписані слова, що їх Марія говорила до Бернадетти — „покути, покути...“ В базиліці висять прапори різних держав, які паломники привозили з собою на прощі. Французький прапор займає почесне місце. Ми були приємно зворушені, коли побачили український прапор з-заду при головному престолі. На ньому є відбитка ікони і напис французькою мовою „Царице України, молися за нас“.

У програму кожного дня входять Богослуження, хресні дороги, адорації, купелі для хворих. Дві з них — особливо зворушливі і вбиваються в пам'ять на ціле життя. Є це благословення найсвятішими Тайнами і процесія зі свічками. Благословення відбувається кожного попудня. Люди збираються коло базиліки на площі св. Вервиці і спільно відмовляють молитви та співають пісні, а священник в асисті багатьох ін-

Вхід до будинку помешкання Кардинала Йосифа Сліпого у Ватикані

Entrance of the lodging of Cardinal Joseph Slipy in Vatican

ших священників ходить довкруги площі та уділює благословення кожному недужому зокрема.

Процесія зі свічками відбувається кожного вечора, коли вже стемніє. По відмовленні спільної молитви в гроті вірні виходять із горючими свічками (у формі лямпад), і йдуть дорогою, що протягається перед чарівно освітленою базилікою і статуєю Матері Божої. Під час процесії прочани співають гимн Люрду „Аве Марія“. Потім відмовляють кілька коротких молитов і — заховуючи цілковиту тишу, щоб не розвіяти чарівного настрою — тисячі людей розходяться, кожен у своєму напрямі.

Р И М

Це є напrawdę вічне місто. На його вулицях записана історія століть. Поруч із пам'ятками з часів римської імперії є залишки з часів християнства, мистецькі твори середньовіччя й елегантні модерні будинки.

Трудно описати всі ці пам'ятки віків та враження від них. Згадаю лиш дві події, одна з них пов'язана з нашим світом. Відвідуючи базиліку св. Петра ми надібали при одному з бічних престолів мощі св. Йосафата. Під час авдієнції у нашого архієпископа Кир Івана Бучка ми довідалися від Іх Ексцеленції історію перевезення цих мощів до Ватикану. Привезені давніше з Підляшшя до Відня,

Грота Матері Божої в Люрді
Grotto of the Virgin Mary
in Lourdes, France

довший час скривались там у церкві св. Варвари. На прохання архієпископа один американський летун згодився їх перевезти до Ватикану. Під час лету зірвалася страшна буря. Коли ситуація виглядала дуже критично, тоді цей летун, не-католик, почав молитися до св. Йосафата і прохав, щоб допоміг йому, коли він дійсно святий. По короткому часі буря втихомирилася і вони щасливо долетіли до наміченої цілі.

Другим нашим переживанням були відвідини опери в Римі. Тому, що це було улітку, ми мали нагоду слухати „Cavaleria Rusticana“ на вільному повітрі біля Каракальських купелів. Виконання опери було прегарне, акустика бездоганна, а контури руїн, що таємничо зарисовувались при мистецькому освітленні сцени та ще й при сивій місяці, надавали всьому особливого чару.

Незабутнє та зворушливе враження зробила на нас збірна авдієнція у папи. Це діялось у його літній резиденції Кастель Гандольфо. У великій, просторій залі зібралось кілька груп, коли відчинились двері і швейцарські гвардисти внесли папу. Присутні з ентузіазмом його привітали. В лиці папи відзеркалювалась радість і прихильність до всіх. Звертаючись до поодиноких груп, папа вітав їх різними мовами, давав моральні науки і накінець уділив усім апостольське благословення.

Будучи в Кастель Гандольфо, ми відвідали віллу, що її купив Митрополит Андрей Шептицький для нашого духовенства. Ця вілля є недалеко папської резиденції над самим озером і зветься ім'ям нашого великого Митрополита — Villa Andrea“. Улітку там перебувають наші священники і студенти теології. Тут у приємному і гостинному оточенні ми оглянули віллу, на якій є однак позначки знищення, бо під час 2. світової війни забрали з неї багато річей великої матеріальної і мистецької вартости.

На закінчення нашої вакаційної поїздки ми пережили в Римі, а радше в Ватикані ще одну небуденну та зворушливу подію. Це була приватна авдієнція у нашого кардинала Йосифа Сліпого. Резиденція Кардинала знаходиться у

лівому крилі Ватикану за базилікою св. Петра. Їх Емініція живе в тому самому мешканні, де жив попередньо папа Павло VI. Скромне, але просторе помешкання складається з передпокою, вітальні, їдальні, спальні, конференційної зали, канцелярії секретаря, кухні і каплиці, в якій Кардинал відправляє. Господарство Кардинала провадять Сестри Василіянки. Одна з Сестер, Мати Михаїла розказувала нам, що Їх Емініція дуже любить живі квіти.

У конференційній залі, де ми сиділи у глибокому зворушенні і чекали на авдієнцію, стоїть статуя-погруддя папи Павла VI з бронзи, а на стіні висить у рямках гратуляційний лист з підписами від Наукового Т-ва ім. Шевченка. По кількох хвилинах двері до вітальні спокійно відчинилися і ми найперше почули лагідний голос „прошу“, а згодом і побачили маєстатичну постать Кардинала. Відразу після привітання Владика звернув увагу на подібність мого чоловіка до свого батька, що його пригадував ще як питомця з семінарійних часів у Львові. Імпозантна постать Владики в чорній рясі з великим хрестом на грудях наповнила мою душу якимсь дивним спокоєм. В тій хвилині я відчула святість цієї великої та рівночасно скромної людини, що її Бог призначив на велике діло.

Владика сів свобідно на фотелі, а ми з чоловіком на канапі напроти нього. Мені важко було спромогтись на якенебудь слово, бо моя увага була немов заіпнотизована розумним і лагідним поглядом Кардинала та великою доцільністю й розсудливістю кожної думки й кожного слова. Гарна сріблиста борода його викликала в мене спогад про Перемиського Владика Кир Йосафата Коциловського, якого я собі добре запам'ятала з дитинства. Тому, що ми принесли Їх Емініції на пам'ятку пляшечку води з Люрду, що її він прийняв із подякою і набожно поцілував, то наша розмова почалася саме з того місця. Владика розпитував нас дещо про Люрд, але головною темою нашої розмови було українське громадське життя в Америці. Їх Емініція був досить добре обзнайомлений із різними ділянками його. Розпиту-

вав про Український Конгресовий Комітет Америки, про Пласт та інші молодечі організації. У відповідь на наше питання у справі зміни календаря Кардинал висловив свій погляд, даючи відчуття затурбованія цією зміною.

Під час авдієнції ми обидвое були приємно заскочені здоровим та гарним виглядом Їх Емініції, як рівнож оптимістичним духовим наставленням Владики. На спомин цієї зустрічі вручив нам підписану світлину і книжку актів проголошення Їх Емініції Кардиналом. Це була дійсно незабутня і незатерта подія в нашому житті.

Популярність Кардинала Йосифа Сліпого у Ватикані може нас наповнити гордістю. Від часу прибуття Їх Емініції до Ватикану зросло зацікавлення візантійським обрядом. Є світлини кардинала Йосифа Сліпого з різних публичних виступів і є література про Східню Церкву. Кажуть, що наш Кардинал є однією з найбільш популярних осіб у Ватикані.

Цією видатною подією закінчились три тижні нашого побуту в Європі. Три тижні повні різних вражень та переживань. І тепер, коли я в думках подорожую та відвідую ще раз і ще раз ті місця, то два враження яскраво виділюються з-поміж інших: чарівна горта в Люрді і розсудливі слова нашого Кардинала.

ЖІНКИ ЧИТАЮТЬ БІЛЬШЕ!

(Закінчення зі ст. 5)

є майже всі без винятку теж і членами Союзу Українок Америки) взявся за творення та ведення української бібліотеки. Наш жіночий журнал — один із небагатьох, що регулярно, від багатьох літ інформують своїх читачів критичними аднотаціями про всі майже українські видання. Якщо б це робило більше наших періодичних видань, якби зокрема наша найбільш почитана щоденна преса більше уваги й пильності присвячувала послідовній, систематичній критиці та інформації про нові українські книжкові появи, тоді напевно помітно збільшився б круг читачів української книжки — хочемо вірити, що і тих — чоловічого роду!

Інтерв'ю з дебютанткою

Гумореска, відзначена на Конкурсі Сатири СУА

Дійові особи:

Референтка Управи СУА
Дебютантка

РЕФЕРЕНТКА (входить): Добрий вечір, панство! Як знаєте, тепер є дуже популярні у нас репрезентації дебютанток на забавах деяких українських організацій. Це дуже цікаві імпрези, а ще цікавіші самі дебютантки, представниці нашого молодого покоління. Майбутнє нашого народу! Цікаво знати, що вони думають! Нам удалось запросити одну з таких наших дебютанток на сьогоднішній вечір і мені припала честь перевести з нею маленьке інтерв'ю. Отже попрошу нашу чарівну дебютантку на сцену.

(Входить дебютантка, в білій сукні, з височезною зачіскою „а ля шопа“ на голові, в білих рукавичках).

ДЕБЮТАНТКА: Гай!.. ..

РЕФЕРЕНТКА: Я... бачите... з рамени Союзу Українок, маю честь...

Д.: Гвот із де метгер? Гвай ол де фас?

Р. (збентежено): Бачите... (показує рукою на залю).

Д.: О, мої мама й тато там; ол райт, буду говорити по-українськи.

Р.: Скажіть, ви добре знаєте українську мову?

Д.: Менше більше.

Р.: Що значить „менше більше“?

Д.: Менше знаю, а більше не знаю.

Р.: А розкажіть нам щонебудь про свою родину. Ви одиначка?

Д.: Ні, маю ще брата.

Р.: Старшого, чи молодшого?

Д.: Тяжко сказати. Дотепер він був молодший за мене, але від тепер, думаю, вже мусить починати бути старшим.

Р.: А як ваша мати?

Д.: О, вона дуже любить батька. Як його довше нема вдома, вона завжди каже: „Як йому, боронь Боже, щось лихого трапиться — то я його вб'ю“.

Р.: А хто у вас має більший голос в хаті, тато чи мама?

Д.: Тато. Він вирішує всі важні справи, а мама ці маленькі.

Р.: Які?

Д.: О, до якого каледжу я піду, яке маємо купити авто, куди поїде-

мо на вакації, де купити хату й коли.

Р.: Ну, а які є ті великі справи, які вирішує ваш батько?

Д.: Гм... хто буде президентом Америки, чи буде війна і так далі...

Р.: А чим є ваш батько?

Д.: Доктором.

Р.: О, а яким?

Д.: Добрим.

Р.: Ні, я думаю, на якому полі він працює?

Д.: Він не працює на полі, він працює в шпиталі.

Р.: А чим є ваша мати?

Д.: П'яністкою.

Р.: То ви певно дуже мусите любити музику!

Д.: На жаль, мушу.

Р.: Скажіть мені, які книжки мали на вас найбільший вплив?

Д.: Мамина куховарська й татова чекова.

Р.: Чи ви вдоволені із свого дебюту?

Д.: Так, але він тривав за коротко. В майбутньому треба встановити „Тиждень Дебютантки“. Як у дрібніших громадських справах запроваджується тижнева система святкування, то чому такої епохальної хвилини в житті людини, як перехід з ди-

тячого стану в дівочий не відмітити ширшим святкуванням?

Р.: А думаєте, що це так легко зробити?

Д.: О, так! Треба лиш звернутися до професора Добрянського, а він уже постаріється, щоб Американський Конгрес видав відповідну прокламацію: „Дебютантки українського походження мають дебютувати цілий тиждень — що вечора забава в готелі“...

Р.: (хитає головою, що це неможливо).

Д.: Ну, то може допоможе редактор Волтер Душник, який, як відомо, редагує багато наших англомовних видань і зможе налякати конгресменів, що перестане підтримувати їх у виборчій кампанії.

Р.: Як бачу, ви добре орієнтуєтесь у наших суспільно-громадських справах. Хто, на вашу думку, найбільше популярний серед української молоді?

Д.: Інженер Лепкалюк.

Р.: Чому?

Д.: Бо він найліпше із старшої генерації танцює твіста.

Р.: А чи знаєте, скільки існує українських організацій?

Сатира „Інтерв'ю з дебютанткою“ була виставлена заходами 43 Відділу СУА у Філадельфії. Дебютантку (п-ну Галю Сагагу) випитують кілька референток, а саме пп. Іванна Осідач, Леонія Федак, Марія Євсєвська й Осипа Грабовенська, голова Відділу.

UNWLA Branch 43 performed a sketch "Interview with a debutante" in Philadelphia, Pa.

Д.: Точно не знаю, але напевно більше як триста шістдесят п'ять.

Р.: А то чому?

Д.: Бо мама казала, що за мало є днів у році, щоб кожна наша організація могла влаштувати своє свято.

Р.: Що то, то правда. А як там із жіночими організаціями? Чи орієнтуєтесь, як вони працюють?

Д.: Союз Українок Америки працює тепер, можна сказати, навіть дуже добре.

Р.: Як це розуміти „тепер“?

Д.: Ну, від коли голови деяких Відділів СУА навчилися вести примирливу політику. От, наприклад, на пікніки СУА минулого року приходили люди різних політичних переконань і всі дружньо ставали побіч себе до перегонів у мішках.

Р.: А чи знаєте ще якісь жіночі організації?

Д.: О, так, знаю, але боюсь їх зачіпати, бо то з бабами, як каже мій дядько, не легка справа.

Р.: А чим ви хочете бути?

Д.: Астронавткою. Першою жінкою, що полетить на Місяць. (Усміхається). Мама вже навіть мені дозволила. Казала тільки (надуває губки), що мушу вертатись що вчора додому на ніч.

Р.: А хто є вашим ідеалом жінки?

Д.: Бабця Чайковська. Виховує вже третє українське покоління, добре дає собі раду з мужчинами, навіть духовними, ще досі співає „цісареву“, а до того вже розказувати, як каже Юрко Лаврівський, „голодні кавалки“ навіть зі сцени, якщо треба дати імпрезу на добру ціль. Ну, а на світлинні з градуантками в „Нашому Житті“ виглядає сама, як градуантка.

Р.: Чи ви, як представниця молодого покоління, маєте якесь укрите бажання?

Д.: О, так, і то до Президента Америки: як почне вже висилати людей на Місяць, хай перше вишле провідників наших політичних партій. Тоді, може, ми тут, на землі, легше відітхнемо й об'єднаємось.

Р.: А може це вдалось би якійсь жінці?

Д.: Гм... доброю кандидаткою на те є Мері Душник. Вона добре грає теніс і якщо якийсь мужчина її не послухає, то може дістати ракеткою по голові.

Р.: Ви, молоді жінки, знаєте тепер багато про плекання жіночої краси.

На актуальні теми

Затривожливе питання

Кожного року, коли зближається свято Великодня, починає мене непокоїти одне питання і я шукаю відповіді на нього, але не знаходжу її. Йдеться про те, що рік-річно наші писанчарки витрачають багато часу, щоб у публичних місцях навчати „всіх і вся“ писання наших писанок. Роблять це переважно Союзянки, але вже й деякі не-членки взяли собі за своє „габбі“ і на тому навіть, як зачуваю, непогано заробляють, продаючи при тому свого виробу писанки.

Діється це, як кажу, в різних департаментових крамницях, бібліотеках і т. д. Минулого року пішла я до бібліотеки в нашому місті, щоб зблизька приглянутись такому показові. Заля бібліотеки була заповнена дітьми й матерями. Переважали чорні обличчя, а решта були поляки, бо це було в польській дільніці. Все сиділо при столах і вчилося писати писанки. І я тоді знайшла відповідь на те, чому щороку у вітринах крамниць бачу перед Великоднем виставлені на продаж писанки з українськими взорами і написом „польське писанкі“...

Коли я дискутувала на цю тему з Союзянками, то вони виправдували свої покази тим, що при тій нагоді роблять пропаганду української справи, бо говорять про Україну.

Скажіть, що, на вашу думку, треба робити, щоб виглядати молодим?

Д.: Приставати завжди зі старими.

Р.: А як там зі студентами?

Д.: Дуже зайняті. Збирають гроші на Фонд Катедри Українознавства.

Р.: Ну?

Д.: Так, як виглядає, то може їхні правники будуть із неї користати.

Р.: А ви заміряєте стати членом Студентської Громади?

Д.: Коли?

Р.: Ну, колинебудь.

Д.: Ні, я думаю, коли перестанете мене нудити цими питаннями, а зі мною і цю надзвичайну публіку, яка була така мила, що навіть засміялася кілька разів із наших дотепів.

Р.: Ах, маєте рацію, тож дякую вам і до побачення (прощаються й виходять).

Кінець.

Я далека від того, щоб жартувати собі або кпяти з цих жертвенних жінок, що стільки часу посвячують на ці покази в добрій вірі, що роблять велике діло. Я їх навіть подивляю, але мене непокоїть питання, чи вони роблять потрібне і добре діло. Бо ж Америка є власне тим „кітлом“, що переварює всі культури світу. Почин до того дають у більших осередках Інтернаціональні Інститути. А нам же досить уже того „кітла“ в Україні, що змагає до злиття всіх культур і має успіхи в тому.

До того я не є певна, чи всі ті, що при таких показах говорять про Україну, є покликані до того, чи знають, як треба говорити, щоб нашу справу подати в належному наświetленні. Знаю конкретно, що бували несподівані питання з боку публіки і доповідачки не вміли собі з ними дати ради. Або їх відповідь не вдовольнила питаючого. Наприклад, в американській свідомості не може поміститися, чому такий культурно багатий 40-мільйоновий народ, про що звичайно говорять доповідачки, дав себе взяти в неволю, яка так довго триває. І що тих, що поневоловили й поневолюють — було багато. На таке питання треба глибоких студій!

Повертаючись до справи навчання писання писанок, вишивання чи танку на публичних місцях, вчимо дослівно „вулицю“, яка потім спотворює те, чого навчилася. Тим ми збіднюємо українську культуру, знецінюємо її, розсипуємо повними пригорщами її дорогоцінні перлини. Не знаю, чи слушна ця моя думка. Тому прошу, коли хто думає йнакше, подискутувати зо мною. Може дискусія на цю тему заспокоїть мене і переконає, що так треба робити.

Але я надто високо ціную нашу народну культуру і її мистецькі вияви, щоб я могла спокійно глядіти на її спотворення. У мене кілька зразків писанок із такого курсу. Одна з них навіть написана малим чорним хлопчиком, до речі писанка зовсім гарна й оригінальна, але вона зовсім не українська, хоч як таку мені її продали.

Чи українській справі з того користь?

Дарія Бойчук

Український Корпус Миру

Дня 25. лютого 1967 р. на пресовій нараді ЗУАДКомітету, присвяченій проблемам суспільної опіки, обговорено проєкт Українського Корпусу Миру. Кожна суспільна опіка вимагає жертвених одиниць, що вміють зрозуміти чуже нещастя. Отже й тут є потреба таких людей, що хотіли б і вміли б допомогти. А що в нашій громаді щораз більше потребуючих опіки й поради, то й зростає потреба допомоги. Її може дати гурт підготованих до того людей доброї волі — отой Український Корпус Миру.

Милою несподіванкою тієї наради була привяність українки, члена Американського Корпусу Миру. Це була панна Софійка Ковальчук із Філадельфії. Походить із добре відомої української родини. Її батько інж. Михайло Ковальчук є членом Управи Укр. Т-ва Інженерів, а мати п-ні Ольга, провідною членкою 43 Відділу

США. Отже панна Софійка є дитиною українського середовища. В молодій дівчині вже зарання виявилось бажання — служити ближнім, бо закінчивши середню освіту, вона вибрала собі фах медсестри. І в 1963 р. осягнула ступінь реєстрованої доглядачки хворих.

Свого звання вона не вважала тільки кваліфікованою заробітною працею. Її бажання шло дальше і глибше: вона хотіла принести користь більшому гуртові людей. Тому коли пролунав заклик президента Кеннеді зголошуватись до Корпусу Миру, Софійка Ковальчук зголосилась. Як молодого фахівця її очоче прийняли. У 1964 р. вона перейшла вишкіл по своєму призначенню: на керування осередку здоров'я в малому містечку Бразилії.

Два роки проминуло їй у такій праці. Багаті, корисні два роки! Молода дівчина увійшла у зовсім

чуже середовище, знайшлась в іншому кліматі, мусила вивчити досі невідому мову. Єдине опертя це було її добре фахове знання та охота послужити потребуючим людям. І це дало їй силу іти наміченим шляхом та поборювати перешкоди.

На згаданій нараді ЗУАДКомітету панна Софійка розказала де-що про свою працю у Бразилії. Присутні почули про її початкові мовні труднощі, про нав'язування контакту з людьми. У малій місцевості кожна приїзжа людина звертає на себе увагу, а тим більше така, що приїхала з Америки! Отже це й улегшувало їй контакт з людьми, що всі хотіли її пізнати.

А вже саме влаштування осередку здоров'я! Він уже існував, але не був чинний, отже довелось його урухомити. Корпус Миру доручає своїм членам якнайбільшу співпрацю з населенням та використання тих засобів, що є на міс-

Нарада Суспільної Служби ЗУАДКомітету 25. лютого 1967 р.:

Сидять від ліва: д-р Матвій Стахів — містопрезидент ЗУАДК, п-ні Олена Лотоцька — директор Суспільної Служби ЗУАДК, д-р Володимир Галан — президент ЗУАДК, п-ні Оксана Генгало — секретар ЗУАДК, п-ні Осипа Грабовенська — голова Суспільної Служби Відділу УККА. Стоять від ліва: ред. Микола Пасіка — редактор „Америки“, п-ні Марія Варвара — секретарка канцелярії ЗУАДК, ред. Микола Вайда — орг. реф. ЗУАДК, ред. Іван Кедрин-Рудницький — редактор „Свободи“, п-на Софія Ковальчук — членка амер. Корпусу Миру, ред. Остап Тарнавський — член Дирекційної Ради, дир. Іван Поритко, п-ні Анна Сивуляк, члени Дирекційної Ради, п-на Тетяна Шумська — представниця СУСТА, д-р Стефанія Бережницька — секретар Відділу Т-ва Укр. Лікарів, ред. Лідія Бурачинська — редакторка журн. „Н. Ж.“, п. Дмитро Береговський — представник Ліги Молоді, ред. Мстислав В. Дольницький — редактор „Америки“.

United Ukrainian Relief Committee called a Conference in Philadelphia on developing of welfare work in Ukrainian communities

ці. Впроваджувати нове знаряддя чи користуватись привозними сирівцями — неможливо. Новими можуть бути методи праці та підхід до людей. Цього треба було стисло придержуватись і радити собі в трудних ситуаціях.

І панна Софійка розказує, як вона знайшла зрозуміння в своїх співробітників. Між ними, особливо тими молодшими, є ентузіясти поступу, що хочуть уліпшити життя у своїй країні. З часом створився гурт таких, під проводом одного священика. Багато чого вдалося змінити ще в часі її побуту. А згаданий гурт обіцяв продовжувати почате діло й вона певна, що воно втримається.

Дворічна праця й переживання, получені з нею, сильно вбиваються в пам'ять кожного учасника Корпусу Миру. Для панни Софійки Бразилія й її потреби стали близькими і зрозумілими. Можливо, що це друга й чи не більша вартість Корпусу Миру! Не тільки нові методи праці, що їх він вносить у відсталі країни, але й оте пізнання світу, що він дає молодим людям із ЗДА. У тому числі і нашій молодій землячці Софійці Ковальчук.

І тут думка присутніх на нараді спрямувалась на потреби української громади. Про них свідчить Бюро Суспільної Опіки у Філадельфії, що його вже від травня 1966 р. провадить п-ні Олена Лотоцька. Безліч випадків перейшло через її руки. Найбільш загальні — це інтервенції у лікарів і в шпиталях та справи старечих пенсій і допомог. Здавалось би, що це нескладні справи і їх нетрудно полагодити. Але для старших людей, що мовою не володіють та ще й мають певні труднощі у своєму статусі, як брак громадянства чи нездібність до праці — це непереборні перешкоди. І коли не візьме їх у руки доброзичлива людина, що все вивідає і розуміє, тоді це не рушиться з місця. А що вже говорити про випадки недорозвинених дітей, невилікувальних хворих, важкі родинні конфлікти, дітей залишених без опіки? Це все труднощі нашої громади, що їх вона повинна полагодити у своєму засязі. Бо це на половину легше й корисніше розв'язати.

Отже й доходимо до суті нашої

справи — Українського Корпусу Миру. Нам треба знайти гурт добровільних працівників у кожній місцевості, що хотіли б посвятити свій час і своє вміння для полагоди цих труднощів. Ентузіясти найскоріш знаходяться посеред молоді — тому до неї ЗУАДКомітет скерував свій заклик.

І справді! Найпершим кроком молодих людей були б студії суспільної опіки. Це була б найкраща служба нашій ідеї допомоги. Бо студії сусп. опіки дають широкий погляд на ту ділянку і фахове знання, що ціниться у сучасному світі. Жаль, що так мало українських дівчат, (а це є у великій мірі жіночим званням) вибирає цей фах. Про це теж подумав ЗУАДКомітет, признаючи окремі стипендії для студентів суспільної опіки.

Свій заклик ЗУАДКомітет звертає найбільш до української молоді. Запалом свого серця вона найскоріше відгукнеться на пекучі потреби нашої громади. Ним допоможе налагодити їх, як це вже зробила наша молода землячка своєю працею в далекій Бразилії.

Л. Бура

Новинки з Централі

Дня 25. лютого 1967 голова п-ні Стефанія Пушкар відвідала 78 Відділ СУА ім. Олени Степанівни у Вашингтоні з нагоди річних зборів. Членки Відділу зійшлися численно, щоб вислухати звіту Управи та привітати голову Централі. Про перебіг зборів буде окреме звітлення в журналі. Тут можна згадати тільки промову пані голови, яка закликала до скріплення й поглиблення праці в біжучому ювілейному році.

Дня 25. лютого 1967 ЗУАДКомітет скликав нараду з представниками української преси. Ціллю наради було розглянути найближчі пляни ЗУАДКомітету в ділянці суспільної опіки. Доповідали д-р Володимир Галан при минулі осяги і пляни, п-ні Олена Лотоцька, почесна голова СУА, про працю Бюро Суспільної Опіки у Філадельфії, п-на Софійка Ковальчук про свою працю з рамени Корпусу Миру в Бразилії. Відділ УККА

заступала п-ні Осипа Грабовенська, секретарка Гол. Управи СУА, а Наше Життя його редакторка п-ні Лідія Бурачинська.

У днях 11. і 12. березня відбувся XIV. З'їзд ООЧСУ у Нью Йорку, а разом із ним Перший З'їзд Жіночих Відділів ООЧСУ. Програмову доповідь на тему „Завдання Жіночих Відділів ООЧСУ“ мала п-ні Уляна Целевич із Шикаго. Представницею Гол. Управи СУА на тому З'їзді була п-ні Іванна Рожанковська, референтка плянування.

Творім Музейний Фонд СУА

Підготовка до відкриття Музею Народньої Творчости в Нью Йорку звернула всю нашу увагу на цю ділянку. Стоїмо перед почесним завданням — запрезентувати своїй і чужій публиці зразки нашої народньої культури. Наша Музейна Виставка вимагає всієї нашої пильности й уваги.

Своє приміщення Музей Народньої Творчости знайшов в Українсько-Американському Інституті, цьому культурному осередку нашого життя в Нью Йорку. Одначе влаштування і вдержання Музею вимагає великої уваги й опіки. Відповідне устаткування, вдержання й чищення експонатів, інформаційна брошура — це все пов'язане з коштами, що їх мусимо роздобути, коли наш Музей Нар. Творчости має сповнити своє призначення.

Тому звертаємось до нашого членства з закликом — творімо Музейний Фонд СУА! Жертвуймо засоби, завдяки яким наш Музей Нар. Творчости стане на відповідній висоті. Допоможім створити цей пам'ятник народньої культури у Нью Йорку!

Окружна Рада СУА у Філадельфії відгукнулася на цей заклик і пожертвувала на своєму З'їзді дня 12. лютого 50 дол. на ту ціль. Ідімо слідом за цим шляхетним почином і розбудуймо наш Музейний Фонд! Це найкраще свідчитиме про нашу любов і зрозуміння для нашої народньої культури!

ЕКЗЕКУТИВА СУА

**УКРАЇНЬСЬКА НАЦІОНАЛЬНА
РЕВОЛЮЦІЯ В ПОЕЗІЇ
1917—1967 РР.**

(Матеріали до бібліографії)
зібрала Марта Тарнавська

Починаючи з цього числа, друкуватимемо на протязі 1967 року списки поетичних творів, темою яких є українська національна революція, що її п'ятидесятиліття саме в цьому році святкуємо. Робимо це з вірою, що такий перегляд стане підставою першої цього роду бібліографії, а водночас у глибокому переконанні, що він матиме і практичне застосування, допомагаючи нашим читачам, зокрема ж Відділам США, у виборі матеріалів для академій, концертів чи святочних сходин. Просимо наших читачів надсилати до цього списку свої доповнення, щоб міг він стати по зможі якнайобширнішим. При цьому просимо притримуватись нашого зразку і до кожного твору подати в дужках одне — по можності найбільш доступне джерело, в якому даний твір був надрукований.

Антонич, Богдан Ігор: „Слово про полк піхоти“ (Державин, В., ред.: **Антологія української поезії**. Лондон, Спілка Української Молоді у Великій Британії, 1957. ст. 488—489).

Гарасевич, Андрій: „Крути“ (Його ж: **До вершин**. Нью Йорк, Молоде Життя, 1959. ст. 38).

Гординський, Святослав: „Листопад“ (Державин, В., ред.: **Антологія української поезії**. Лондон, Спілка Української Молоді у Великій Британії, 1957. ст. 420—421).

Липа, Юрій: „Сімнадцятий П“ (Там же, ст. 364).

Маланюк, Євген: „Листопад“ (Його ж: **Поезії в одному томі**. Нью Йорк, Наукове Т-во ім. Шевченка в Америці, 1954. ст. 216—217).

Маланюк, Євген: „Баяда про Василя Тютюнника“ (уривок) (Державин, В., ред.: **Антологія української поезії**. Лондон, Спілка Української Молоді у Великій Британії, 1957. ст. 313—314).

Маланюк, Євген: „Вояки“ (Його ж: **Поезії в одному томі**. Нью Йорк, Наукове Т-во ім. Шевченка в Америці, 1954. ст. 183).

Наші таланти

НА СЛУЖБІ ГРОМАДИ

Нераз не усвідомлюємо собі скільки талановитих одиниць маємо серед нашого членства. Вони не мають чи не виконують мистецьких професій, нераз навіть не мають фахової підготовки. Але несподівано заблисне їх уміння у гурті ближчих людей чи нашого членства. І вже вони віддано служать нам своїм талантом...

До цих не так широко відомих сил належить Ніля Стецьків в окрузі Рочестеру. Вона народилась у мистецькій родині, бо є дочкою композитора Василя Безкоровайного. Мистецька атмосфера родини позначилась на її життєвій настанові. Молоду дівчину цікавив театр, і студіями мистецького слова вона скоро почала займатись. Однак якось не було віри в свої сили й молода дівчина почала студіювати стислі науки. Та все тягнуло її до мистецького слова. І проживаючи на еміграції в Інсбруці, вона вступила до Драматичної Студії під керуванням Йосипа Гірняка й Олімпії Добровольської у Ляндеку. Згодом переїхала зі Студією до Міттенвальду в Баварії. Тут вона пізнала свого чоловіка д-ра Євгена Стецькова і незабаром вийшла заміж.

Переїхавши до ЗДА, Ніля Стецьків віддала себе родинним обов'язкам. Та вже будучи дбайливою дружиною і матір'ю, вона включилась у життя нашої організації. А тут перед нею виринули нові спокусливі завдання. Коли треба влаштувати академію, вона уклала програму. Коли підготовляється обрядовий вечір, вона вміла дібрати співи й мелодії. А коли заплановано товариський вечір, то вона писала монолог, концерт, підбирала відповідну пісню і т. д. Неоцінені її прислуги!

Недавно тому Ніля Стецьків влаштувала ще одну несподіванку. На Конкурсі Сатири США її твір „Інтерв'ю з дебютанткою“ був відзначений. І хоч Жюрі не признало йому першого місця, проте вибрало його наше членство. З усіх сатир того Конкурсу це „Інтерв'ю з дебютанткою“ найбільше ставилось і перейшло всі наші більші осередки.

П-ні Ніля Стецьків

Mrs. Nila Steckiwa was recognized for her short humorous story "Interview with a debutante," printed in this issue

Оцей хист сатирика могла б Ніля Стецьків використати, схоплюючи й інші постаті нашого поселення. Знання сцени й гостре, до тепне перо дають для цього якнайкращу підставу.

Тому чекаємо дальших виявів таланту Нілі Стецьків. Радіємо, що наша організація дала для цього відповідний ґрунт. Л. Б.

ЛЯЛЬКОВИЙ ТЕАТР ДЛЯ ДІТЕЙ

Вже довший час мріють про те наші виховники. На цю тему пишуть і дискутують, а такий проєкт здійснився недавно тому заходами 90 Відділу США ім. Олени Степанів у Філадельфії.

Ляльковий театр 90 Відділу США зветься „По дорозі в казку“. Як першу виставу намітив собі п'єску „Казка Свят-Вечора“ з дбайливо розробленими складниками Різдяних звічків. Вистава проходить у двох картинах із гарно розмальованими ляльками й декораціями.

Думку створення такого маленького театру привезла з Австралії п-ні Лада Прокоп. Проживаючи там, ця молода артистка ставила п'єски для дітей, що тішились популярністю. У 90 Відділі США, де тепер належить, ця думка знайшла відгук. Голова Відділу п-ні Наталя Даниленко, живо підтримала її. І незабаром тісний гурт співробітниць виконав цей задум. Про те, як це здійснилося, подамо на іншому місці.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

ФИЛАДЕЛЬФІЯ, ПА.

Ділимося з членством США сумною вісткою, що дня 3 лютого 1967 р. упокоїлася в Бозі членка нашого Відділу бл. п. **Юлія з Маслюхів Корчинська**. Покійна походила з села Манастирець, Лиського повіту, Зах. Україна. До ЗДА прибула в 1911 р. і проживала у Філадельфії. Полишила у глибокому смутку двох синів, дві дочки, 8 внуків і сестру.

Покійна була довголітньою і жертвенною членкою та брала активну часту у Відділі.

По причині великої сніговії, що навістила Філадельфію 7. лютого ц. р. похорон Покійної відбувся 11 лютого 1967. Поховано бл. п. Юлію Корчинську на українському катол. цвинтарі у Факс Чейзі.

В похороні взяли участь, крім родини і знайомих, членки 48 Відділу США. За спокій душі Покійної замовлено Службу Божу у церкві Христа Царя на Найставні. Вічна їй пам'ять!

Олена Господаревська
прес. реф. 48 Від. США

ЮТКА, Н. Й.

У холодний зимовий ранок 17. грудня 1966 р. з глибоким жалем і сумом провели ми в останню дорогу нашу улюблену сеньорку, почесну членку 57 Відділу США, бл. п. **Олену Дурбакову**.

Покійна, дружина о. Савина Дурбака, була улюбленою їмостою, дорогою „бабцею“ нашої громади. Була вона однією з найбільш обов'язкових членок, що помимо свого старшого віку не опускала наших сходин чи імпрез у громаді. Довгі роки вона також очолювала Марійську Дружину.

Велич і шляхетність характеру Покійної здобули їй велику любов і пошану в громаді. Для кожного вона знаходила тепле слово, кожному допомогла в потребі. Вона любила всіх, а всі любили її.

Покійна походила із заслуженої священничої сім'ї Винницьких, старовинного шляхетського роду гербу Радієвич. По своїх предках вона успадкувала своєрідний аристократизм духа, спартанську по-

У ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ

Українська родина — це основна клітина нашої громади. Про неї треба дбати й її треба скріплювати. Одним із таких заходів — це буде передплата Нашого Життя. Своїм щомісячним приходом журнал вносить українську атмосферу в хату, пам'ятає про господарські потреби сім'ї, радує наших найменших.

Тому в 50-ліття нашого національного зриву ми повинні подбати про те, щоб Наше Життя знайшлося в кожній українській родині.

Над цим уже працюють наші членки й прихильниці. Деякі з них справді гарно справляються. Берімо приклад із них!

Приєднали нових передплатниць в останньому часі:

Марія Хрептовська, Шикаго (22 В.)	1	Стефанія Левченко, Денвер (75 В.)	1
Наталія Фіглюс, Бофало (49 Відд.)	4	Ніна Михалевич, Ст. Пол	1
Марія Герус, Юніон (28 Відд.)	1	Катерина Пелешок, Нью Йорк (1 В.)	3
Ольга Ганушевська, Рочестер (47 Відд.)	1	Мирослава Петришак, Міннеаполіс (16 Відд.)	3
Ірина Гарасимів, Ветерфілд	1	Ольга Павлів, Коговз (34 Відд.)	5
С. Гарасимович, Монреал	1	Ольга Перецька, Дітройт (81 В.)	1
Стефанія Карапінка, Ірвінгтон, (28 Відд.)	1	Теодозія Стельмах, Дітройт (63 Відд.)	4
Євгенія Кікта, Клівленд (33 Відд.)	1	Ярослава Зарицька, Бруклін (21 В.)	1

АДМІНІСТРАЦІЯ НАШОГО ЖИТТЯ

Бл. п. Олена Дурбак
The late Olena Durbak, honorary member of UNWLA Branch 57 in Utica, N. Y.

ставу, благородну усмішку та достойну поведінку. Народилась вона в Медведівці біля Бучача, до школи ходила у Львові. Жила переважно на Поділлі: у Підгаєччині, в Тернополі, в Теробвлі, в Залужжі і Залав'ї, а потім у Львові. Военна хуртовина змусила її покинути рідну землю, яку вона так дуже любила і помандрувати з ріднею до Німеччини, а згодом за океан, до Америки.

Під час обох світових воєн пережила вона багато трагедій і

лиш великий гарт духа не дозволив їй заломитись, а навпаки ще й других піддержувати в нещасті. Під час наших визвольних змагань вона з гордістю спартанки виряжала своїх двох синів у бій за волю України і з таким же спокоем прийняла вістку про героїську смерть одного з них. У тих тяжких воєнних часах вона зорганізувала в Теробвлі жіночу службу опіки над раненими й недужими і сама, мов рідна мати, піклувалась ними.

Покійна залишила в глибокому смутку дві дочки — Меланію і Софію з родиною на рідних землях, а тут, в Америці, сина, ред. Івана Дурбака з родиною та дочку Олену, що із своїм чоловіком Левом Кокодинським опікувалась своїми старенькими батьками весь час їхньої еміграційної мандрівки.

Жалобою вкрита численна родина, духовенство, членки США і вся наша громада взяли участь у панахидах, в похороні і поминках по дорогій Покійній. Зворушливе прощальне слово виголосив парох Ютки, о. Богдан Смик, що підкреслив рідкісні прикмети духа Покійної. Теплими словами прощали її також о. Корчинський та приятель родини д-р Олег Волянський. Від родини попрощали її — син, ред. Іван Дурбак та інж. Роман Вергун, від США п-ні Марія (Докінчення на обгортці)

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій

ДЕВ'ЯТНАДЦЯТИЙ РІК ВИДАННЯ

ЧИСЛО ЧЕТВЕРТЕ

СЕСІЯ УКРАЇНСЬКОГО ЖІНОЦТВА

Центральною подією біжучого року буде Світовий Конгрес Вільних Українців. Вже давно відчувалась потреба спільного порозуміння для дальшої нашої настанови й дії. А в 50-ті роковини нашої національної революції цей З'їзд став внутрішньою потребою кожного з нас. Бо ж не тільки слід згадати, відзначити, але й заманіфестувати перед світом оте півстоліття завзятої боротьби. Таку нагоду повинен нам дати Світовий Конгрес у листопаді ц. р.

Світовому Конгресу нетерпеливо чекає також українське організоване жіноцтво. Це буде велика нагода для нашого вияву в загально-громадській площині. Бо ж зрілість і виробленість нашого організованого життя ми вже нераз виявили чи то в наших акціях чи наших з'їздах. Але в зіставленні з цілою нашою громадою лиш рідко маємо нагоду себе проявити. Тут виразно зарисовується наше в ній місце та наш громадський потенціал.

Тим краще зможемо виявити це, скликаючи окрему Жіночу Сесію Світового Конгресу. Вона запланована на середу 15. листопада 1967. Там зможемо навітлити всю актуальну проблематику жіночої організованої праці та висунути резолюції, що їх разом із іншими повинен ухвалити Світовий Конгрес.

Віriamo, що жіноцтво не змарнує цієї нагоди. До участі запрошене все українське жіноцтво у вільному світі. Сподіваємось участі численних представниць з-поміж ряду наших складових організацій із різних країн. Прибудуть також запрошені фахівці, студентки і представниці мистецького світу. Жіноча Сесія стане переглядом сил та своєрідною маніфестацією.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1967

Перед XXI. Конгресом Міжнародного Жіночого Союзу

Наближається черговий жіночий світовий Конгрес. Це вже п'ятий з черги Конгрес Міжнар. Жін. Союзу, на якому будуть присутні представниці СФУЖО в ролі запрошеної делегатки. Тема Конгресу зокрема дуже цікава для українок. Конгрес обговорюватиме Деклярацію Прав Людини та ролі жінки в перемінному суспільстві.

Деклярації Прав Людини, що її проголосили Об'єднані Нації, проминуло 18 літ. Та світ готується до відзначення 20-ліття Деклярації у 1968 р. Постає питання, чи Деклярацію введено в життя? Преса цілими сторінками повідомляє про расову чи релігійну дискримінацію, про засуди без судових вироків, про масові розстріли чи карі смерті...

Світ нехтує й правами жінки. У деяких країнах її правне положення куди гірше, як чоловіка. В деяких країнах вона все ще не має права голосування. На праці жінка мусить вдоволитися нижчою платнею, їй відмовляють різних професійних курсів для підвищення кваліфікації, доступ до деяких професій є для неї обмежений. Це все діється під покришкою економічних реформ та країн, що відмовляють жінці рівних прав — це зовсім не відсталі країни — Італія, Швейцарія, Австралія, ЗДА...

Кому ж приписати вину за те все, що діється в світі? Трудно це все звалювати на уряд. Покривдені дуже часто теж свідують у тому. Брак зацікавлення, відповідної підготовки до життя, брак інформації, а також і нехть використовувати надбані права та

виконувати обов'язки, що їх ці права накладають — витворюють ситуації, що кінчаються трагічно. Це відноситься до всіх ділянок, політичної, суспільної та економічної.

Сучасна жінка — мати — громадянка — працівниця — мусить зайняти ясне становище до цих питань. Вона висловлює себе в першу чергу у своїх місцевих організаціях, а на міжнародньому терені через міжнародні жіночі організації.

Міжнар. Жін. Союз є однією з 70-ти світових організацій, що тісно співпрацюють із Об'єднаними Націями. Їх завданням є — формування публичної opinii та натиск на уряди різних держав, щоб вони проводили в життя заключені договори, зокрема в ділянці Прав Людини.

Українські делегатки, що будуть репрезентувати СФУЖО на Конгресі, будуть пильно слідкувати за ходом нарад. Вони матимуть змогу поділитись із жіноцтвом світу своїм досвідом та привезуть додому досвід учасниць Конгресу.

Не чекаймо від наших представниць палких політичних промов, яркої пропаганди! На цьому Конгресі не буде місця на те. Там потрібно конструктивної співпраці з жіноцтвом світу і для тієї цілі їм треба громадської і фахової підготовки до теми Конгресу, вміння знайти себе і здобути своє місце серед жіночої спільноти. Таким і тільки таким чином забезпечимо собі повагу, зрозуміння і приятелів у широкому світі.

О. П.

Ч А С Т О Г Р О Ш І !

П-ні Ярослава Шафранюк Mrs. Yaroslava Shafraniuk of Toronto became a patron of the World Federation of Ukrainian Women's Organization (WFUWO)

ЖІНКА-ПІДПРИЄМЕЦЬ

Зрізничкування нашого життя подарувало жінці багато можливостей. Однією з них — це було господарські підприємства, в яких стала себе проявляти. Коли в 30-их рр. українська громада щораз більше охоплювала наше господарське життя, то в рядах підприємців було багато жінок.

Однією з них є Ярослава з роду Завадовичів Шафранюк. По закінченні середньої освіти, вона разом із сестрою і швагром оснувала в Тернополі пекарню, що стала великим підприємством. Одружившись у 1936 році з Михайлом Шафранюком, вона переїхала до Коломиї, де в 1937 р. оснувала разом із чоловіком „Подільську Пекарню“. Розвиток цього успішного підприємства перервала війна. Для Ярослави Шафранюк настали труднощі через націоналізацію пекарні й арешт чоловіка. Але вона перетривала цей час і в 1944 р. з чоловіком та численною родиною виїхала на еміграцію. Після 4-ох років побуту в Австрії, подружжя переселилося до Аргентини. Тут знов приступило до створення підприємства, яким була спершу споживча крамниця, бар-каварня, а потім крамниця залізних товарів. Згодом у 1954 році вдалось їм виїхати до Канади. Тут п-во Шафранюки поселились у Торонто, де оснували меблеву фірму

„Альфа Фирнічер“. Завдяки досвідіві й працьовитості власників фірма розвинулась у досить велике підприємство.

Ярослава Шафранюк завжди була активним членом української громади. Ще в Тернополі належала до Управи Союзу Українських Купців і Промисловців, а в Коломиї також включилась у місцеві організації. В Аргентині стала членом Союзу Українок та брала в ньому активну участь. Тому праця жіночих організацій їй близька і зрозуміла. Як членка-прихильниця СФУЖО вона приглянулась до напрямних нашого жіночого руху та відчула його потреби. Ще в 1966 р. стала членом-добродієм СФУЖО, а тепер даліше підтримує Федерацію своєю поважною вкладкою.

ПРО ГУРТКИ КНИГОЛЮБІВ

На терені Гемілтону, Канада, заіснували два Гуртки Книголюбів — один при ОУК, а другий при ЛУКЖ. Гуртки ведуть дуже корисну працю, бо зазнайомлюють членок з творами наших сучасних письменників, закупляють їх книжки і тим підтримують їх матеріально і морально. Часом гуртки відбувають спільні літературні вечори, на яких обговорюють прочитані твори й діляться своїми спостереженнями. З проведеної збірки Гурток при ОУК закупив твори наших письменниць в англійській мові, які подарувзв до місцевої публичної бібліотеки. Недавно Гурток при ЛУКЖ улаштував також такий спільний Літературний Вечір і зі збірки призначив 15 дол. на фонд „Українка в світі“. Треба схвалити ініціативу культ.-освітньої праці СФУЖО у творенні таких Гуртків, бо вони справді сприяють поширенню укр. літератури.

Марія Ганас

УКРАЇНСЬКЕ НАР. МИСТЕЦТВО В СІДНЕЙСЬКОМУ МУЗЕЇ

Стейтова Управа Союзу Українок НРВалії по довгих заходах встановила габльотку з виробами українського народного мистецтва в Сіднейському Музеї Arts and Science. Велику роботу для придбання дозволу й експонатів провели — п-ні І. Барчинська, референтка нар. мистецтва і п-ні Т. Бабій, референтка зовнішніх зв'язків.

ДО 8. ЛІТ. КОНКУРСУ СФУЖО

До 8. Літ. Конкурсу СФУЖО фундації Марусі Бек, уже починають зголошуватись учасниці. До хвилини замкнення цього числа надіслали свої літературні есеї — 1. Уна, 2. Мар'яна Вечірня, 3. Ніягара, 4. Есперанца.

Пригадуємо, що реченець Конкурсу продовжений до 31. травня 1967 р. Всі, що бажали б написати літературний есеї, прошені надіслати його в трьох примірниках на адресу:

WFUWO
4936 N. 13th St.
Philadelphia, Pa. 19141

ВКЛАДКА ДО СФУЖО

Ліга Укр. Катол. Жінок Канади вклатила перша свою вкладку за 1967 р. у висоті 125 дол. Організація Українських Жінок Великобританії теж надіслала 8 ф, як річну вкладку. Щира дяка за те!

КОЛЯДА ЧЛЕНОК-ПРИХИЛЬНИЦЬ У МОНТРЕАЛІ

Членки - прихильниці СФУЖО у Монтреалі зібрали коляду й надіслали: Віра Довгань 10 дол.; по 3 дол. О. Залізник, М. Сіякевич, І. Гомонко; по 2 дол. А. Білик, М. Струтинська, Е. Микитюк, Б. Мельник, Г. Сенишин, А. Лебідь; по 1 дол. Р. Вакулінська, С. Барабаш, І. Кравчук, М. Козак. Разом 35 дол. Щире Спасибі!

ОУЖ ПЛЕКАЄ ЗВ'ЯЗКИ

Ререфентура зв'язків Об'єднання Українських Жінок у Мюнхені нав'язала дружній контакт з організацією литовських жінок. Відбулись дві зустрічі, в яких узяли участь представниці Головної Управи ОУЖ і Відділу Мюнхен-місто. Постановлено інформувати себе взаємно про сучасне становище в Україні згл. в Литві, також і про справи еміграції. На спільних зустрічах можна теж пізнавати фольклор своїх сусідів, отже постала думка обмінятись доповідями про народні звичаї.

ЗАМОВЛЯЙТЕ КОМПЛЕТ ЖУРНАЛУ

з років 1946—1949

ГРОМАДЯНКА

— 5 чисел коштує 1 дол. —

- Ukrainian Woman -

WOMEN'S SESSION

The World Congress of Free Ukrainians which is scheduled to be held in New York City on November 16-19, 1967, has stirred a beehive of activity in Ukrainian communities throughout the Free World. Delegations from Ukrainian centers in Europe, North America, and Australia will attend the Congress, with the largest delegations coming from U. S. and Canada.

As was reported in the last issue of "Our Life," a special women's Session is being planned by the World Federation of Ukrainian Women's Organizations to be held on November 15, 1967, in the New York Hilton Hotel.

All WFUWO member organizations have been invited to attend and participate in the work of the various Commissions and plenary Sessions.

Eight years have passed since the II Women's World Congress was held in New York, and although its decisions are still valid today, the time has come to review major decisions and to re-study new and pressing problems. Important changes have occurred in the world situation, many American-born women have joined our ranks, and the younger generation is beginning to take an interest in Ukrainian organized life.

Therefore, let us prepare conscientiously for the Women's Session of the World Congress! All representative groups of Ukrainian womanhood should be represented at the Congress. The women's Session will manifest our strength and our accomplishments.

In addition to participating in the work of the Congress, women attending the event will have the opportunity to meet with leaders of the Ukrainian women's movement from all over the world, view exhibitions by Ukrainian women artists, and visit

The UNWLA Folklore Museum

One of the first appearances of the Ukrainian National Women's League of America before the American public was a folklore exhibition prepared by the UNWLA at the Astor Hotel in New York in 1926. For many of those attending that exhibition it was their first meeting with Ukrainians. Very little was known about us then but the first impression was a lasting one.

The exhibition featured folk articles owned by our members. Consequent exhibitions were arranged in much the same way. In time, the Executive Board of UNWLA decided that the League should have its own permanent collection of folk art. Because at that time such a collection could easily be obtained from Ukraine, a great number of authentic and highly artistic articles of folk art were imported to this country in 1932.

The collection was first exhibited in the Ukrainian pavilion at the World Congress held in Chicago in 1933. The success of the exhibition was fantastic. Thousands of visitors viewed the UNWLA exhibition, the works of the world-famous sculptor Archipenko, and heard the finest Ukrainian-American chorus of the time. The folk art collection was later borrowed by individual UNWLA Branches and exhibited in Ukrainian communities throughout the U. S., thus gaining new recognition for Ukrainian culture.

Today, after more than thirty years, the collection rightfully belongs in a museum. Many of

---

the UNWLA Folklore Museum in New York.

Let us all take full advantage of this unique opportunity to re-evaluate our thinking and meet the challenge of tomorrow.

the articles have become unique, while others require special care.

The late Wolodymyr Dzus, noted Ukrainian philanthropist and founder of the Ukrainian Institute of America Foundation, recognized the need for preserving the valuable collection, and recommended that it be housed permanently in the Ukrainian Institute of America in New York City. Wolodymyr Dzus did not live to see the opening of the Museum, but his son, Theodore, has kept close to the terms of the agreement made by the Institute and UNWLA.

A preliminary Women's Folk Art Exhibit was held in the Institute in connection with the XIV UNWLA Convention in November 1965. Currently, the Institute is making preparations for the opening of the permanent Folklore Museum, according to all the rules governing such bodies.

The Museum Catalog lists exhibit articles representing every genre of folk art from every region of Ukraine. There is a large collection of embroidered and hand-woven articles, hand-loomed rugs, Easter eggs, ceramics, wood-carvings, and metallic objects from the Hutzul region. Regional folk costumes and various articles connected with the ritual life of the homeland such as wedding wreaths and festive wedding breads complete the collection.

A preview reception of the Folklore Museum for the American public is scheduled for April 7, 1969. An artistic program featuring Ukrainian songs and dances will be included in the opening. All UNWLA Branches are in charge of an all-Ukrainian buffet.

From the 1 UNWLA Branch anniversary in New York City:

From left to right: Mrs. Maria Demydchuk, Dr. Sokolyshyn, Rev. Dr. Kovalyk, Mesdames Katherine Peleshok, Olga Slyvka, Maria Holovey, Stefanie Pushkar (speaking), Nadia Chomanchuk, Sofia Leshko, Irene Padoch, Janet Bencal, Maria Lozynska.

UNWLA BRANCH MARKS 45th ANNIVERSARY

Branch 1 of the Ukrainian National Women's League of America marked its 45th anniversary in December, 1966. The Branch, founded in 1921, was formerly known as the "Women's Society." With the founding of the UNWLA in 1925 it became the first Branch of the newly-formed association.

The Jubilee of this pioneer UNWLA Branch was attended by UNWLA President Mrs. Stephanie Pushkar, who addressed the membership at the Jubilee Banquet.

SURVEY ON FOLK COSTUMES

UNWLA Folk Art Chairman Mrs. Maria Rzepecky is now working on a survey of Ukrainian folk costumes. It will include 20 colored pictures of different styles and descriptions in both Ukrainian and English. This survey will be a valuable study of Ukrainian native wear.

A leader sees things through the eyes of his followers. A leader puts himself in their shoes, and helps them make their dreams come true.

18

SUPPORT NEEDED FOR MUSEUM FUND

The Folklore Museum, founded by the UNWLA in New York city, is indeed a notable achievement. Its valuable collection of hand-loomed rugs, embroideries, Easter eggs, ceramics, and wood-carvings is of the rich cultural heritage of our people.

The upkeep and growth of the collection needs constant supervision, a function which is directed by a special Committee headed by Mrs. Maria Rzepecky, UNWLA Folk Art Chairman. The Committee, however, needs funds to keep up its worthwhile work. We, therefore, urge all our members to support the newly-established UNWLA Museum Fund and with their donations to help maintain and develop this unique collection of Ukrainian folk art in the United States.

The UNWLA
Executive Board

NEW UNWLA BRANCH INSTALLS OFFICERS

An English speaking branch of the Ukrainian National Women's League of America was founded for the Newark-Irvington vicinity on February 28.

Mrs. Irene Lewycky, of the

Regional Council, welcomed the new Branch, and then introduced Mrs. Mary Dushnyk, Public Relations Chairman, who outlined the by-laws of the UNWLA. Many members of Branch 28 braved zero weather to welcome their sister branch, and offered their meeting room for future use. The following officers were installed:

Mrs. Dorothy Losowy — President; Mrs. Marlene Bratach — Vice President; Mrs. Mary Rohowsky — Secretary; Mrs. Mary Tofel — Treasurer; Anne Dubas — Organizational Chairman.

The UNWLA was organized forty years ago, and has a social, welfare, civic and educational program. All women of Ukrainian descent are invited to attend future meetings by the Branch in the Branch 28 meeting room, Ukrainian Center, 140 Prospect Ave., Irvington, N. J.

Mary Rohowsky

OUR LIFE

Edited by Editorial Board
Published by the Ukrainian
National Women's League
of America, Inc.
4936 N. 13th St.
Philadelphia 41, Pa.

НАШЕ ЖИТТЯ — КВИТЕНЬ, 1967

На сторожі здоров'я

Д-р Зоря Ясінчук-Гріффо

Проблема обмеження родини

Вже довгий час читачки „Нашого Життя“ домагаються відомостей відносно недавно винайдених пілюль проти вагітності. В американській пресі ця справа майже безперервно порушується. І не дивно, бо торкається прерізних ділянок нашого життя. Перенаселення людства, його віджива, релігія, етика, здоров'я, психологія та інше переплітаються тут у нероздільну канву нашої сучасності.

Хемічна контрацепція (пілюлі) не є одиноким способом обмеження величини родини. На це є більше — переважно нешкідливих засобів, що краще відповідають жіночому здоров'ю. Пілюлі досягнули такого великого розголосу здається тому, що їх тепер багато виробляють і поширюють та й наразі вони ще дійсно найліпше виконують своє завдання, але найважніше, що вони є дуже вигідні.

Вплив пілюль полягає в тому, що вони міняють нормальний фізіологічний стан жінки. Симулюють вагітність і тим самим здержують звільнення яєчка із яйника. Тому, що жінка неначе вагітна, терпить нераз і на признаки вагітності як нудоти, звертання, едему. Найновіші дослідження виявили, що одним з важних механізмів діяння тих пілюль є здержання активності ензимів, що містять у собі вітамін „Б 6“. Такі жінки по довшому вживанні можуть підлягати психічним комплікаціям, нераз тяжкій депресії. На всякий випадок немає певности, що продовжене вживання пілюлі не має від'ємного впливу на жіночий організм і мало який лікар допорукає їх на довше, як на два роки. Деякі лікарі взагалі відмовляються їх приписувати, ще інші перестерігають своїх пацієнток перед небезпекою рака.

Ці пілюлі вживається не тільки

на те, щоб не допустити до вагітності, але й навпаки. Коли після деякого часу вживання — перестати їх брати, то навіть до того часу неплідні жінки дуже легко заходять у тяжу. Щоправда, трапляється, що такі жінки мають по троє, четверо, а то й п'ятеро дітей нараз. Також деколи діти матерів, що вживали пілюлі, дістають конвульсії. Ще не знати чи це не потягне за собою дальших наслідків. Дуже сильним закидом проти них є те, що деякі жінки, які їх уживали, захворіли, а деякі з них і померли від сипу крові і запалення жил переважно в долішніх кінчинах, значить у ногах. Щодо можливости рака — то на це питання можна буде відповісти шойно за яких двадцять, тридцять літ.

Все ж таки, якщо взяти під увагу, що, наприклад, лише в Індії населення зростає річно на 14 мільйонів, що вже тепер більшість людства тяжко недоїдає, а то й голодує і, що в короткому часі більйони будуть мусити вмирати з голоду, то стає ясно, що як людство хоче встоятися, то якийсь спосіб обмеження його численности є необхідний. Може для нас в Америці, ця загроза ще не зовсім перед дверима, але наші діти і внуки напевне з нею зустрінуться.

Сама пілюля досить маловажна. Вона є тільки одним, і то напевно не найліпшим засобом у щораз зростаючій арсеналі проти надмірної плідности.

Насуваються також думки, що така неминуха і на широку скалю потрібна контрацепція доведе до цілковитого занепаду моралі. Без сумніву двадцять століття зазнало великого рознуздання своєї молоді. Такому жалогідному станові мусимо протиставитись, бо моральність жінки є великою цін-

ністю не тільки для неї самої, але і для її родини, нащадків та цілого суспільства. Щоб її зберегти, мусимо вже тепер, заздалегідь підготовляти підвалини для моралі майбутніх поколінь, підставою якої не може бути страх перед вагітністю, але глибоке оцінення її вартости. Ці засади муситесь вщиплювати на кожному кроці не тільки дочкам, але і синам, не тільки матерями, але і батьками та всею спільнотою, бо від успіху у цьому стремлінні буде залежати у великій мірі майбутній вид людства.

Тому ніхто не може братися до розв'язки цього питання як знавець, у нічому непомильний. Я тут старалася поділитися з читачками тільки деякими фактами і наразі ще неопророчитими закидами в надії, що дам спонуку до серйозного призадумання та дальшого слідування за справою, яка торкається дуже пекуче кожної в повній силі віку одиниці і родини та цілого людства.

Куховарські назви

НА БУКВУ К

Камамбер (фр.) — французький сир із вареного молока.

Камбала, камбула, риба. Велика родина риб Камбалові (Flatfish), що мають плоске, несиметричне тіло й очі на одному боці голови. Різної величини, морські й річкові. Камбала — flounder.

Камса́, риба. (Anchovies). Невеличка морська риба з родини оселедців, що вживається свіжою і для виготовлення консервів (Сардини).

Каналка, перекусник, -чок.

Канталупка, гор. — рід пахучої дині.

Капар, капарець, каперс, росл. **Капарці** — приправлені бруньки каперсового куща, що вживаються до страв.

Каплун — кастрований півень.

Капуста, гор. Капустяний. **Білоголова** або звичайна, червоноголова, брусельська, **цвітна** (каляфіор), **савойська** (кучерява, непр. волоська), **брауншвезька**, **брокколи**.

Капусняк — юшка з капусти.

Капустяники, капуснячки — піріжки з капустою. **Н. Ч.**

Користаймо з досвіду

Ольга Фацієвич

СИРНИКИ

Сир — це дуже корисний складник нашої кухні. Він дуже здоровий і придатний до різного роду страв. Має малий відсоток товщу, зате доволі багато білка і вапна.

До варення чи печення потребуємо сира спеціальної якості: він мусить бути свіжий і добре витиснений. Тому в передсвяточному часі шукаємо такого сира — адже хочемо мати гарно спечений сирник! Під час печення рідина витікає, отже тому додаємо різні складники, що її схоплюють, як борошно, терті сухарики, пшеничні крупки. Сир сіплюють яйця, що є в кожному сирнику.

Подаю два приписи, один давній, ще з рідного краю, а другий випробуваний з американської кухні. Обидва вони смачні і легко вдаються.

Український сирник

Потрібно на масу:

- 3 ф сира
- 30 жовтків
- ½ ф масла
- 1½ ф цукру-мучки
- чарка рому
- сок з 1 помаранчі

Сир стерти на терці, а потім утирати в мішалі пів години, додаючи по одному 20 жовтків. Коли маса добре втерта, додати рум, сок із помаранчі і 10 твердо зварених яєць, перетертих через ситко. Вкінці всю масу перетерти через густе сито і виложити на лист (бляху) 8—9 інчів, виложену восковим папером, добре вимашеним маслом. Пекти у вигрітій печі на 400° впродовж 15 хвилин, а потім на 350° впродовж 45 хвилин.

По спеченні залишити сирник, нехай прохолоне. Виложити на стільничку, легко зняти папір і кроїти на кусники. Вважати, щоб не кришився.

Чи ви вже вивірили передплату за „Наше Життя“?

Американський сирник

Потрібно на масу:

- 2 і пів ф сметанкового сира (Cream cheese)
- 1¼ горнятка цукру
- 3 ложки борошна
- 1 і пів ложечки цитринової шкірки
- 1 і пів ложечки помаранчевої шкірки
- ¼ ложечки ванілевої есенції
- 5 яєць
- 2 жовтки
- ¼ горнятка вершків (heavy cream)

Потрібно на тісто:

- 1 горнятко борошна (муки), пересіяної через сито
- ¼ горнятка цукру
- 1 ложечка цитринової шкірки
- ½ ложечки ванілевої есенції
- 1 жовток
- ¼ горнятка масла або маргарини

Тісто. Змішати борошно, цукор, цитр. шкірку, ванілеву есенцію, жовток і масло. Добре вимісити. Тісто виробити у формі кулі, завинуту у восковий папір (waxed paper) і дати на одну годину до холодильника.

Піч наставити на 400°. Вимастити тортівницю (9-інч.), стягнути боки і виложити дно її тістом, що було в холодильнику (взяти лиш одну третину його). Пекти на золотий колір 8—10 хвилин. По спеченні залишити нехай простигне. Залишеним тістом виложити боки форми до ¾. Дати до холодильника, а піч вигріти на 500°

Маса: Окремо втерти в мішалі — сир і цукор з борошном і по одному додавати 5 яєць і 2 жовтки. Коли маса добре втерта, додати густих вершків і легко вимішати ложкою.

Спечене тісто (спід тортівниці) обложити рамою з непеченим тістом, зложити форму в цілість і наложити в те готову масу. Пекти 10 хвилин на 500°, а потім зменшити на 250° і пекти дальше го-

дину. По спеченні залишити сирник, нехай прохолоне і дати на 3 години до холодильника або й залишити на ніч. При подаванні стягнути боки форми.

Косметичний Порадник

ДЕШО ПРО ПАРАФІНОВІ МАСКИ

У ч. 1, 1967, подаєте пораду для плекання сухої шкіри. Я прочитала в косметичному підручнику згадку про парафінові маски, що мають бути корисними для сухої шкіри. Ви проте в своїй пораді не згадуєте. Дуже прошу подати, чи вважаєте їх мало корисними й непотрібними?

Ориєся з Шикаго

В нашій пораді з січневого числа ми відповіли молодій людині, що шукала для себе відповідного крему. Отже, хоч її шкіра суха (як вона подала), то для неї парафінова маска не є вказана. Таку маску слід стосувати при сухій шкірі, що вже має зморщки на шиї й обличчі.

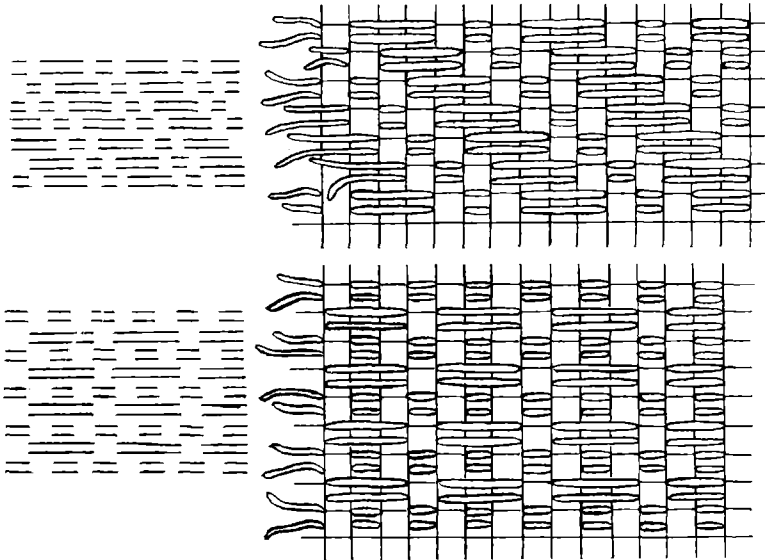
Коли цікавитесь, як таку маску приладити і застосувати, то подаємо перебіг. Дві унції парафіни покласти в посудину й підігріти її над кип'ячою водою. Потім поставити нехай прохолоне так, щоб вона не цілком застигла, але щоб зверху зробилася плівка. Тепер треба приготувати шкіру лица для маски. Почистити її відживним кремом, стерти тонкою серветкою (клінексом) і накласти на неї тонку верству вати. На це наносити пензлем парафіну, обминаючи брови, очі й уста. На застиглу верству парафіни наложити нову і ще одну. Вся маска повинна бути завгрубшки пів інча. Зверху покрити маску ще однією верствою вати, а потім рушником. Під час накладання парафіни, а також упродовж 30 хвилин, що слідує, маска повинна лежати непорушно. Потім можна маску зняти. Не виходити з мешкання принайменше пів години, а в холодні дні годину. Такі парафінові маски класти що другий або третій день. Усі разом можна взяти 12—15. По якомусь часі можна лікування повторити.

Парафінових масок не слід поручати особам, що мають склонність до заросту й розширення підшкірних кровоносних судин на обличчі, як також при бронхіальній астмі.

Євгенія Янківська

Українська ВИШИВКА

ВИШИВАЙМО

Рушникові шви для вповнення площин
Various stitches for Ukrainian towels

Рушникові шви

Продовжуємо опис рушникових швів, випрацьованих п-ні Любою Луцькою для Музею ЛУКЖ у Торонто.

Ч. 1. Взір виконаний переволіканням (перетиканням) у вишневій красці. Підстава стібків — 3 нитки, себто одна чисниця. На рисунку один квадрат обіймає одну чисницю.

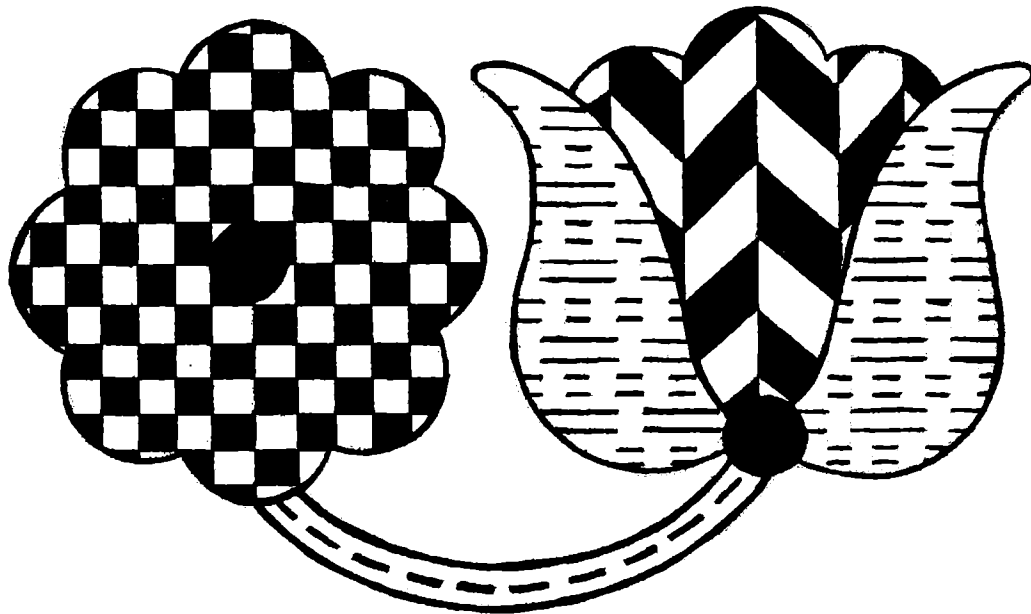
Ч. 2. Взір виконаний тим же переволіканням у вишневій красці.

Ці рушникові шви служать для вповнення площин у більших мотивах. Ними заповнюють пелюстки квіток, площину листків чи вазонків.

Київські рушники

Засади композиції рушникових мотивів подані в Н. Ж. ч. 1, 1967. Окрім обвідки на рушнику вміщений ще один тяглий орнамент уздовж долішнього краю. Часом цей орнамент заломлюється кутом і простягається здовж довгих країв рушника. Але частіше він існує тільки на долішньому краю і творить підставу для головного мотиву — вазонка, квіту, дерева життя. На рисунку поданий тільки один фрагмент його, що повторюється.

Подаємо зразок такого орнаменту у природній величині. Контури взору обведені стебловим (водним) швом, а площини вповнені заволіканими зобрами. Взір переносимо на полотно олівцем і по лініях рисунку вишиваємо.

Мотив із рушника в природній величині
Design for towel in the Kiev region

МОХ У ТРАВНИКУ

Мох дуже спогане травник. Коли залишити його в спокою, розростається і може цілий травник знищити. Досі винищували мох, посипаючи травник споршкованим городовим вапном, однак це не завжди давало добрі вислди. Тепер практика виказала бiльш успiшнi засоби.

Звичайно мох загнижджується в травнику там, де: 1. бракує шляхетним травам поживи, 2. де є надто мокрий ґрунт, 3. бракує доступу повітря до коріння, 4. бракує в ґрунті заліза.

Закладаючи новий травник, старамось дати травам найкорисніші умовини росту. Легше є підгноїти перед посівом, ніж додавати поживи за рік-два, коли трави слабо ростуть. Найчастіше показується мох на травнику, коли ми посіяли в тіні трави, що добре ростуть лиш на сонці. При закладанні травника треба дуже вважати, щоб був добрий добір насіння. Коли в городі ми висадили листяні дерева, що за кілька літ розростуться і кидатимуть тінь, не слід сіяти трав, що тіні не зносять. Коли купуємо дешеві мішанки трав у будь-якій крамниці, то можемо бути певні, що шляхетних трав там обмаль, бо ті коштують дорожче. Також сила кільчення їх менша, бо старе насіння продається дешевше.

Надто мокрий ґрунт треба осушити дренаванням. Це кошовне, але на підмоклому ґрунті гарного травника щітком не буде.

Щоб повітря мало доступ до коріння трав, зрушуємо восени і весною поверхню травника сталевими граблями. Восени робимо це згрібаючи листя, а весною при весняних порядках у городі, коли очищуємо травник від сухої трави і тим побуджуємо його до нового життя.

Коли вже маємо мох у травнику і хочемо його вигубити, розсипаємо ранньою весною сірчан заліза (iron sulphate). Найкраще розсипати споршкований, вимішаний із піском. На 100 квадратних фітів травника даємо ½ ф сірчану заліза, змішаного з 10 ф піску. Сірчан заліза можна дістати в городничій крамниці. Знищить він мох разом із корінням і тоді його можна легко згромадити.

Часто по згромадженні моху зостаються на травнику голі місця. На них висіваємо наново мішанку трав, відповідну до нашого ґрунту. Мох є

того роду галапасм, що появляється там, де ніщо не росте, а закоринившись, посувається на всі боки, де лиш знаходить для себе відповідні умовини росту.

Роман Коцик

Городничий порадник

Чому туї не ростуть?

1. Маю в городі туї, що становлять його задню огорожу. Крайні туї є гарні й високі, а середущі багатонижчі, жовкнуть і облітають. Яка може бути тому причина?

2. Маю також у городі „Голі Три“. Це дерево вправді росте і цвіте, але листки його мають сіро-брунатні плями. Ті листки облітають, на їх місце виростають нові з такими ж самими плямами. Чи є на це рада?

Читачка з Філадельфії

1. Туя у східних стейтах є взагалі дуже відпорна на шкідників і грибові хвороби. Якщо у Вас, на краю городу туї ростуть добре, а по середній чомусь жовкнуть і їх шпильки опадають, причиною може бути підмоклий ґрунт.

2. „Голі Три“ відома в нас, як „Кольюча Пальма“ (Пех), потребує важкої, засібної у вапно землі. Сіро-брунатні плями на листі й опадання листя вказують на те, що на неї кинула попелиця.

Опале листя треба згромадити й спалити. Саму рослину, зараз же коли розвинеться весною, треба оприскати нікотинно-сірчанним препаратом „Black Leaf 40“. Придбати можна в городничих крамницях, спосіб ужитку на опакуванні. Вважати, дуже сильна отруя! По двох тижнях знов оприскати тим самим, а якщо далше будуть показуватись плями на листі, оприскувати що два тижні, навіть упродовж цілого літа. Пильне оприскування і старанна управа напевне врятують рослину.

Роман Коцик

Невідома рослина

У січневому числі Н. Ж. я прочитав запит п-ні Ольги Б. про рослину Бетлеєм Стар і відповідь п. Р. Коцика про те, що така рослина йому невідома. Дозвольте мені дати довідку про неї. Ботанічна назва цієї рослини *Campanula isophylla*. Назва „Бетлеєм Стар“ стара і зберігається

лиш між господарями і в продавців квітів. Наша назва цієї рослини — дзвіночки. Тому, що ці дзвіночки не часто продукують насіння, то і в каталогах їх майже немає.

Дзвіночки — багаторічні рослини й можуть рости, як у вазонках, так і в ґрунті, але ґрунтові треба прикривати на зиму, щоб не померзли. Розмножуються зрізаннями, взятими на весні (березень) і вкоріненими у вогкому (не болотяному) піску. Добре ростуть навгороді у звичайній городній землі, тому й для вазонкової культури можна вживати звичайної городної землі. Плекані у вазонках за 2—3 роки старіються, тому рекомендується все мати свіжі вкорінені зрізання.

Андрій Баранник, Велеслі

Господарський порадник

Чи прати двічі?

Мені розказують, що забруднені речі краще прочищуються, коли перепустити їх двічі через машину. Чи це справді так? І чи давати тоді таку саму кількість миляного порошку, як першого разу?

Читачка з Дітройту

Вас добре поінформували, хоч і неповно. Між нашим біллям маємо бiльш забруднені речі, особливо дитячі, що потребують більшого чищення як одноразове прання. Їх треба відділити й перепустити ще раз через цілий цикл, але зовсім без мила чи миляного порошку. Треба тільки дати середник, що розм'якшує воду або оцет. Він усуне рештки бруду й мила з Вашої білизни та й роз'яснить їх. Щодо потрібної кількості, то знайдете її на опакуванні, а коли хочете вживати оцту, ти вистачить горнятко на цілу пральну машину.

Взагалі можна сказати, що наші „пралі“ зловживають миляним порошком при пранні. Його треба давати лише стисло відповідну кількість, а не більше! У кожній місцевості — інша вода, а це також має значення. Пробуйте воду вже з розпущеним порошком. Коли вода така м'яка, що пальці легко сховзуються по собі, тоді більше мила непотрібно.

Тітка Марійка

UNWLA Branch 65 Report

Looking back on 1966, we of Branch 65 of New Brunswick, did almost as much "stepping out" as in 1965. Last fall, we exhibited a booth at the Plainfield "Young Women's Christian Association," otherwise known as the YWCA. Each YWCA branch has an annual International Fair to raise money for the World Fellowship Fund which helps needy women and girls in 75 countries. The fairs have varied themes — some feature native arts and others native foods or both. The benefits are twofold: a chance to become better acquainted with other countries and peoples, and fund-raising. Our work was doubly rewarding for we were helping other charities as well as our own. Our associate booths were India, Japan, Greece, Scandinavia, Iran, Nigeria, and the American Indian.

Mrs. Sophia Lonyszyn of Plainfield, N. J. was in charge of the booth and did a very good job in spite of being a busy mother of four girls. Her two eldest, Elizabeth and Nancy Lonyszyn, staffed our booth with the help of Mrs. Anna Ratycz and Mrs. Yaroslava Bukaczewski (our secretary), both of Edison, N. J.

Mrs. Lonyszyn also arranged for a group of our young Ukrainian dancers to perform and they were popular as usual.

Mrs. Alexandra Oshchudlak of Highland Park, N. J. (our cultural adviser) donated "pysanky" for sale and gave a pysanky demonstration. One American boy of 12 was so intrigued with the pysanky, that he copied the designs and their meanings. Despite our explanation that pysanky are Easter items, they are so popular with people attending our exhibits that our sponsors always insist that we exhibit them anyway.

Fortunately, the ladies of our Branch have varied talents. Some are excellent cooks and very generously supply our booths with delicious torts and

pastry which are always sold out. Other ladies do beautiful Ukrainian embroidery and we have designs from every province. Two of our most talented embroiderers, Mrs. Daria Orichowska (our president and also mother of four) and Mrs. Vera Rowenko, both of Somerset, N. J., were kind enough to lend us their work for display, besides donating some embroidery for sale. The members stayed late after several meetings and made a dozen Ukrainian dolls for sale. Mrs. Oshchudlak directed the project and did the detail work herself. We also made Ukrainian ceramics. Several weeks later we received a "thank you" letter from the YWCA inviting us back.

For the third consecutive year, Mrs. Oshchudlak assisted Mrs. Katherine Kuzuw (our vice president) of Somerset, N. J. in collecting and arranging an exhibit at the New Brunswick Public Library.

We tried to make it more interesting this time by showing pysanky in three stages of designs and also the tools used. As usual, the exhibit created interest and attracted outsiders to our Easter Bazaar which we co-sponsored with the Sisterhood of the Nativity of the Blessed Virgin Mary Ukrainian Catholic Church. Mrs. Orichowska and Mrs. Marika Slobodian (president of the Sisterhood and also a sister Soyuzanka) worked hard leading our committee through a successful bazaar. As usual the pysanky demonstration by Mrs. Oshchudlak was a favorite.

Having completed another successful year, the membership re-elected the above mentioned officers. Other officers for 1967 are: Dr. Joanna Ratycz, Treasurer; Mrs. Olga Chomut and Mrs. Olga Popil, Health and Welfare; Mrs. Anna Chomut and Mrs. Sophia Koltowska, Hostesses; and Mrs. Sophia Lonyszyn and Mrs. Vera Rowenko, Membership Recruiters.

Katherine Kuzuw

Ukrainian couple in native costume from Borshchiw Region, West Ukraine

NEW BRANCHES

A new UNWLA Branch was founded in Newark, N. J. on

Glad to see all these new membership of Branch 32 is comprised of American-born women of Ukrainian descent, Mrs. Dorothy Lozowy is President.

Glad to see all these new members in the Ukrainian National Women's League.

TALENTED UNWLA MEMBER

Mrs. Nila Steckiw, a member of UNWLA Branch 49 in Buffalo, N. Y., received honorary mention for her humorous play "Interview with a Debutante" at the UNWLA Humorous Plays Contest four years ago. To date, her play has been staged by various UNWLA Branches throughout the country.

Олена Цегельська

Неля й Аня

Це дві шкільні товаришки. Нелі вже пішло на дев'ятий рік, а Аня кінчить восьмий. Живуть недалеко себе, разом ходять до третьої класу. Аня часто прибігає до Нелі. Зимом разом ходили на совганку, то на якісь проби вистав. А тепер, коли потепліло, Аня дуже невдоволена з Нелі. А чому? Послухайте!

Каже Аня на перерві: — Ти чому, як потепліло, не хочеш зі мною товаришувати? А все на перерві біжиш до панни Марійки з якоїсь восьмої класу і щось із нею радишся? Яка вона тобі рівня?

А Неля: — Рівня не рівня, але ми знаємось із пластового табору. І я маю до неї пильні справи.

— Ова! Які це пильні справи? Щоб я не знала про них?

— Але ж Аню, чого ти сердися? Та ж ти знаєш, що в нас уже почалась робота у квітнику. Панна Марійка теж має городець. І вона дає мені насіння квіток, розсаду.

— Яку це розсаду? Навіщо тобі це?

— Це такі малі рослини. Вона вирощує їх у дерев'яній скринці, а потім пересаджує на грядки. Найкраще прийди по школі до мене! Побачиш, як ми з мамою будемо садити братчики.

— Нецікаво! Піду собі сама до парку!

Насправді воно так є, що Неля більше любить працю в городі, як інші розваги. Не встигне сонечко пригріти, сніг розтаяти, як вона вже пильнує, чи була листочки тюльпанів не вистромилися із землі. І бере грабельки, землю довкола рослин зрушує, підливає. А коли вже зовсім потепліє, тоді повертаючись зі школи, найперше йде привітатись із квітками.

Отже, коли Аня прибіжить закликати Нелю до забави, то Неля не має часу. — Не можу, Аню,

можу скінчити роботу! Панна Марійка прийде подивитись. Вона каже, що при кожній українській хаті повинен бути квітничок. І ти, Аню, заложи собі такий!

Може Аня візьме собі до серця цю пригадку. Може.

Аж одного дня вона прибігає до Нелі і здалека вже кличе:

— А ходи-но до нас! І в нас уже є городець! Подивися!

Неля дивується — як це так скоро? Та ж недавно я була там і на квітник і не заводилось... Але йде, щоб переконатись. Здалека глянула й аж пристанула з дива:

— Та ж справді городець сяє усіми кольорами, аж за очі хапає. Чи це вона готових вазонків понаставляла?

Аня всміхається. Підходять ближче, щораз ближче. Неля дивується, звідкіля стільки квітів, коли в неї лиш листочки показалися із землі. І нагло, як не стане, як не сплесне руками, як не засміється! Аня зніяковіла.

— Чого ж тобі смішно? Може негарно?

Але Неля не могла вимовити й слова. А ще й коли побачила, що з бічної вулиці вийшла панна Марійка і собі пристанула біля них. Панна Марійка теж засміялась, але лиш злегка. І відразу звернулася до збентеженої Ані:

— Де ж ти набрала стільки штучних, плястикових квітів на дротиках?

— А я знайшла їх у старій корбці в гаражі. Лежали без хісна, а я їх посадила.

— Посадила, ха, ха, ха! Штучні квіти на дротиках, знов засміялась Неля.

На це Аня в плач: — І я хотіла мати свій квітник, але я не вмію, я не можу! І давай із плачем привітати ті квіти.

Тоді панна Марійка пригорнула її до себе.

— Не плач, Аню! Квіти, що ти посадила, є мертві. То так якби хто сказав до твоєї мами: — Заміняйтесь! Дайте мені свою Аню, а я вам подарую цю прегарну ляльку. То мама з обуренням сказала б: Але ж моя Аня жива, а лялька нежива!

— Так і штучна квітка не живе, а та, що її виплекаємо з насіннячка, росте, віддихає повітрям, живиться соком землі, п'є корінням водичку, вмивається дощиком, сонечко дає їй барву. Ну, Аню, цить, не плач! Будеш мати городець! Нелю, берімся до роботи! Я вам поможу!

Всі три закасали рукави і пішли в рух грабельки, лопатки, закипіла робота. З'явилась розсада, насіння квіток.

О, яка Аня щаслива! Має вже власний квітничок. Тепер уже й вона проводить у городі свій вільний час.

ХТО ЗРОБИВ ДАШОК?

Вже шпачок-співачок
наносив гілочок
у нову шпаківню.

— Хто зробив цей дашок
із пахучих дошок?
Він питає півня.

Півень, чемний панок,
підлетів на тинок:
— Як того не знати!

Новаки пластуни,
працьовиті ж вони,
вміють будувати.

На полях і в ліску,
й коло хати в садку
птахам помагати.

Л. Гада й

**ЧИ ВАШІ ДІТИ НАЛЕЖАТЬ ДО
КОТРОЇСЬ З УКРАЇНСЬКИХ
МОЛОДЕЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ?**

НАШЕ ЖИТТЯ — КВІТЕНЬ, 1967

Вона найменша...

Коли Панасенки поїхали з тавору в Німеччині за море, вони оселилися спочатку у великому місті. Там тато й мама почали працювати, а їхня єдина донечка Катруся, що мала лише п'ять рочків, лишалася дома з бабунею, що за нею доглядала.

У роботі швидко минав час. Не зчулися, як Катруся мусіла вже йти до школи, а трохи згодом і до української Рідної Школи, і бабуня лишалася дома сама. Чужої мови вона не знала, знайомих не мала, нікуди не ходила і дуже сумувала за рідним краєм.

А тим часом і татові та мамі надокучили шум і метушня великого міста, великий рух на його вулицях... Схотілося кудись ближче до трави, води, квітів і сонця. І як тільки вони зібрали трохи грошей, виїхали до невеличкого міста на березі досить широкої річки. Тут вони купили собі будиночок і почували себе щасливішими. Особливо раділи зміні бабуня й Катруся. Бабуня одразу ж поробила грядки й посадила городину, якою дуже тішилася. А Катруся познайомилася в Рідній Школі з дуже милою дівченкою Лясею Піддубною, що жила недалеко від Панасенків. Дівчатка приятелювали й часто одна до одної заходили в гості.

Одного разу Катруся прибігла додому від Лясі і ще з порога хати почала всім розповідати, яких прегарних курчаток вона в Лясі бачила! Такі кругленькі, жовтенькі, пухнатенькі. Такі малесенькі, а вже самі клюють!..

З того дня Катруся щодня бігала до Лясі на курчаток подивитися, а далі почала тата й маму просити, щоб і в них були курчатка.

Катруся була дуже слухняна й чемна дівчинка, але як їй чогось дуже хотілося, то вміла в батьків випросити. Як зачне про те саме до кожного говорити, і то по десять разів на день! Нема від неї нікому спокою з тими курчатками.

А тут і бабуня її підтримала.

— Слухай, Максиме, — казала бабуня до Катрусиного тата, — чому б нам і справді не тримати

курей? Годувати їх є чим. Так добре мати свої свіжі яєчка, тількищо з-під курки, ще тепленькі, а не купувати яйця в крамниці, часом і не дуже свіжі.

І так Катруся й бабуня про це клопоталися, що й батьки почали собі звикати до думки, що мати своїх курей непогана річ. Тим більше, що на подвір'ї їх будинку стояв невеликий курник, обгороджений дротяною сіткою. І от одного весняного дня тато, Катря й бабуся поїхали на курячу ферму й купили курей: десять курочок і півня. Кури й півень були білі, як сніг, з великими гребенями, і тільки одна з них була чорна: Катруся дуже наполягала, щоб одна була чорна, бо Лясіна квочка була чорна й дуже велика, саме така, яку Катря вибрала на фермі. Привезли курей додому, пустили в курник і Катря та бабуня дуже

ними тішилися, бо то були добрі здорові кури й несли великі яйця. Одна біда: жадна курка не квочала. А коли, на превелике задоволення всіх, заквакала чорна курка, Катря дуже зраділа.

Але радість була недовга, бо, коли поклала бабуня під неї яйця, вона так товклася по них, що всі порозбивала... І так було і з іншими яйцями, що під неї клали, коли вона квочтала. Дуже велика й важка була та чорна курка.

Час минав, і Катруся втратила надію мати своїх курчаток.

Одного дня Катруся помітила, що якась малесенька рябенька курочка ходить у них на подвір'ї. Ніхто не знав, звідки вона взялася, як потрапила до них у двір. Подивилися на неї, подивилися, відкрили в дворі ворота — може вона схоче вийти. Курочка нікуди не йшла, а як настав вечір, стала заглядати крізь сітку до курника, ніби просилася, щоб її впустили. І довелося її впустити: (Докінчення на обгортці)

Вивела Зозулька семеро курчаток — добре вигріла всі семеро яєць!

Вісті з Централі

Квітень — це місяць весняної радості. Тому поклонімося красі і присвятимо одну імпрезу чи наші ширші сходини **нашому народньому мистецтву**. Це може бути огляд народнього вбрання з рамени Окружної Ради, чи перегляд найновіших видань про народне мистецтво. А врешті й показ писання писанок зробить своє. Притягнімо до того знавців, що є в кожній місцевості.

Для пізнання наших організаційних завдань розсилаємо Відділам доповідь п-ні **Софії Онуфрик „Праця над членкою“**. Це є перегляд найважливіших моментів у праці Відділу з членством, як також усіх труднощів, що трапляються на дорозі. Доповідь була відчитана Конференціях Орг. Референток у 1966 р., а тепер повинна перейти усі Відділи СУА.

У березні Відділи одержали запрошення — включитись у збіркову акцію УВАН-у для видання життєпису **Лесі Українки**. Прохано Управи Відділів, що дотепер ще не зложили своєї пожертви на ту ціль, провести збірку між своїм членством. Це буде черговим вшануванням нашої великої поетеси.

Відділи 42 у Філадельфії, 69 у Лорейні і 70 у Пассейку з черги вплатили свою належність за 1967 рік у перших місяцях ц. р. Треба підкреслити їх обов'язковість. Цим дають доказ **правильної господарки** у своєму Відділі та зрозуміння для бюджету Централі СУА.

Пригадуємо, що ще не всі Відділи виповнили **Річний Звітний Листок** (на зеленому папері), що вміщує найважливіші дані Відділу, а головне — прізвиська й адреси його Управи.

ЕКЗЕКУТИВА СУА

ЗАМІСТЬ ПОБАЖАНЬ

Не маючи можності усно чи писемно зложити синові побажання до 41-их роковин народження, що сповнилося 10. лютого, складаємо 25 дол. на Фонд „Мати й Дитина“.

Клявдія і Данило Квасниці

Вітаємо!

Приріст нашого членства в 1966 р. доволі гарний. Найбільше прибуло їх у новозаснованих Відділах, менше в давніх. Отже коли можемо назвати 7 нових Відділів від часу XIV. Конвенції СУА, то це осяг справді поважний. І так заснувались у тому часі — 9 Відділ у Бінгемтоні, Н. Й., 31 Відділ у Росфорді, Огайо, 32 Відділ у Ньюарку, Н. Дж., 45 Відділ в Елізабеті, Н. Дж., 46 Відділ у Рочестері, 91 Відділ у Бетлегемі, Па., і 93 Відділ у Гартфорді, Конн.

З того, як бачимо, найбільше придбала округа Ньюарку, бо аж два нові Відділи. На жаль, ще не маємо списків їхнього членства, щоб їх тут привітати. Але це доповнимо пізніше. А тепер вітаємо в наших рядах, тих, що вступили до давніх Відділів Округи:

28 ВІДДІЛ СУА, НЮАРК:

Агнеса Баранюк
Марія Бекесевич
Зеновія Бундзяк
Марія Дурбак
Анна Гавдяк
Анастасія Гордієнко
Наталія Загайкевич
Марта Луневка
Ірина Рушицька
Анна Сайкевич

Ярослава Хромовська

Ольга Цар

61 ВІДДІЛ СУА, ВИПАНИ, Н. ДЖ.:

Н. Богославець

Н. Діланіч

Н. Дуб

Анна Філь

86 ВІДДІЛ СУА, НЮАРК:

Наталія Буняк

Зірка Воронка

Наталія Клапішак

ЕКЗЕКУТИВА СУА

Замість квітів

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Павліни Мриглюдської, що померла у Львові, матері нашої членки п-ні Мриглюдської, складаємо 5 дол. на Фонд Бабусі.

Управа 11 Відділу СУА
Трентон, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу нашої дорогої членки бл. п. Анни Попович складаємо 5 дол. на пресовий фонд Нашого Життя

Управа 23 Відділу СУА
ім. Ольги Басараб
у Дітройті

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Михайлини Букачевської, нашої бувшої членки, складаємо 10 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа 65 Відділу СУА
Нью Брансвик, Н. Дж.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Марія з Копертинських Коритко, матері нашої голови п-ні Стефанії Левченко, складаємо 20 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Управа 75 Відділу СУА
в Денвері

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу незабутньої і всіми любленої „бабці“ Олени Дурбак складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Д-р Євгена Єржківська
Сиракюзи

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу дорогої бл. п. Лідії з Григоровичів Чубатої складаю 5 дол. на пресовий фонд Н. Ж.

Анастасія Кочан, Нью Йорк

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу могилу бл. п. Ярослави з Колянковських Січевич складаю 5 дол. на Стип. Фонд ім. О. Гординської

Марія Герус, Юніон

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на могилу бл. п. Юрія Мусія складаю 10 дол. на фонд „Мати й Дитина“

Неоніля Мечник, Петерсон

ЗАМІСТЬ КВІТІВ на свіжу й далеку могилу бл. п. Меланії Грушкевич, що померла у Станіславові, складаю 5 дол. на прес. фонд Н. Ж.

Софія Олесницька, Ньюарк

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО

Конференція Організаційних Референток

Дня 30. жовтня 1966 р. відкрила Конференцію голова Окр. Ради п-ні Ольга Городиська молитвою. Привітала орг. референток, що прибули. Це були — п-ні П. Когут (7 Відд.), п-ні К. Мураль (30 Відд.), п-ні М. Янів (33 Відд.), п-ні М. Зубаль (69 Відд.), п-ні В. Фінков'ят (87 Відд.). Не з'явилися представниці з 14, 31 і 60 Відділів СУА.

Слідувала доповідь п-ні Ірини Кашубинської п. н. „Організаційні проблеми Відділів“. По доповіді вив'язалася дискусія, в якій взяли участь пп. У. Білецька, П. Когут, С. Демчук і М. Мельник.

Після перерви почалися звіти Відділів, що в них були підкреслені організаційні проблеми.

7 Відділ СУА ім. Лесі Українки з Акрону Відділ має 38 членок. Примищується в залі укр. католич. церкви. Труднощі Відділу — неактивне членство.

30 Відділ у Клівленді. Членки Відділу — це старші жінки, багато з них хворіє і нема з кого вибрати Управу.

33 Відділ ім. Лесі Українки у Клівленді. Добре співпрацює з Окр. Радою. Членок є 117. Праця є розпланована на кожен місяць.

69 Відділ у Лорейні. Відділ має 39 членок. Заохочується їх до участі в усіх місцевих імпрезах та співпраці з другими організаціями. Побажані є матеріали для влаштування імпрез. Добре було б частіше скликувати референток.

87 Відділ ім. Олени Степанів у Кентоні. Відділ має 21 членок.

Від 33 Відділу СУА вийшла пропозиція — влаштувати показ українських історичних строїв. По дискусії встановлено, що для цього треба співпраці всієї округи.

Дискусію закінчила п-ні Євгенія Дубас, вказуючи на потребу координації праці, що є завданням Окружної Ради СУА. Співпраця Відділів та обмін думок допоможе це скріпити.

Ухвали Конференції:

1. Змагати до творення нових Відділів СУА чи то в нових осередках, чи в тих, де вже існують.

2. Для затіснення взаємин Відділів і членства влаштувати улітку пікнік з рамени Окр. Ради СУА.

3. Для обміну думок і постанов частіше організувати Конференції Референток.

4. Змагати до піднесення організаційного вироблення членства при помочі гутірок на організаційні теми.

ШИКАГО, ІЛЛ.

Окружний З'їзд

Дня 15. січня 1967 р. голова Окр. Ради п-ні Люба Шандра відкрила З'їзд молитвою. Привітавши присутніх, вона прохала вибрати президію. Збори вибрали головою п-ні Т. Тимцюрак, а секретаркою п-ні Н. Каспрік. Протокол із попереднього З'їзду, що його відчитала п-ні Каспрік, прийнято без змін.

Слідували звіти Управи. Промовляли — п-ні Л. Шандра, голова, п-ні Віра Маркевич, містогорова, п-ні Ліна Басюк, кор. секретарка, що звітувала також за рекордову п-ні Н. Масник, -ні Каспрік за несприятною касієрку п-ні А. Струц. З референток звітували п-ні О. Гарасовська за організаційну праць замість несприятної п-ні З. Литвинишини, і за свою культ.-освітню ділянку, п-ні Д. Менцінська за нар. мистецтво, п-ні С. Сокологорська за сусп. опіку, п-ні А. Васильовська за зв'язки, п-ні Е. Струтинська за пресову ділянку. Звіт із праці хору зложила за несприятною п-ні М. Семків п-ні Т. Тимцюрак.

Звіти Відділів зложили — п-ні С. Крупка (22 Відд.), п-ні В. Маркевич (29 Відд.), звіт несприятної п-ні В. Гут (36 Відд.) відчитала п-ні Л. Шандра, п-ні М. Цебрівська (51 В.), п-ні О. Турула (74 Відд.), п-ні М. Ріпецька (84 Відд.).

Дискусія торкнулась у першу чергу форми звітування. Висунено внесок, щоб час звіту був обмежений до трьох хвилин і в звітах не перераховано всіх осіб, що брали у-

часть у згаданій ділянці, а лиш тих, що спеціально в ній заслужились.

Найважнішим проектом З'їзду було — придбання власної домівки. Брак її дошкульно відчуває Окружна Рада СУА й уже довгий час заходиться коло підшукування відповідного приміщення. Ця справа знайшла широке зрозуміння у Відділів, що підтримали постанову — таку домівку знайти і винаймати.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні М. Хрептовська і поставила внесок на уділення абсолюторії, що З'їзд одноголосно ухвалив.

Нова Управа: п-ні Люба Шандра, голова, п-ні Орися Гарасовська, містогорова, п-ні Олена Турула, рек. секретарка, п-ні Ліна Басюк, кор. секретарка, п-ні М. Погорецька, касієрка. Референтками обрано — п-ні М. Наваринську організаційною, п-ні Т. Тимцюрак культ.-освітньою і пресовою, п-ні М. Волинець нар. мистецтва, п-ні Л. Шеремету виховною, п-ні С. Сокологорську сусп. опіки. Вільними членами стали — пп. М. Сайкевич, М. Цебрівська і П. Гут.

Контр. Комісія: пп. М. Хрептовська, О. Чуба, Н. Харів, члени, пп. М. Ріпецька і М. Пискір, заступниці.

УХВАЛИ ОКР. З'ІЗДУ

1. У 1967 ювілейному році Окружної Ради нашою метою буде:

а) прослідити можливість творення нових Відділів у нашій округі,

б) приєднати нове членство в ряди нашої організації,

в) досягнути серед членок сто-процентову передплату Нашого Життя,

г) виконати повністю програму, що її Гол. Управа призначила для Окр. Рад.

2. Уповажнюється Окружну Раду винаймати відповідне приміщення на домівку СУА.

3. Кошти урядження Домівки покрийють усі Відділи округи сумою, призначеною для кожного Відділу, згідно з фінансовим пляном, опрацьованим Окр. Радою.

4. Обмежити видатки на ремонт, організуючи „гурток доброї волі“ для його переведення.

5. На черговому Окр. З'їзді створити комісію з 3-ох осіб для перевірки й затвердження протоколу з попереднього З'їзду.

6. Звіти на Окр. З'їзді обмежуються до 3-ох хвилин кожний.

Втретє перевибрана голова Окр.

Ради США п-ні Л. Шандра подякувала за виказане довір'я та милим словом заохотила членок до енергійної праці в біжучому діловому році. Голова президії З'їзду подякувала присутнім за участь і закрила З'їзд.

Т. Тимцюрак, голова
Н. Каспрік, секретарка

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Окружний З'їзд

Дня 12. лютого 1967 зібрались у Домі США численно представниці 16 Відділів Округи. Їх привітала голова п-ні Осипа Грабовенська, підкреслюючи приязність новоствореного 91 Відділу в Бетлегемі. До президії З'їзду покликано п-ні Стефанію Пушкар, голову, п-ні Лідію Бурачинську, містоголову, п-ні Наталію Чапленко, культ.-освітню референтку. Секретаркою З'їзду обрано п-ні Ніну Самокіш.

Пані голова С. Пушкар перебрала провід З'їзду. У своєму вступному слові пригадала роковини 50-ліття нашої Державности, що наближаються. Мусимо готуватись до того, щоб їх гідно зустріти та звеличати нашою поставою, нашою працею й нашими осягами.

Протокол минулорічного З'їзду доручено перевірити Комісії, до якої увійшли пп. Татарів, Самутін і Гарванко. Вибрано Комісії — Звітову, Верифікаційну, Номінаційну й Ухвал.

Звіти Відділів зложили — п-ні Марія Івахів (2 Відд.), п-ні Наталія Лопатинська (10 Відд.), п-ні Оксана Микитин (11 Відд.), п-ні Лідія Кий (13 Відд.), п-ні Лідія Дяченко (20 Відд.), п-ні Ангела Банах (41 Відд.), пп. Марія Пашук і Марія Бендзяк (42 Відд.), п-ні Анна Богачевська (43 Відд.), п-ні Галина Царинник (44 Відд.), п-ні Іванна Пенкальська (48 Відд.), п-ні Ольга Гарванко (54 Відд.), п-ні Лідія Лемішка (59 Відд.), п-ні Мирослава Скасків (78 Відд.), п-ні Євгенія Товт (88 Відд.), п-ні Наталія Даниленко (90 Відд.), п-ні Анна Гарас (91 Відд.). При цьому теж склали звіт про Світлички, а саме — 11 Відділ із Трентону, 43 Відділ із Філадельфії, 54 Відділ із Вілмінгтону і 88 Відділ із Філадельфії. Знов 13 Відділ із Честеру і 91 Відділ із Бетлегему дали почин до заснування й підтримують школи українознавства.

Слідував **звіт голови** п-ні О. Грабовенської. На вступі вона спинилась над значенням і вагою Окружних Рад

у нашій організації. Це є звено, що у мініатюрі сповняє завдання Централі у своїй Окрузі. Постанови статуту, резолюції Конвенції, ухвали Екзекутиви — це все напрямні, за якими працює Окружна Рада і старається їх впроваджувати в життя. В цій роботі виробляються провідні одиниці, бо вже вміють глянути понад свій Відділ на цілість Округи. Окружна Рада також репрезентує нас перед громадою в загально-національних проявах чи потягненнях Округи.

Організаційна ділянка. Округа начислює 21 Відділів, із того 10 у Філадельфії, а 11 замісцевих, що гуртують около 800 членок. Співпраця Відділів з Окр. Радою є налагоджена якнайкраще, Відділи запрошують Окр. Раду до себе, а в разі різних труднощів звертаються до неї по раду. У звітному часі зорганізовано новий Відділ у Бетлегемі, Па. В жовтні м. р. відбулася організаційна Зустріч трьох Відділів (2, 13 і 15) у Честері, Па., а дещо пізніше Конференція Організаційних Референток у Філадельфії. У звітному часі Управа відвідала 16 Відділів. Відбулись „хрестини“ ще давніше заснованого 90 Відділу, в якому взяли участь представниці всіх місцевих Відділів. У деяких імпрезах, як Листопадовій Академії 54 Відділу у Вілмінгтоні, Окр. Рада активно допомогла. Орг. референткою була п-ні Марія Євсєвська.

Культ.-освітня ділянка. В березні мин. року Окр. Рада разом із 64 Відділом США провели показ історичних строїв. Із нагоди Свята Жінки-Героїні відправлено панахиду в обох українських церквах за жертви польських тюрем. Того ж дня відбулась радіопередача, на якій проведено інтерв'ю з жінкою-в'язнем. Свято Жінки-Героїні було влаштоване силами всіх Відділів. Восени м. р. при Окр. Раді засновано Гурток Книголюбів. У тій цілі відбулась нарада Управи з п-ні Н. Чапленко, культ.-освітню референткою Гол. Управи. Гурток очолює п-ні Ольга Фацієвич. Він проявляє оживлену діяльність, підтримуючи в своїх членок замилювання до української літератури. Такі Гуртки Книголюбів повинні постати при всіх Відділах США. Спільними силами Окр. Ради і Літ.-Мист. Клубу відбувся дня 11. лютого Вечір Жіночого Пера і про те буде в нашому журналі окреме згадування. Референткою була п-ні Лідія Дяченко.

Виховна ділянка. Округа Філадельфії може похвалитись найбільшими осягами в ділянці Дитячих Світличок, бо має їх 5. Та саме ведення дошкільного навчання ще не становить усіх завдань. Окр. Рада провела перший Курс Учителюк Дошкілья, що тривав 4 місяці і вишколив ряд здібних молодих сил. Це була перша спроба — запізнати вчителюк із новітніми засадами дошкільного виховання та дати їм практичний вишкіл в існуючих уже Світличках. Керівницею Курсу була п-ні Ярина Телепко, адміністраторкою його п-ні Анна Богачевська. Курс Учителюк Дошкілья пройшов у порозумінні зі Шкільною Радою УККА. З доручення Шкільної Ради зібрано програму й матеріали Курсу в окремий збірник, що вже є в продажі.

Щорічна Зустріч Градуантів також відбулася в 1966 р. Новиною цієї Зустрічі було те, що СУК „Провидіння“ обдарував градуантів книжкою о. д-ра І. Нагаєвського „Історія України“. Около 45 градуантів середніх і вищих шкіл взяли участь. Референткою була п-ні Анна Богачевська.

Суспільна опіка. При Окр. Раді працює Комісія Суспільної Опіки, що веде облік праці всіх наших Відділів у тій ділянці. Завдяки тому розпльовано посилки уживаного одягу до Польщі, Німеччини і Бразилії. При Централі ЗУАДКомітету створено Бюро Суспільної Опіки, що його провадить п-ні Олена Лотоцька, почесна голова США. А при Окружній Раді згуртовано Гурток Добровільної Жіночої Служби, що допомагає Бюрові у відвідинах хворих чи інтервенціях. Окр. Рада призначила 50 дол. на працю Бюро Сусп. Опіки. Ця ділянка праці переходить уже засяг внутрішньої допомоги, а спрямування її на загальний шлях вимагає нових засобів і людєй. Референткою була п-ні Леонія Федак.

Зв'язки. Окружна Рада США є членом Федерації Жін. Клубів. Щомісяця відбуваються там ширші сходи, в яких наші представниці, а дуже часто й голова Окр. Ради, брали участь. Рівнож в імпрезах Федерації, бенкеті з нагоди 40-ліття Федерації, цілоденному медичному Семінарі, мистецькій виставці Малярського Жіночого Клубу. Подаровано Історію України англ. мовою референтці міжнар. зв'язків Федерації, що прихильно до нас ставиться. Весною

1966 р. відбувся Міжнар. Фестиваль, в якому Окр. Рада з Відділами взяла активну участь, перебравши на себе обов'язок і відповідальність за виступ українців. Це вже було зрефероване в нашому журналі. Ми були запрошені на військовий бал до Валлі Фордж, де нас заступала студентка Ганнуся Євсєвська в народньому строю. До габльотки в Інституті Національності подаровано пару ляльок у полтавському строю. Референтками були пп. Стефанія Вовчак і Марія Пашук.

Імпрезова ділянка. Референтура співпрацювала при влаштуванні Свята Жінки-Героїні, займалась декорациєю сцени. Також вложила багато праці при виставці наших мисткинь у Маярському Жіночому Клубі та підготові програми на Фестиваль Національностей. Дораджувала при проведенні імпрез Відділів. Референткою була п-ні Наталія Андрусів.

Пресова ділянка. У звітному році написано 25 дописів про працю Окр. Ради. Вирізки з преси старанно перехсвуються. На жаль, не маємо точних даних, скільки членок нашої Округи передплачує Наше Життя, але в кожному разі це число незадовільне й над тим треба попрацювати. Пресовою референткою була п-ні Галина Царинник.

Господарська ділянка. У звітному році референтура мала багато праці. Найперше --- вечєра для виконавців Показу Історичних Строїв, потім --- буфет Фестивалю вимагали великого напруження сил. Слїдувало прийняття на Зустріч Градуантів (150 осіб). Дальше 2-денний З'їзд членів Гол. Управи (30 осіб) і З'їзд Орг. Референток (40 осіб). Це вимагало великої праці й посвяти й заощадило Окр. Раді багато гроша. Референтками були --- пп. Наталія Лопатинська, Іванна Гентош, Марія Процик.

Слїдувала доповідь п-ні Ірини Пеленської, пресової референтки Гол. Управи, на тему „Систематизація праці з українською матір'ю на терені жіночої організації“. Про зміст її ще буде мова в нашому журналі.

Слїдувала **дискусія**. В організаційній ділянці вона торкалась підходу до членства та причин його байдужості. Як зазначила одна з дискусданток, атмосфера у Відділі мусить бути пройнята увагою й любов'ю до кожної членки, щоб кожна себе добре в ньому почувала. Також брак

власної домівки вважають усі великою перешкодою для гуртування. Забирали голос пп. Пенкальська, д-р Струтинська, інж. Філінська, Івахів, Чижович, Гарванко, Кий, Гарас і Лесик.

У культ.-освітній ділянці дискусія зосередилась на Гуртку Книголюбів та Музейній Виставці, що підготовляється в Нью Йорку. Коли п-ні Пушкар проголосила створення Музейного Фонду, потрібного для влаштування і вдержання Виставки, п-ні О. Грабовенська в порозумінні з Управою Окр. Ради зложила першу пожертву 50 дол. на ту ціль.

В загальному дискусданти підкресливали потребу легкої практичної програми, як показів моди, косметики, примінення кроїв і т. д. Забирали голос пп. Петрівська, інж. Дяченко, Чапленко, Чижович.

У виховній ділянці говорили про трудність ведення Світличок і брак вишколених учительських сил. Підкресливали, що вже поширилось зрозуміння для Світличок і батьків легше до того наклонити. Промовляли п-ні д-р Струтинська, Гарванко, Петрівська.

У висловах усіх відзеркалювалось переконання, що Округна Рада СУА у Філадельфії вповні оправдала себе. Контакт із Відділами якнайкращий, осяги в кожній ділянці замітні, а то й переломові. Велика в цьому заслуга її голови п-ні Осини Грабовенської, що закінчувала вже другий рік свого головування. Причинилась до того також Управа Окр. Ради, що вложила багато праці в кожен почин. П-ні О. Грабовенська відмовилась дальше очолювати Округну Раду через перевантаження іншими обов'язками. З жалем Округа попрощала її на цьому пості.

Звігували представниці **Комісій** --- верифікаційної п-ні Данилів, звітової п-ні Качанівська, протоколу п-ні Самутін. Вкінці запрошено Номінаційну Комісію до відчитання листи нової Управи, яку вибрано оплесками.

Нова Управа: п-ні інж. Лідія Дяченко, голова, пп. Володимира Ценко і Марія Баб'як, містоглови, п-ні Ярослава Кравчук, секретарка, п-ні Євгенія Новаківська, скарбник. Референтками стали --- пп. Володимира Ценко, Ярослава Кобрин і Наталія Даниленко організаційними, п-ні інж. Галина Філінська культ.-освітньою, п-ні Іванна Пенкальська виховною,

пп. Марія Татарська і Теофіля Мельничук імпрезовими, пп. Леонія Федак і Володимира Харина сусп. опіки, п-ні Наталія Даниленко молоді, п-ні Марія Ганіна преси, п-ні Стефанія Вовчак зв'язків, пп. Пелагія Машиновська, Леонтина Петрович і В. Гречулевич господарськими, п-ні Євгенія Товт вільним членом.

Контр. Комісія: п-ні Марія Євсєвська, голова, пп. Марія Пашук і Ангела Банах, члени.

Голова СУА п-ні Стефанія Пушкар закрила З'їзд, висловлюючи подяку Комісіям за пророблену працю, а членкам за участь.

Ухвали Окр. З'їзду

1. П'ятдесятиліття нашої національної революції накладає на українське жіноцтво великий обов'язок до участі й готовости в нашому організованому житті. Тому ми повинні в цьому році спрямувати всі наші сили на

а) приєднання членства, що повинно скріпити нашу організацію,

б) посилити увагу для кожної членки, щоб вона добре почувалась у рамках Відділу й могла причинитись до його розбудови.

2. У цьому ж році повинні ми змагати до пізнання української культури через

а) організування Гуртків Книголюбів, улаштування Літ. Вечорів, творення бібліотек;

б) пізнання і поглиблення обрядів і плекання їх у житті родини й громади;

в) підтримкою нашої постійної Музейної Виставки в Нью Йорку при помочі пожертв до Музейного Фонду та даруванням цінних виробів нармистентства для збереження їх.

3. Наша Округа стверджує скріплення своєї виховної роботи. Це проявилось в Курсі Вчительок Дошкілля, виданні збірника того Курсу, створенні Лялькового Театру, веденні 5-ох Світличок. Ці ділянки вимагають дальшої інтенсивної праці і до того закликаємо Відділи та наше членство.

4. Бюро Сусп. Опіки при ЗУАДКомітеті, виказало потребу допомоги старшим людяам інтервенціями, відвідинами і т. п. У цьому дуже помічна Добровільна Жіноча Служба з-поміж Союзнок. Її працю слїд розбудовувати, опираючись на дотеперішньому досвіді.

5. Наше Життя є офіційним органом СУА, працює для нашого членства і репрезентує нас перед громадою. Тому ми повинні зужити всіх зусиль, щоб поширити журнал серед членства й освідомити йому цей обов'язок. Цього можемо досягнути:

а) згадуючи на ширших сходинах, що є важне в найновішому числі,

б) збираючи передплату від членства на сходинах.

6. Для вишколу й інформації пресових референток слід із них створити Комісію при Окр. Раді.

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Вишивані Вечерниці Окр. Ради СУА

Коли ще недавно українська вишивка прикрашувала рушники, пошевки, а часто й блюзки, то за останніх кілька років вторувала собі дорогу до елегантних вечірніх сукнок, які щораз частіше стрічаємо на Вишиваних Вечерницях. Коли ще кілька років тому, на наших Вишиваних Вечерницях ми бачили декілька вишиваних блюзок, а ще менше сукночок, то в останніх роках ми бачимо в Нью Йорку около 30 різнородних моделей.

Треба з приємністю відмітити, що назва Вишиваних Вечерниць вповні себе виправдала.

В суботу, 11 лютого ц. р., у великій залі Народнього Дому відбулись заходом Окружної Ради СУА Вишивані Вечерниці з великим успіхом. Сукні довгі, балеви, сукні короткі, блюзки, но й треба згадати наших сорочок або у вишиваних краватках, а було їх п'ять. Жюрі (п. О. Рак, Л. Котлярчук, М. Головей, Е. Тріска і М. Демидчук) мали велике поле до вибору поміж різнородними вишивками, уділяючи нагороди і відзначення.

Першу нагороду за довгу вечірню сукню одержала Славка Папроцька з Бріджпорту, другу нагороду за вечірню сукню Стефанія Чорна, третю нагороду, також за довгу сукню, Олена Назар. Відзначення за довгі сукні одержали пп. Оля Папроцька й Ірина Цап, обидві з Бріджпорту, Конн.

Нагороди за короткі сукні одержали: першу — Ярослава Ядушко, другу — Ірина Куровицька, третю — Ольга Нагірна.

Відзначення одержали: за гарну блюзку Розалія Кріль, дальше відзначені слідувачі Христина Кушнір, Евдокія Кріль, Євгенія Полтава, Дарія Камінська, Софія Данилович, Марія Васьків, Галя Болонна, Марія Кріль і Мирослава Осідач.

Нагороди для мужчин: першу одержав Микола Чорний, другу Леонід Полтава, третю Микола Караїм,

П-ну Марію Кріль вибрано Королевою Вишиваних Вечерниць у Нью Йорку

Miss Maria Kril was elected Queen at the "Embroidered Dancing Ball" in New York City

за вишивані сорочки. Відзначені за вишиті краватки: Микола Семчич і Ярослав Дубак. Нагородою були вроботи з кераміки й вишивки.

Великою атракцією був вибір Королеви Вишиваних Вечерниць на рік 1967. Щасливою вибранкою стала молоденька й арна Марійка Кріль, літ 18, студентка Ситі Каледжу в Нью Йорку. П-на Марійка студіює ліберал арт і є на другому році Каледжу. Належить до хору „Думка“ і Студ. Громади. Не від речі буде на цім місці побажати їй багато успіхів і щастя в майбутньому житті.

Принцесами були вибрані: Наталя Ференц і Ірина Сливка. Обидві

княжни — незвичайно гарні й милі панни, що напевно в будучності будуть змагатись за корону Королеви. Після вибору, королева з минулих Вишиваних Вечерниць, п-на Славка Папроцька дуже граціозно вложила корону на голову своєї наслідниці, як рівнож перепоясала її синьою шарфою з золотими буквами.

Крім нагород і відзначень вишивок, була також вигравка дуже гарної вишиваної сукні, що її подарував 4 Відділ, очолюваний п-ні А. Кізімою. Сукня складається з двох частин — із суконки та з три-чвертвого жакета. Вишивка на ній галицька і незвичайно гарно випрацьована. Також була вигравка вишиваного торта, що його подарувала п-ні Васьків із 82 Відділу.

Буфетом, що був незвичайно багатий, займались усі Відділи. Господинею цілої імпрези була голова Окружної Ради п-ні Оксана Рак.

Із голосів деяких наших пань виходять побажання, щоб на майбутне, коли знову буде вигравка на Вишиваних Вечерницях, то було б гарно, щоб Відділи подарували на вигравку якусь хоч би й маленьку вишивку. Це дуже добра думка, бо в той спосіб можна спонукати більше наших жінок до вишивання.

Марія Демидчук
за прес. реф.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні Збори 10 Відділу СУА ім. Лесі Українки

Дата: 26. лютого 1967 р.

Збори відкрила голова п-ні Наталя Лопатинська молитвою.

Президія: п-ні Лідія Бурачинська, голова, п-ні Ірина Дяків, секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка п-ні О. Гайдучок.

Звіти Управи зложили — п-ні Наталя Лопатинська, голова, п-ні Олімпія Гайдучок, секретарка, п-ні Ростислава Матла, скарбничка і референтки — п-ні Галина Філінська культ.-освітня, п-ні Ірина Петрівська сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 69 членок, з того 5 вибуло, але 5 нових прибуло. Відбулося 6 ширших сходин і 4 засідання Управи. Відділ тісно співпрацює з Окр. Радою і бере участь у всіх її починах.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На сходах відчитано доповіді. В День Матері і для вшанування І. Франка влаштовано святочні сходи. Восени Відділ спільно з Літ.-Мист. Клубом присвятив вечір у честь письменниці Олени Цегельської, членки Відділу. Дуже успішний був Андріївський Вечір, що Відділ рік-річно влаштовує. У Різдвяному часі членки Відділу ходили з колядою. Найбільшим осягом є відновлення хору під диригентурою п. Гентоша.

в) Сусп. опіка: Відділ допомагав двом бабусям в Європі. Влаштував поминки по бл. п. Савині Лопатинській, матері голови Відділу. Референтки відвідують хворих удома і в шпиталях, окрім того постійно допомагають одній родині. Відділ вислав одягові пакунки до Бразилії, дві до Польщі. Фонди добуває при допомозі продажі квітів перед святами.

г) Виховна: Відділ тісно співпрацює з „Молодою Просвітою“, де пані мають дижури. Пожертвував 100 дол. на Укр. Католический Університет у Римі.

г) Зв'язки: Відділ взяв участь в акції в користь поштової марки Т. Шевченка.

д) Фінансова: Відділ мав 1,111.45 дол. приходу і 651.31 дол. розходу.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Олена Котович, ствердила, що книги знаходяться в порядку й поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Наталія Лопатинська, голова, п-ні Ростислава Матла, місто голова, п-ні Олімпія Гайдучок, секретарка, пп. Ірина Дяків і Олена Утриско, скарбнички. Референтками стали — пп. Іванна Гентош і Н. Петик організаційними, пп. Галина Філінська і Слава Прокопович культ.-освітніми, пп. Оксана Рудакевич і Наталія Котович імпрезовими, пп. Ніна Лощенко і Євгенія Костюк сусп. опіки, пп. Ірина Петрівська і Н. Чубата виховними, пп. Софія Ліщинська й Олена Цегельська пресовими, пп. Богданна Макух і Анна Лихо господарськими.

Контр. Комісія: п-ні Олена Котович, голова, пп. О. Шиприкевич і О. Федорків, члени.

У своїй промові перевибрана голова п-ні Н. Лопатинська висловила щире подяку всім членкам Відділу,

що їй допомагали в праці, а головним чином, що її підтримали в її горю, коли вона минулого року втратила свою матір. Нього вона ніколи не забуде і тому прийняла на себе цей обов'язок, хоч і нелегко це їй дається. Прохаючи членок далі працювати, п-ні голова закрила збори.

При смачній перекусці членки ще довго гуторили, обдумуючи пляни праці.

Присутня

МІННЕАПОЛІС, МІНН.

Річні збори 16 Відділу СУА

Дата: 27. листопада 1966 р.

Збори відкрила голова п-ні М. Петришак молитвою СУА.

Президія — п-ні В. Тарашук, голова, п-ні Н. Дорошак, секретарка.

Протокол із попередніх зборів відчитала секретарка п-ні Н. Микуляк.

Звіти Управи зложили — п-ні М. Петришак, голова, п-ні Н. Микуляк, секретарка, п-ні М. Паньків, касієрка і референтки — п-ні О. Луцик імпрезова, п-ні К. Гуцал сусп. опіки.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ відбув 6 ширших сходів і 6 засідань Управи. Вислав делегацію на XIV. Конвенцію СУА. Брав участь у всіх загальнонаціональних виступах громади. Влаштував Зустріч із головою СУА п-ні Стефанією Пушкар.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Влаштовано святочні сходи в роковини Крут, відзначено пам'ять жертв большевицького терору, влаштовано День Матері й святочні сходи, присвячені пам'яті І. Франка. Членки ходили з колядою.

в) Сусп. опіки: Створено допомогову акцію залишенням через ЗУАД-Комітет, в яку включилися членки — п. К. Гуцал, О. Таратула, О. Покопало, О. Король, М. Паньків, В. Єрмоленко, М. Процай, І. Сингаєвська, А. Михайльонка, Н. Дмитришин, М. Петришак. Вислано 7 одягових почак і готівкою 235 дол. для родин у Німеччині.

г) Пресова: Вислано три дописи до Нашого Життя, один до Свободи, один до Нової Зорі, один до Квартильника УККА.

г) Фінансова: Відділ мав 537 дол. приходу і 528 дол. витрат.

Контр. Комісія: Іменем її промовили пп. О. Король і О. Березюк, ствердили, що книги знаходяться в

порядку і поставили внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні М. Петришак, голова, п-ні Н. Дмитришин, місто голова, п-ні О. Таратула, секретарка, п-ні М. Паньків, касієрка. Референтками стали — п-ні О. Луцик культ.-освітньою й імпрезовою, п-ні М. Процай нар. мистецтва, п-ні Н. Микуляк господарською.

Контр. Комісія: п-ні О. Король, голова, пп. О. Березюк і К. Гуцал — члени.

Збори закрила перевибрана голова, закликаючи всіх до ще кращої праці.

В. Тарашук, голова зборів
Н. Дорошак, секретарка

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Річні збори 20 Відділу СУА

Дата: 29. січня 1967 р.

Збори відкрила голова п-ні Лідія Дяченко, молитвою.

Президія: п-ні Осипа Грабовенська, голова, п-ні Стефанія Пушкар, член, п-ні Євгенія Новаківська, секретарка.

Звіти Управи зложили — п-ні Лідія Дяченко, голова, п-ні Марія Кочерган, секретарка, п-ні Марія Романенчук, касієрка.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 38 членок. Відбулось 5 ширших сходів і 3 засідання Управи. Голова спробувала організувати працю поновому і творила Комісії для кожного почину, щоби втягати якомога більше членок у працю Відділу. Це було корисне бо імпрези не обтяжували все тих самих осіб.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Дня 17. квітня 1966 відбулося Свячене, що згуртувало членок при смачній вечері та цікавій програмі. Гостем того Вечора була п-ні Олена Залізник, голова СФУЖО. Дня 23. жовтня відбувся Вечір Літ. Конкурсу СФУЖО, що про нього була згадка в попередньому числі. В грудні відбулась Різдвяна зустріч у ресторані, получена з показом мод. Дня 15. січня ц. р. відбувся традиційний Щедрий Вечір, що є вже обговорений. У підготовці е Гуцульський Вечір, що мав відбутися дня 5. лютого ц. р.

Ширші сходи Відділу були поділені на три частини — ділові справи, розмова при чайку і доповідь. І так

зреферовано: у травні про працю Окр. Ради (Л. Дяченко), у червні спогади про Гуцульщину (В. Ценко), у вересні літературну сільветку Івана Франка (д-р Н. Пазуняк) із відчитанням віршів поета (Клявдія Кемпе-Гош). П-ні В. Цегельська доповнила це спогадом про відвідини Музею ім. І. Франка у Львові. В жовтні на сходинах промовляли українські представники республіканської і демократичної партій, з'ясовуючи різницю між їх програмою. В листопаді доповідь про Гол. Отамана С. Петлюру виголосила п-ні О. Фацієвич, а п-ні К. Кемпе-Гош відчитала спогад про паню Отаманову й їх дочку Лесю.

Відділ уже кілька літ опікується Осередком НТШ у Сарселі, куди посилає 10 дол. місячно, а через недоплату в попередньому році заплатив цього року 150 дол.

в) Зв'язки: Ще попереднього року Відділ нав'язав контакт із Федерацією Жін. Клюбів, вступив у члени й представниці його беруть участь у сходинах та імпрезах Федерації. На доручення Централі в останньому часі Відділ заперестав це аж до впорядкування нашої приналежності до Федерації на кожному рівні. Але Відділ уважає цей контакт важливим і хотів би його продовжувати.

г) Фінансова: Відділ мав 746.40 доларів приходу, а 523.21 дол. розходу.

Дискусія, що розвинулась, наświetлила справу зв'язків Відділу, пасивного членства та приросту молодого членства. Виявилось, що Відділ плянує притягнути в члени молоде жіноцтво, а згодом створити з нього окремий Відділ. Це добра думка, бо вже в інших округах творяться під-Відділи з молодого членства.

У дискусії виринули також виховні завдання Відділу, що він їх успішно розробив, а саме — дитячі пікніки перед і після вакацій. Запляновано проводити їх і цього року.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Софія Прасіцька, ствердила, що книги Відділу знаходяться в порядку і оставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одноголосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні інж. Лідія Дяченко, голова, п-ні Євгенія Новаківська, містогорова, п-ні Марія Кочерган, секретарка, п-ні Марія Синейко, скарбничка. Референтками стали: п-ні Марія Харина організаційною, п-ні Володимира Ценко культ.-освітньою,

п-ні Вероніка Цегельська виховною і зв'язків, п-ні Юлія Бак-Бойчук суспільної опіки, п-ні Ірина Пеленська пресовою.

Контр. Комісія: пп. Ольга Фацієвич, Софія Прасіцька і Софія Герасимович.

У своїй промові п-ні Стефанія Пущкар, голова Централі, накреслила найважливіші події, що лежать перед нами. У загально-громадській площині — це Світовий Конгрес Вільних Українців, що відбудеться в листопаді ц. р. У нашій власній організації — це відкриття Музейної Виставки СУА в Нью Йорку, що відбудеться 7. квітня ц. р. Як одна, так і друга подія вимагають великого вкладу у підготову, матеріяльних фондів та участі наших представниць. Цього сподіємось від усіх Відділів СУА в цьому році!

Збори закрила предсідниця п-ні О. Грабовенська, а перевибрана голова подякувала за довір'я. При невеликій перекусці членки Відділу ще довго гуторили.

Присутня

ДІТРОЙТ, МИШ.

Ювілей вінчання Марії й Миколи Воскресів

Дня 4. лютого 1967 р. відбулося небуденне свято бувшої голови 26 Відділу СУА п-ні Марії Воскрес. Родина й односельчани зі села Урманя, пов. Бережани, під проводом пп. М. Чепурна, Леми, Кушнірів і М. Когута влаштували для п-ва Марії й Миколи Воскресів 25-літній ювілей їхнього вінчання. Свято відбулося у вщерть виповнений залі Укр. Національного Клубу „Орлик“. Столи були гарно прибрані квітами. При головному столі сиділи ювіляти, їх дві доні, о. д-р В. Гавліч, два тіточні брати — Ковальчук і Кручко, Марія Васько з чоловіком, що заступала хвору маму ювіляток, односельчанин М. Когут та М. Березовський. На цьому столі пишались три прекрасні короваї. Проводив святом п. М. Березовський. Він попрохав о. д-ра В. Гавліча провести молитву, а по молитві гості відспівали ювілятам „Многая літа“. Наша голова Комітету Підприємств п-ні Марія Дидів із членками зайнялася приготуванням страв. Тостмайстер покликав до слова о. д-ра В. Гавліча, що побажав ювілятам щастя, здоров'я від себе й ОО. Василян, підкреслив, що ювіляти є примірними та

жертвеними парохіянами. Були прошені до слова п. М. Когут, д-р М. Дужий, мгр. Щербій, заступниця голови 26 Відділу п-ні Катерина Кобаса, п-ні Марія Васько, голова СУМА п. Новаківський і п. М. Заблоцький. Усі промовці бажали їм дочекати золотого ювілею та згадували їх працю на різних ділянках суспільного життя. Треба зазначити, що п. Микола Воскрес є головою Українського Національного Клубу „Орлик“, а також членом інших товариств. На цьому прийнятті зібрано 119 дол. на Укр. Радіопередачу ОО. Василян, 200 дол. на Визвольний Фонд. Ювіляти широко подякували всім тим, що зробили їм таку милу несподіванку і гостям за участь. Від себе зложили 100 дол. на Українську Вищу Школу в Гемтрему, 50 дол. на Укр. Католический Університет у Римі, 50 дол. на каплицю на Оселі „Київ“, 50 дол. на Визвольний Фонд і 30 дол. на Укр. Радіогодину. Гості весело бавилися при звуках оркестри до ранку.

Ст. Заплітна

ТОЛІДО — РОССФОРД, ОГАЙО

Вшанування 10-річчя народження і 50-річчя смерті Івана Франка

Свято відбулося 11. грудня 1966 р. у церковній залі в Россфорді, старанням 31 Відділу СУА ім. Олени Завісної; головну стіну прикрашував портрет І. Франка, прибраний гарно вишитим рушником.

Свято відкрила голова Відділу п-ні Ірина Гнатчук, подаючи ціль святкування і програму його. Реферат п-ні Комаринської про життя і творчість І. Франка був дбайливо опрацьований і дав вірний образ твердого життєвого шляху Великого Кам'яняра. Поему І. Франка „Любов“ деклямував Тарас Крук. Як і раніше, він відважно та зі зрозумінням віддав цю довшу поему. Слідувала збірна деклямація — Наді Василичин і Люби Бобер, вірша В. Сосюри п. з. „Слово“. Молоді дівчатка шораз більше зживаються з прилюдними виступами і виз'язуються все краще. Мгр. Богдан Крук відчитав поему „Кам'янір“ І. Франка. Його глибоке зрозуміння духа поеми і відповідна передача її зробили помітне сильне враження на слухачів, що вислухали з увагою і захопленням. Дві точки, а це п-ні Решетило, рецитація, і п-ні Юзв'як, фортепіянове сольо, мусіли відпасти через те, що вони були пе-

решкоджені і не могли прийти через непогоду (сніговію). На закінчення п-ні Мирослава Крук відчитала поему Ів. Франка „Наймит“, із питомою їй доброю дикцією і сентиментом та чуттям. Піснею „Не пора“ закінчено свято.

Дохід із свята в сумі 20.00 дол. призначено і вислано на НТШ в Сарселі. Після цієї імпрези відбулося миле прийняття для присутніх, на якому п-ні Лагола піддала думку піти з колядою, щоб зібрати на вишивані обруси для церкви та на Укр. Катол. Університет у Римі.

Ірина Гнатчук, голова
Анна Василичин, скарбничка

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА.

Спільний Свят-Вечір 41 і 42 Відділів СУА

Дня 8. січня 1967 р. об'єднались обидва Відділи для спільної традиційної Зустрічі. В Домі СУА зійшлись численні членки й гості. Свято відкрила п-ні Ангела Банах, голова 41 Відділу СУА. Вона привітала присутніх і передала провід вечора п-ні Олені Лотоцькій, почесній голові СУА і членці 42 Відділу. Провівши молитву, пані голова запросила всіх до традиційних страв, що їх підготували членки обох Відділів. Але це довго не тривало. Бо вже по першій страві захопилася всіх до коляди. При акомпаніменті Лялі Одежинської заспівали всі „Бог Предвічний“ і „Нова радість стала“. Слідували далші страви, переплітані колядою.

Розпочалась програма. П-ні Лідія Одежинська, містогорова 41 Відділу СУА, відчитала доповідь про звичай Свят-Вечора, що її зладила д-р Євгена Єржківська, імпрезова референтка Гол. Управи. Ці образки нав'яли спогляди в кожній членки і вони згодом почали розказувати про звичай або віншування свого села. Мало відому старовинну коляду „Ой, зійшлися три святії“ відспівала на загальне бажання п-ні Л. Одежинська, а її 5-літня донечка Андрійка також хотіла заколядувати й за те всі нагородили її рясними оплесками.

У такому сердечному настрою проминув вечір. На кінець промовила п-ні Осипа Грабовенська, голова Окр. Ради СУА. Вона пригадала всім значення таких традиційних вечорів, багатство й красу наших звичаїв та наш обов'язок — їх продовжувати і пле-

кати поза межами Батьківщини. Такі Вечори в'яжуть усіх в одну родину й допомагають скріплювати любов до Батьківщини в наших дітей і внуків.

П-ні Олена Лотоцька розказала пригоди зі своєї практики сусп. опіки, що свідчили про силу родинних почувань нашого народу. Співом коляд закінчено цей традиційний Вечір.

Присутня

РОЧЕСТЕР, Н. Й.

Основні збори 46 Відділу СУА

День 29. січня 1967 р. записався на сторінках Рочестерської Громади як один із найважливіших, спеціально для українського жіноцтва.

В залі Т-ва „Самопоміч“ зібралися три покоління українок. Одні — це наші заслужені піонерки СУА в Америці, представниці 6 Відділу СУА. Другі — це представниці 47 Відділу, що його зорганізовано по припливі нової еміграції тому 15 літ. Треті — це молоді представниці українського жіноцтва, що забажали піти слідами своїх мамів і бабусь та згуртуватися у новий Відділ Союзу Українок Америки.

Допомогла їм знайти правильну дорогу містогорова Окружної Ради СУА п-ні Софія Онуфрик, що й привітала їх теплими словами, відкриваючи Основні Загальні Збори. Відспівано молитву „Боже, вислухай благання“.

Ініціативний Комітет у складі пп.: Любі Шмігель, Тані Гарбар і Тані Баб'юк перебрав провід Зборів, вітаючи голову Окр. Ради п-ні Марію Когутяк, голову 6 Відділу п-ні А. Пастушин, голову 47 Відділу п-ні Анну Капітан, присутніх членок Окр. Ради та членок 6 і 47 Відділів СУА, як гостей. Вибрано Президію в складі: п-ні М. Когутяк, голова, п-ні С. Онуфрик, містогорова, п-ні Таня Баб'юк, секретарка. Далше запрошено до Президії голов обох Відділів — пп. Пастушин і Капітан, та присутніх членок Окр. Ради пп. О. Костинюк, М. Холєвчук і І. Руснак.

П-ні Марія Когутяк привітала Збори та з'ясувала ціль та завдання Союзу Українок Америки і пояснила уривки зі статуту, що їх відчитала п-ні Таня Гарбар.

По одностороннім прийнятті статуту наступила зворушлива хвилина. Наші молоденькі жінки підходили до пре-

зидяльного стола та вписувались у книгу членів-основників. П-ні Шмігель представляла кожну членку п-ні М. Когутяк, як і цілій Президії та гостям. Вписалось 33 членки.

Вибрано **першу Управу** нового Відділу в складі: голова — п-ні Люба Шмігель, містогорова — п-ні Нуся Філіп, секретарка — п-ні Стефа Джус, і референтки — п-ні Таня Баб'юк організаційна, пп. Стефа Павлович і Уляна Крижанівська культ.-освітні, п-ні Сяня Кулик виховна, п-ні Таня Гарбар пресова, п-ні Тамара Гуран зв'язків, пп. Слава Коба і Джозефіна Гуран господарські.

Контр. Комісія: пп. Параня Міллер, Надя Ніньовська і Леся Павлович.

Далше Зборами проводила нововибрана голова п-ні Люба Шмігель. По коректних нарадах і рішеннях щодо вибору патронки Відділу, вкладки, місячних сходин і т. д., приступлено до привітів.

Голова 47 Відділу п-ні Капітан із радістю вітала новий Відділ молодих жінок, які нас не завели, а далше хочуть продовжувати традицію жіночої організації Союзу Українок Америки, що сягає початками ще з рідних земель. Привіт від 6 Відділу зложила голова п-ні А. Пастушин, якій на заклик п-ні Онуфрик відспівано „Многая Літа“, як одній із найстарших членок у Рочестері. Присутні гості зложили спільний привіт на письмі зі своїми підписами. Голова Окр. Ради п-ні Марія Когутяк подякувала п-ні Онуфрик за гарно підготовані Збори і побажала успіхів новому Відділові та його Управі.

Це небуденне свято закрито відспіванням Українського Національного Гімну.

Ще довго ми всі сиділи при каві й смачнім печиві, що приготували молоді господині, говорили і раділи таким милим прибутком до нашої великої жіночої організації.

В суботу, 28. січня ц. р., відбулася зустріч голови Окр. Ради п-ні Марії Когутяк із членами Окружної Ради та Управою 47 Відділу.

Того дня п-ні Когутяк мала нагоду побути у Світличці 47 Відділу, яку провадить п-ні Стефанія Лаба.

Прес. Реф. Окр. Ради Рочестер, Н. Й.

ЧИ ВИ ПРИЄДНАЛИ В ЦЬОМУ РОЦІ ХОЧ О Д Н У ПЕРЕДПЛАТНИЦЮ?

Із Виставки 57 Відділу США на телевізії:

Зліва на право: пп. І. Рабій, А. Кошикар, І. Запаранюк, голова Відділу UNWLA Branch 57 in Utica, N. Y. had a show of Ukrainian folk art on TV

ЮТІКА, Н. Й.

Виставка українського народного мистецтва і виступ на телевізії

Виставка народного мистецтва в приміщенні місцевого банку була великим успіхом нашого Відділу. Чудові експонати нашого народного мистецтва ефективно уложені в скляних габльотках, по боках два манекіни в народнім стилевім убранні — полтавським і заліщицьким, чудовий образ стилевої дерев'яної церкви, роботи нашої молодой мисткині Оксани Лукашевич, завершував цілість і надавав виставці достоїнности.

Відомо, банк — рухливе місце, тож багато людей мало змогу оглянути прекрасні зразки нашого мистецтва. Виставка тривала цілий тиждень від 22.—28. січня ц. р., коли то на ютіцькому рагуші повівав нащ національний прапор — і цей факт був відмічений у місцевій пресі, як рівнож в оголошеннях у телевізії і в радіо. Треба зазначити, що голова нашого Відділу п-ні І. Запаранюк не прогайнула нагоди й використала всі модерні засоби реклами для нашої справи.

Місцевий часопис два рази відмічував нашу виставку, при чому в недільному виданні посвятив цілу сторінку на великих розмірів світліни експонатів та допис про укр. народне

мистецтво. Книга гостей записана заввагами відвідувачів вистави. Всі висловлювали признання, захоплення й подив для краси і випрацьованости експонатів. І як приємно прочитати в згаданій книзі такі завваги, як — “Something to be proud of,” “Very impressive,” “A true art,” “Your work is a gift from God,” “Rare craftsmanship,” “Traditions are responsible for our cultures in USA” і багата інших. І певно неодному з відвідувачів-американців заворушилося серце, коли пригадав собі, що його діди чи прадіди були українці. Як сказала одна жінка: „Я тепер горда, що походжу з української родини, бо щойно тепер я побачила українську культурну спадщину“.

А вже вершком успіху нашого Відділу була наша виставка на телевізії, а саме: двічі у „відомостях“ показано, як пп. І. Запаранюк, А. Кошикар, І. Рабій і О. Кокодинська приготували виставку. До того стація додала свій власний коментар, що ця виставка є влаштована в часі святкування проголошення самостійности України.

День 25. січня ц. р. можна назвати „історичним“ не лиш для Союзу Українок Америки, але для цілої нашої громади в Ютіці. Бо, здається, не було ні одной особи, що не раділа б її українська душа, коли на

телевізійній програмі „Вуменс Ворд“, у 15-хвилинному інтерв'ю, членки нашого Відділу, пп. С. Козій, І. Рабій та А. Кошикар, розказували про наше народне мистецтво, показуючи й пояснюючи при цьому експонати, які були гарно розложені на великому столі.

І тисячі американців побачило і почуло перший раз про нас і наше мистецтво. Без пересадки можна сказати, що цей виступ на телевізії — це одне з найкращих досягнень нашого Відділу за час 15-літнього його існування, бо він дав змогу Союзові Українок Америки „завоювати телевізію“, та цим способом ширити відомості про Україну. А для наших дітей — це дуже сильний чинник для піднесення їх національної гордості і почуття повновартости.

На руки голови п-ні І. Запаранюк прийшло багато GRATULACIЙ і признання від українців і американців, приватних осіб і організацій. Управа банку висловила своє признання і подяку за влаштування виставки з проханням повторити таку ж виставку і на другий рік. Американська жіноча організація „Джуніор Ліг“ звернулася із проханням, щоб улаштувати таку виставку в їхньому музеї, і ця виставка буде там відкрита від 21. лютого до 21. квітня ц. р.

Телевізійна програма „Вуменс Ворд“ запросила наш Відділ дати на їхній програмі півгодинний показ писання писанок, що відбудеться в дні 14. березня ц. р. Це все докази, яке враження зробила виставка, радіо й телевізія.

Нашій голові п-ні І. Запаранюк признання і подяка за такий великий успіх, а пп. С. Козій, І. Рабій, А. Кошикар і О. Кокодинській — за поміч при влаштуванні виставки й виступі на телевізії. Т. Савицька

ВИПАНИ, Н. ДЖ.

З Річних Зборів 61 Відділу США

Звичайно в часі Річних Зборів не остає часу на укладання плянів на майбутнє. Інакше було в часі Річних Зборів 61 Відділів США. Не стану вичисляти всіх, а лиш підкреслю найважніший. Постановлено вже зачинати працю над малятами у Світличці, до чого йшли вже приготування від довшого часу. Учителькою згодилась бути п-ні Ірина Біленька, секретарка Відділу, сама мати трьох

діток. Пні Олена Гураль, вчителька укр. школи в Ньюарку, що має своїх трое дітей, зголосилася працювати зі старшою групою та підготувати якусь виставу.

У цьому Відділі немає багато членок, але є охота до праці. Складаю на руки голови п-ні Оксани Ключас побажання успіху.

Ірина Левицька
голова Окр. Ради СУА

НЮ БРАНСВИК, Н. ДЖ.

Річні збори 65 Відділу СУА

Дата: 15. січня 1967 р.

Збори відкрила молитвою голова п-ні Дарія Оріховська і привітала представниць Окр. Ради пп. Ольгу Муссаковську і Франку Стек.

Президія: п-ні Ольга Муссаковська, голова, п-ні Франя Стек, містогорова, п-ні д-р Ярослава Грабович, секретарка.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала п-ні Грабович.

Звіти Управи зложили: п-ні Дарія Оріховська, голова п-ні Катерина Кузів, містогорова, п-ні Ярослава Букачевська, секретарка, п-ні д-р Іванна Ратич, касієрка і референтки — п-ні Олександра Ошудляк, культ.-освітня, п-ні Вітик бібліотекарка, п-ні Марія Гатала сусп. опіки, п-ні Софія Котис пресова, п-ні Марія Слободян господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 34 членки, цього року придбав 3 нові. Відбуто 8 ширших сходин і два засідання Управи. Відділ брав участь у всіх сходинах Окр. Ради.

б) Культ.-освітня й імпрезова: На ширших сходинах відчитувано доповіді. Одні ширші сходини були присвячені Жінці-Героїні. Відділ улаштував Великодній базар на спілку з Се-стрицтвом, получений із показом писання писанок. У квітні 1966 р. відбулась заходами Відділу у бібліотеці Нью Брансвику виставка народнього мистецтва, що тривала цілий місяць. У травні влаштовано Весняні Вечерниці разом із Відділом ООЧСУ. В листопаді Відділ включився у фестиваль ІВКА у Плейнфілді, де теж відбулась виставка нар. мистецтва, показ писання писанок та народніх танків.

в) Виховна: Культ.-освітня референтка провела покази писання писанок на запрошення СУМА.

г) Сусп. опіка: Відділ причинювався до допомоги бабусі, а в цьому році вже самостійно зголосився допомагати одній бабусі. Вислано дві пачки з уживаним одягом до Польщі як допомогу бідним родинам, а одну пачку до Інституту св. Ольги в Бразилії для дівчат, що вчать кравецтва.

г) Господарська: Референтки приготували буфети на базар, вечерниці і виставки.

д) Фінансова: Відділ мав у звітному році 1,222 дол. приходу. Вислано пожертви: 30 дол. на Укр. Катоц. Університет у Римі, 50 дол. українським студентам у Ратгерс Університеті й 20 дол. Осередкові НТШ у Сарселі.

Контр. Комісія перевірила касову книгу, знайшла все в порядку і поставила внесок на уділення абсолютної, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Дарія Оріховська, голова, п-ні Катерина Кузів, заступниця і реф. зв'язків, п-ні Ярослава Букачевська, секретарка, п-ні д-р Іванна Ратич, касієрка. Референтками стали — пп. Віра Ровенка і Софія Лонишин організаційними, п-ні Олександра Ошудляк культ.-освітньою, п-ні Ганна Ратич виховною, пп. Анна Хомут і Оля Попіль сусп. опіки, пп. С. Колтовська і Ольга Хомут господарськими.

Контр. Комісія: пп. Є. Цісик, М. Геча і С. Котис.

Збори закрила перевибрана голова подякою і заявою, що в цьому році зверне більшу увагу на культ.-освітню працю. При чаю й солодким ще обговорювали членки наші завдання й успіхи.

Софія Котис

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН.

Традиційна Просфора Відділу СУА

Дня 29. січня 1967 р. до гарно застелених, у ялинку розставлених столів, засіло біля 90 осіб. Трапеза почалась колядою „Бог Предвічний“, що її відспівали всі присутні, а о. монс. Стах провів молитву та поблагословив страви. На вступі тостмайстер п-ні Марія Гіжа привітала присутніх, відчитала вірш Т. Шевченка „На забудь“ та „Коляду“ Т. Галія і запросила до слова представників організацій. Після всіх привітів промовляв о. монсіньор Стах, дякуючи членкам СУА за труд і збереження

традиції. Із позамісцевих гостей привітав присутніх також о. Назаревич із Вілментик.

Зчерги промовила голова Відділу п-ні Р. Яхницька. „Вже 7 років Відділ улаштовує Свята Просфори для своїх членок і їх родин. Цього року ми запросили нашу громаду через її організації. У висліді того маємо більшу кількість учасників. Це дуже добре, бо сходимось на те, щоб поділитись просфорою з усіми, обмінятись побажаннями щастя і добра та поготорити в теплій атмосфері, що її витворюють палаючі свічки, кутя і звук коляд.

Але в такий час нашим українським звичаєм, згадуємо й тих, що далеко від нас і що не мають щастя бути у своєму гурті. Ними є хворі українці, що знаходяться в санаторії туберкульозних у Гавтінгу, Німеччина“.

Тут п-ні голова прочитала зворушливі слова подяки, що їх прислали Відділові за грошову допомогу минулого року. Отже п-ні Яхницька закликала всіх присутніх щедро жертвувати для них. Грошова збірка дала 166 дол.

Коли гості спожили смачну вечерю, почалась мистецька програма. На початку виступила п-ні Зуня Козюпа, що милозвучним голосом проспівала дві пісні. П-ні Оріся Марків виголосила вірш М. Я. Косовичевої „Щедрий вечір“ та прочитала твір Б. Кравцева „Під коляду“. Грою на фортепіані пспісувалися пп. З. Козюпа та Єва й Марта Черни. Всі вони є ученицями членки Відділу п-ні С. Попель.

Під кінець голова Відділу щиро подякувала всім, що причинились до влаштування Свята Просфори, а особливо господарській референтці п-ні Софії Березицькій та її помічницям. Вечір закінчено молитвою.

Анна Кузьо
пресова референтка

БРІДЖПОРТ, КОНН.

З діяльності 73 Відділу СУА

Вже третій рік із черги наш Відділ улаштовує Вишивані Вечерниці. Цього року до Вечерниць Союзянки почали приготуватися ще в першій половині літа, маючи за ціль, кожна зокрема вишити якнайкращу сукню. Вже тоді було відомо, що будуть на Вечерницях і довгі, вишивані, вечірні

сукні. І так на Вечерниці, що відбулися 15. жовтня 1966 р., було 4 довгих вишиваних суконь. Решта суконок (а було їх більше двадцяти) вишивані — короткі. Чоловіки прийшли у вишиваних краватках та сорочках. Також прикрашували і додавали елегантності корсажі, що їх зробила п-ні Оля Папроцька. Найбільш цікавою частиною Вечерниць був вибір краших вишиваних суконь. Жюрі складалося з пань: Марія Демидчук, культ.-освітня референтка Окр. Ради з Нью Йорку, Ростислава Яхницька — 66 Відділ СВА з Нью Гейвен і п-ні Ольга Сливка — заступниця голови 1 Відділу СВА у Нью Йорку.

Нагороду дістали: Довгі вечірні сукні — 1. п-на Глорія Папроцька, 2. п-на Ірина Цап, 3. п-ні Марія Болонна. Короткі вишивані сукні — пп. Оля Пендаківська, Марія Лелешук. Блюзки — пп. Марія Сливинська, Галія Болонна. Чоловічі сорочки — пп. Михайло Станішевський, Василь Бабій. Відзначення (сукні) — п-ні Ольга Папроцька (довга вечірня) і п-ні Олімпія Сенів. Признання: сукня — п-ні Оріся Марків, блюзка — п-на Гронуш Гамбаркуміян, краватка — п. Лев Марків. Також нагороду дістали: молоденька дівчинка — Марта Бойчук за вишивану накидку, п. Василь Гіна за вишивану краватку.

До успіху Вечерниць причинився передусім забавовий комітет у складі: п-ні Ольга Папроцька, голова цього ж комітету, і пп. Ольга Лупа, Стефанія Жеребецька, Мирослава Чубатий, Ірина Федоронько, Марія Сливинська, Анна Зелик, Ольга Пендаківська, Галія Болонна, Марія Остапенко.

Святочні Сходини

Дня 14. листопада 196 р. наш Відділ відбув Святочні Сходини, присвячені Жінці-Героїні. Сходини склалися з двох частин: святочної і ділової. На святочну частину склалися — молитва СВА, що її провела голова нашого Відділу п-ні М. Чубатий, при чому згадала тих жінок, які вже 25 років терплять по тюрмах та засланнях, а також поляглих героїнь, закликаючи всіх присутніх ушанувати їх однохвилинною мовчанкою.

П-ні Олександра Шуст прочитала цікаву доповідь на тему „Людила Черняхівська і жертви 20-тих років“, яку вона вміло уложила. П-ні М. Остапенко прочитала вірш Василя Симоненка „Україні“. На закінчення

святочної частини сходили відспівано гімн СВА. У діловій частині сходили вибрано Номінаційну Комісію.

При приязній гутірці й каві пройшла решта вечора.

М. Остапенко
пресова референтка

Річні збори 73 Відділу СВА

Дата: 18. грудня 1966 р.

Збори відкрила голова п-ні Мирослава Чубатий і привітала п-ні Варку Бачинську, представницю Окр. Ради СВА.

Президія: п-ні Михайлина Шиманська, голова, п-ні Ольга Сусли, секретарка.

Звіти Управи зложили: п-ні Мирослава Чубатий, голова, п-ні Ірина Федоронько, секретарка, п-ні Анна Зелик, касієрка, та референтки — п-ні Анна Чернявська організаційна, п-ні Стефанія Жеребецька культурно-освітня, п-ні Ольга Пендаківська сусп. опіки, п-ні Ольга Папроцька зв'язків, п-ні Марія Остапенко пресова.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ начислює 46 членок.

б) Культурно-освітня й імпрезова: Відділ улаштував Вишивані Вечерниці, святочні сходини в честь І. Франка й такі ж у честь Жінки-Героїні.

в) Сусп. опіка: Референтки відвідували хворих, вислано 7 пакунків українським хлопцям у В'єтнамі, співчуття для членки з приводу смерті чоловіка.

г) Зв'язків: Відділ улаштував показ писання писанок в Інтернац. Інституті та у великому магазині Ріде, взяв участь у міжнар. фестивалі, де дістав перше місце за столи з харчами. У святі ОН у Ньютаві Відділ зорганізував український куток із нар. мистецтвом і книжками. Референтка мала інформаційний виступ про ціль СВА і подарувала український прапор і ляльку в нар. строю дівчатам-скавткам.

Контр. Комісія: Іменем її звітувала п-ні Ольга Сусли, ствердила, що книги Відділу знаходяться в порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногосно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Мирослава Чубатий, голова, п-ні Анна Чернявська, місто голова, п-ні Ірина Федоронько, секретарка, п-ні Анна Зелик, касієр-

ка. Референтками стали — п-ні Ольга Сусли культ.-освітньою, п-ні Стефанія Жеребецька імпрезовою, п-ні Ольга Пендаківська сусп. опіки, п-ні Ольга Папроцька зв'язків, п-ні Марія Остапенко пресовою, пп. Галія Болонна, Поліна Самчук і Марія Михайлович господарськими.

Контр. Комісія: п-ні Олександра Шуст, голова, пп. Наталія Шуст і Надія Фалько члени, пп. Дарія Стахів, Марія Палашук заступниці.

У своїй промові п-ні Варка Бачинська, представниця Окр. Ради, висловила Управі признання за успішні виступи перед американськими й іншими національними групами. Поінформувала Відділ про біжучі завдання Окр. Ради, як, напр., Конференції Референток, підготову до відкриття Музею Нар. Творчості в Нью Йорку і т. д. Порадила різні проекти, що їх можна би приміювати у Відділі, як Дитячі Зустрічі, Зустріч Градуантів, улаштування бібліотеки і т. д. Піддала гадку втягати нових членок до Управи Відділу, щоб активізувати більший круг членок.

У плянах праці п-ні Папроцька поставила внесок, щоб пожертвувати кілька англійських книжок про Україну до місцевої бібліотеки.

Збори закрила перевибрана голова, дякуючи за довір'я. Відспівано гімн СВА, після чого відбулася вечеря, приготована членками Відділу.

Марія Остапенко
пресова референтка

ФІНКС, АРІЗОНА

Річні збори 77 Відділу СВА

Дата: 5. лютого 1967 р.

Збори відкрила голова п-ні Марія Винничок молитвою.

Президія: п-ні д-р Домна Ясінчук, голова, п-ні Стефанія Кузь, секретарка.

Протокол із попередніх річних зборів відчитала п-ні Марія Винничок.

Звіти Управи зложили п-ні Марія Винничок, голова, п-ні Стефанія Кузь секретарка, п-ні Марія Ліневич скарбничка і референтки — п-ні Єлисавета Генчин, сусп. опіки і п-ні Ольга Тісаровська, господарська.

Діяльність Відділу:

а) Організаційна: Відділ мав велику перерву в роботі. Великою заохотою для нього став приїзд п-ні Стефанії Пушкар, голови СВА. Зустріч

із головою була дуже приємна й корисна, бо вона дала цінні вказівки та заохоту до дальшої праці. Радила вдержувати зв'язки з собою та сходитись і серед найтрудніших обставин.

Відділ начислює 15 членок. Впродовж 1965 і 1966 рр. відбуто 11 сходин.

б) Культ.-освітня й імпрезова: Дня 7. червня 1965 р. відбулося Свято Жінки-Героїні, що вже було зрефероване в нашому журналі. Відчитано доповіді „Поклін для Фундаторки“ і „Роля жінки в громадському житті“ (п-ні Ірина Люмей). Дня 27. лютого 1966 р. відбулись святочні ширші сходини, присвячені Жінці-Героїні, про що теж була згадка. Дня 27. листопада 1966 р. ширші сходини були присвячені роковинам Листопадового Зриву. Доповідь мала п-ні Марія Винничок, реценгацію виголосила п-ні Тамара Бурда.

в) Нар. мистецтво:: п-ня Леся Баквич дала показ писання писанок.

г) Членки Відділу відвідували лок. Н. Донченко в часі недуги вдома, а також відвідали двічі її могилу в Прескати.

г) Двічі відбувся показ святочного левиза. П-ні Ліневич демонструвала печення медяника, а п-ні Е. Генчин смаження вергунів. На кожні ширші сходини членки підготовляли чай та солодке печиво.

Контр. Комісія: Іменем її промовила п-ні Теодора Бакович, ствердила, що книги Відділу знаходяться в найкращому порядку і поставила внесок на уділення абсолюторії, що збори одногolosно ухвалили.

Нова Управа: п-ні Марія Ліневич, голова, п-ні Теодора Бакович, місто-голова, п-ні Стефанія Кузь, секретарка, п-ні Тамара Бурда, скарбничка. Референтками стали — п-ні Марія Винничок організаційною і культ.-освітньою, п-ні Надія Попович виховною, п-ні Єлисавета Генчин зв'язків, п-ні Кароліна Литвинишин сусп. опіки, п-ні д-р Домна Ясінчук пресою, п-ні Ольга Тісаровська господарською.

Плян праці. Нововибрана голова п-ні М. Ліневич повідомила, що до Фініксу хоче загостити письменниця Дскія Гуменна. Присутні ухвалили привітати її й допомогти влаштувати літ. вечір.

Збори закрила нововибрана голова й подякувала за довір'я.

Марія Ліневич, голова
Стефанія Кузь, секр.

ВАШІНГТОН, Д. К.

З діяльності 78 Відділу СУА

Для 78 Відділу СУА місяць грудень 1966 і полсвина січня 1967 — це був час інтенсивної, гарячкової праці. В цьому часі Відділ улаштував дня 3-го грудня м. р. Літературний Вечір Леоніда Полтави, зорганізував і перевів у днях 4., 11. і 18. грудня м. р. Передсвяточний Базар, підготував „Гостину св. Миколая“ у Світличці СУА, в дні 17 грудня ц. р., та врешті уладив Традиційну Просфору в дні 7. січня ц. р.

Вже сам перелік імпрез має свою вимову. А коли зважимо, що це все зробили в коротких відступах часу нечисленні активістки Відділу, що є і матерями, і господинями, а деякі з них ще й професійними робітницями, то не можемо стриматися від висказання їм прилюдно свого подиву, признання і подяки.

Літературний Вечір відомого українського письменника й поета, Леоніда Полтави, що відбувся 3. грудня м. р., був цікавою й удатною імпрезою, яка згромадила понад 70 слухачів. Тлом Вечора була доповідь Леоніда Полтави: „Як постає мистецький твір“, яку він ілюстрував віршами зі своєї збірки „За мурами Берліну“, що вийшла 20 років тому, та віршами з інших своїх збірок поезій. Присутні слухали теж музичні уривки з оперет, до яких лібретта написав Л. Полтава: „Червона Шапочка“ — музика В. Безкоровайного, „Вовк в овечій шкурі“ — музика О. Стратичука, а також епізод із драми „Актори“, яку режисер Б. Паздрій ставив у різних містах Америки.

В другій частині Вечора п-ні Дарія Гуляк-Кульчицька і п-на Оріся Пащак читали уривки з творів поета, а автор познайомив слухачів із ще недрукованою п'єсою: „XXX“, скерованою проти механізації людської душі в нашу добу та з уривками лібретта опери „Анна Ярославна“, до якої музику пише А. Рудницький. Від імені присутніх і Відділу СУА дякувала письменникові п-ні Христина Пацлавська, культ.-освітня референтка Відділу.

Літературний Вечір відкрила п-ні

Мирослава Скасків, голова Відділу СУА, — характеристикою поетичної творчості і начерком життєвого шляху Леоніда Полтави, вона теж і закінчила Вечір, підносячи тост за здоров'я поета. А коли всі присутні, вихиливши чарку вина, піднесена їм гостинними Союзнянками, відспівали письменникові „Многая літа“, п-ні М. Скасків попрощала його теплими словами, в зв'язку з виїздом Леоніда Полтави з Вашингтону, де він працював у „Голосі Америки“. Доповняла Літературний Вечір вистава друкованих творів письменника та фотознімок із театральних вистав його п'єс і оперет.

Відмінного типу імпрезою був **Передсвяточний Базар**, себто продаж продуктів, потрібних для уладження українського традиційного Свят-Вечора та подарованих членами предметів (вишивок, образів, народньої кераміки і т. п.), переведений у днях 4., 11. і 18. грудня м. р. Головною ціллю тієї імпрези було придбання для Відділу потрібних фондів. У зв'язку з тим хочу особливо відмітити жертвенність цілого ряду пань, членок Відділу, що не жаліли часу, труду й коштів, — вишиваючи, малюючи, печучи, щоб таким чином допомогти загальній справі. Їх спільна праця дала гарний вислід: Відділ здобув, як чистий дохід з імпрези, 227.87 доларів.

Відділ веде постійно **Дитячу Світличку**, що обслуговує 11 дітей. В останньому сезоні Світличку вела п-ні Віра Джулинська, при допомозі п-ні Ірини Ставничої, в місяці грудні, в зв'язку з родинними обставинами п-ні Джулинської, провід Світлички обняла п-ні Марта Андрюк. Відділ приготував для дітей Світлички „Гостину св. Миколая“, що відбулася 17. грудня м. р. Всі діти були обдаровані книжкою „Живі забавки“ Л. Полтави, книжкою до малювання і солодо-щами. Вложений труд у підготування тієї імпрези — вповні виправдався: імпреза була глибоким пережиттям для наших малят, зворушливим моментом для їхніх батьків, а в цілості доброю пропагандою для нашої праці на відтинку Світлички.

Моральний і матеріальний успіх минулорічної **Просфори** спонукав Відділ до уладження її й у цьому році. Виходячи з заложення, що Різдво, особливо Свят-Вечір, — це найбільше свято української родини, яке

знаходить емоціональний відгомін у серці кожного українця, — Відділ СУА намагався пронизати якнайширшу громаду спільним пережиттям, атмосферою рідности, з тим розрахунком, що такі спільні емоції сцілюють громаду. Даліше, Відділ бажав дати молоді показ рідної традиції й звичаю та при допомозі колядки здобути доступ до молодечих душ, дійти там, куди не доходить раціональне слово й порушити ті струни, що їх не всилі порушити й переконливе слово.

Загально треба ствердити, що Традиційна Просфора, уладжена 7. січня ц. р., мала повний успіх, хоча б тільки з уваги на число учасників, що перевищало 200 осіб (у цьому багато молоді), а це на вашінгтонські стосунки є великим досягненням.

Моральний успіх Просфори zapewнила передусім доповідь голови Відділу СУА, п-ні Мирослави Скасків про зміст празника Різдва Христового і його стилізацію в загальному українському почуванні. Запевнили його теж і піднесла промова о. д-ра К. Бердара, ректора Католического Семінарії, та цікаві спомини свят-вечірніх переживань, переповіджені п-ні Ольгою Рибак. Гарними рамами для викликаного настрою були колядки, співані церковним хором, під диригуванням п. Миколи Кормилюка, та вертел, що його вирежисерувала й вивела, при допомозі дітей членок, п-ні Христя Пацлавська, культ.-освітня референтка Відділу, яка водночас вела мистецьку програму Просфори, і врешті декорація залі, здійснена п-ні Даркою Гуляк-Кульчицькою.

Але до капітального успіху Просфори причинилися членки Відділу, що не сиділи за свят-вечірнім столом, а самовідречено працювали в кухні, бо це для кожного очевидно, що наварити й напекти для 200 осіб і їх належно обслужити — це не мало-важна річ!

Впродовж останніх двох місяців Управа Відділу, не зважаючи на цілий ряд запланованих і відбутих імпрез, не забула про потребу внутрішньо-організаційної праці і сцілювання та активізування членства. З тією метою переведено двоє ширших сходів членів.

Тепер Відділ готується до відбуття своїх річних загальних зборів. Підготовна акція, яку ведеться, має на оці

збереження тягlosti праці й піднесення її рівня в майбутньому.

Софія Кушнір
пресова референтка

НЮ ЙОРК, Н. Й.

Традиційна Ялинка 83 Відділу СУА

Коли вперше наш Відділ плянував влаштувати Ялинку, було багато сумнівів. Питались ми себе, чи є доцільним влаштувати ще одну імпрезу для дітей. Нью Йорк уже має два костюмові дитячі балі, кілька Миколаїв і дитячі театральні вистави. Песимісти вважали, що Ялинка нам не вдасться. Однак завдяки ентузіазмові пань: Олімпії Роговської, Ірини Куровицької і Наталки Думи, ми влаштували Ялинку. Це було три роки тому. На наше миле здивування, участь у Ялинці зростає з кожним роком. Цього року, 22 січня, було 300 присутніх осіб.

Ціллю Ялинки є познайомити наших дітей із традиціями Різдвяних Свят, та дати їм відчуття велич українського Різдва.

Сценку для цього річної Ялинки написала наша талановита пресова референтка п-ні Марта Бачинська. Це казка про Ангелика Плямку, що турбується подарунком для Ісусака. Підготовкою сценки зайнялася п-ні Наталка Дума, яка посвятила багато часу, щоб так добре підготувати дітей. Усі діти вив'язались дуже гарно зі своїх ролей: Лєся Дума як зірка; Ярослава Павлюк як ангелик Плямка; Марта Лопатинська, Оксана Куровицька, Адріана Роговська, Христя Салаяк як ангелики.

Приємно було почути чітку дикцію і добру українську вимову. На жаль, через брак достатніх голосників присутні в дальших рядах не мали можливості всього почути. На нашій черговій Ялинці попробуємо це виправити.

Сценка відбулась на тлі цікавих декорацій, виконаних заступницею голови п-ні Іриною Куровицькою. П-ні Ірина рівнож передала цікавий та чутливий привіт голови п-ні Марти Ярош, що не могла прибути на Ялинку з незалежних від неї причин.

Сценка почалася живим образом. Під гарно прибраною ялинкою сиділа сестричка (Христя Роговська) і ніжним голосом розказувала казку братчикам і сестричкам (Ляля Кекіш, Нестор Поритко, Оля Гендза, Андрій

Титла). Вони уважно та з зацікавленням слухали і цим доказали свою „акторську зрілість“.

По другому боці сцени живий образ — Вертел: Божа Мати (Лєся Трємбіцька), св. Йосиф (Юрій Баб'юк), царі (Єдвард Камінський, Андрій Баб'юк, Марко Соробей), пастишки (Павло Шпоняк, Лев Івасиків, Ярослав Куровицький).

Під кінець сценки група колядників у народніх строях увійшла до української хати, де стояв традиційний святочний стіл із колачами і просфорою. Їх привітали господарі: Таня Зозуля та Борис Черник. Усі присутні спонтанно включились у коляду.

83 Відділ СУА може справді бути гордий із цієї незвичайно вдалої імпрези. Замітним є те, що Ялинка підготована й виконана виключно своїми силами. П-ні Олімпія Роговська, наша імпрезова референтка, повна енергії й ініціативи, зуміла захопити всіх своїм запалом. За жертвенну працю заслуговують на подяку вище згадані пані, як і рівнож п-ні Ярослава Трємбіцька, що підготувала живий образ; пп. Орися Салаяк і Марія Соробей підготували й перевели льотерію.

Після сценки діти жваво рушили в танок. Тут теж пані виявили багато ініціативи: пп. А. Мартинківська, Дарія Гендза, Е. Трємбіцька й другі зайнялися дитячими грами. До танку приграла оркестра, зложена з малих хлопців. Пані Варка Бачинська перебралась за козака і захоплювала малят своїми шараварами і козацькою шапкою.

Під час того, коли пані займалися дітьми, батьки мали можливість поговорити за кавою, та відвідати смачний буфет, зорганізований п-ні Стефою Савчук.

П-ні Ніна Січинська забавляла дітей малюванням „модерних образчиків“ за допомогою машинки. Це дало гарний прихід до нашої каси.

Успіх Ялинки під кожним оглядом був дуже великий, а найважливіше, що діти були захоплені й уже питали, коли буде ще одна Ялинка.

Надія Шмігель

Кожна організована громадянка знає, що своєчасно внесена передплата на журнал є здоровою фінансовою підставою для розвитку видавництва.

П. Шурдівська

Моя музична освіта

Це піклування може іноді було й зайвим, трохи нездоровим, однак убагороднювало молоду душу, створювало царство краси, прагнення до пізнань ліпшого невідомого, посилювало віру в людину, в правду і любов. Тим молодість набирила форми чогось гарного, що залишалося в згадках людини на все життя і часто було провідним мірилом усього дальшого життя. Таке виховання спиралося на погляд, що поринути в буденщину, життєві турботи й бруд людина завжди встигне, але завести до свого життя зворотну послідовність — річ майже неможлива. Тому можна більше виправдати піднесеність у стосунках між молодими людьми того віку, ніж спрощення теперішнього матеріалістичного часу.

Вертаючись до наших відносин із Антоном, треба сказати, що між нами не було зайвих слів, а тим більше сильніших виявів почуття, однак, кожний з нас відчував, що ми не байдужі одне одному. Ця наша стриманість робила наші взаємини більш загадовими і цікавими. Ми рідко бачились. Під час вакацій доводилось зустрічатися тільки тоді, коли наші батьки їздили на відвідини один до одного, а в Києві ці зустрічі тим більше були неможливими, бо на відвідини до пансіонерок пускали тільки близьких рідних. Тим більше були овіяні поезією побачення, яких вдавалося досягти ненароком, як наприклад, при спільній подорожі після вакацій до Києва, якщо мені вдавалося умовити матір, що я вже можу сама їхати, що я вже не маленька. Цього можна було досягти у вищих 7, 8 клясах. До того мати звичайно мене супроводжала. А їхати треба було досить довго, майже 9 годин. І під час нашої спільної з Антоном подорожі молода дівчина діставала низку дрібних уваг, ніжних поглядів, а смеркнеться — несподіваного поцілунку руки, як ніхто не придивляється. Про допомогу, що вимагало фізичного напруження, не приходиться й говорити: де ж би там молодий чоловік, а ще й до того бодай трохи симпатизуючий, дозволив, щоб дівчина таскала чемодан, або дряпалася на другу спальну полицю в поїзді без того, щоб кавалер силою своїх рук не поміг чи не висадив? Здебільшого не спалося, але потиху розмовлялося. Темати до розмов були далеко не матеріальна буденщина, але питання з літератури, краса природи, товариські відношення тощо. А якщо при цьому трапився між іншим якийсь там поцілунок руки, то вслід за цим наступала мовчанка, солодка, тиха, хвилююча мовчанка, яка на очах у людей не могла супроводжуватися дальшими виявами кохання. Гарячі поцілунки не давалися на людях, чи тим більше в присутності когось із знайомих, як це робиться тепер. Вони ви-

магали затишного куточка, куди людське око не проникало, але разом з тим такого куточка, що був би поблизу людей. В тих „украдених“ поцілунках була сама поезія, але ми з Антоном так далеко не дійшли. Наша симпатія була на віддалі.

Пригадую один випадок. Якось літнього дня на вакаціях виходжу я з хати (мені тоді було років 15). Іду двором, коли це кучер подає мені знаки на пальцях, що хоче щось сказати. Я підходжу, а він і каже: „Баришньо, сьогодні вночі приїздив верхи до нас черповідський панич. Ви, мабуть, чули, як собаки лементували. Панич розбудили мене, дали карбованця (дуже щедро! — П. Ш.), щоб я втихомирив собак, і казали, щоб я нікому нічого не казав, окрім вас“. — „А що ж він тут робив?“ — питаю. — „Нічого, походили попід вашими вікнами так з чверть години, потім вскочили на коня та й поїхали додому“. Молоду дівчину це, звичайно дуже зворушило, в душі повстало почуття дівочої гордості. В цій самій порі я почала відчувати, що є якийсь інше почуття, ніж любов до батьків...

Вертаюся до сумного 1912 року. Отже, стоячи в церкві Михайлівського монастиря і знаходячись в стані повної апатії, відчула я чийсь впертий погляд. Це був погляд Антона, який чомусь опинився теж у церкві. Мені стало якось неприємно, ніби хтось втручається в моє горе, що торкається тільки мене, і до якого нема нікому діла. Я поспішно вийшла з церкви в напрямі дому. Антін мене догнав, мабуть, хотів потішити. Йому, як і цілій його родині, було відомо про хворобу моїх батьків. Почав він щось говорити, але мій душевний стан був такий, що не хотілося нікого бачити і нічого чути. Я відповіла йому дуже неввічливо і, може, навіть різко, і швидко поспішила вперед. З того часу я його не бачила. Пізніше тільки чула, що він того ж таки року скінчив семінарію, швидко після того оженився з дівчиною, познайомившись з нею в короткому часі, висвятився і став священником в селі того таки Уманського повіту.

Час минав. Від сестри доходили сумні, знепокоюючі вістки. Я ходила як у п'ятні. Нарешті прийшов лист, що сестра перевезла матір до Умані, і що лікарі не дають жадної надії. Вона кликала мене приїхати. Звичайно, я над цим не роздумувала. Діставши відпустку, я поспішала додому. В Умані я застала маму в тяжкому стані. Вона лежала на канані і майже весь час була під наркозою. Стурбований батько майже не відходив від неї. Під впливом цієї жахливої картини в мене пробудилося бажання боротися із злою долею. Хотілось кричати, запевняти всіх, що смерть не сміє перемогти, що

треба зробити щось таке, що в корені змінило б ситуацію, і я в цьому раптовому пориві почала запевняти матір, що все зміниться, що ось треба тільки почекати, напружити силу й волю. І цікаво, що такий певності тону хворі вірять, підбадьорюються. Але батько дивився на речі реально. Я почала метушитися, шукати посиленої медичної допомоги. Сестра йшла назустріч моїм бажанням, кликала лікарів на консилиум, хоч наперед знала марність цих заходів. Але це заспокоювало батька. Висновки лікарських нарад були відомі їй одній, а нам все вона переказувала в затушованому стилі. Сестра не жалкувала жадних фінансових витрат, ретельно виконувала найменші поради лікарів. Пам'ятаю, що радилося класти на живіт навпереміну гарячі й холодні компреси, щоб збудити чинність кишок, і сестра це сама робила кожних п'ять хвилин вдень, вночі, не зважаючи на те, що сама була в останніх місяцях вагітності. Потім радилося класти компреси із спирту. Щоб не обпикати шкіри, сестра купувала одеколон і з нього робила компреси. Все це, звичайно, нічого не помагало, але створювалось враження, що щось робиться, що може властяться натрапити на те, що допоможе, створить чудо. Від того часу у мене залишилася на все життя відраза до запаху одеколону. Треба було для батька створювати ілюзію, і сестра до цього наполегливо змагала. Нарешті лікарі перейшли на ін'єкції морфію. Ми з батьком про це знали. Бачили, що мама після ін'єкції заспокоювалася і спала, і нам хотілося вірити, що йдеться до поліпшення.

Одного такого дня, коли мати після ін'єкції з полегшенням віддихнула, вона, дивлячись своїм ласкавим поглядом на нас, порадила батькові, щоб поїхав подивитися, що робиться там у нього в парафії. Ця добра душа і в ті хвилини важкого страждання не переставала турбуватися за нас. А щоб, мовляв, йому не було сумно, то нехай візьме мене з собою. Вона бачила, що безнастанний напружений стан зле впливає на слабке батькове здоров'я і відважилася віддалити його від себе в такий критичний час, коли сама, як видно було з дальших її слів, втрачала надію на одужання. — „Їдьте, — казала вона, розлучаючись з батьком, — мені вже краще“ — мужньо заспокоювала вона його. А прощаючись зі мною, матуся раптом перехрестила мене і, вказуючи на сестру, потиху сказала: „Пам'ятай, доню, це твоя друга мати“. — Сестра це чула, але й оком не показала свого зворушення. З того часу вона стала для мене дійсно другою матір'ю.

Десь по 10-й годині вирушили ми з батьком на село. Слова материні весь час гучали в моїх вухах, але все ще хотілося надіятися. Дома побули ми з батьком одну добу, але тієї ночі я ніколи не забуду. Стомлений батько дуже довго перевертався з боку на бік і нарешті заснув. Я чула його спокійне дихання, а сама ніяк не могла заснути. Нарешті під ранок і мене сон зміг. І нараз сниться мені, ніби ми з мамою їдемо в Києві вуличкою, що простягається від Михайлівського фонікулера. При повороті біля Флорівського монастиря на Поділ, мама раптом спинила кучера і каже мені: „А тепер, дочко, вилазь,

далі я поїду вже сама“. Я трохи сперечалась, але мама наполегливо стояла на своєму: „Ні, ні, вилазь, я поїду сама“. Прокинувшись, я якось не надала значення цьому сну.

Поснідавши вдома, ми з батьком вирушили назад до Умані. По дорозі нікому з нас не хотілось говорити, хоч ми з батьком мали завжди тему для розмови. Був чудовий весняний день. Поля зеленіли, жайворонки заливались у вишині, чисте свіже повітря переповнювало груди, аж людина захлиналася. Важко описати чудову весну на нашій Україні, коли все пробуджується до життя, поля зеленіють оксамитним килимом, що простягається в незрозумілу далечінь, луки вкриті першими весняними квітами, — все це оповите незрівняним прозорим чудовим повітрям. Яке чудове те повітря! Не дивно, що на Україні так мало було захворювань туберкульозом. А та безкрая Уманська рівнина! Дивлячись на цю картину, людина ні про що не думає, тільки до сп'яніння насолоджується красою природи. Зрозуміло, що й моя молода душа підлягала тій чудовій картині, тим більше, що на віддалі надія на чудодійний кінець нещастя більш діє і заспокоює. А батько думав свою думу.

В такому настрою наближалися ми до Фонтанної вулиці, де жила сестра. Але в'їжджаємо у двір, і відразу страшна дійсність стала перед очима: біля ганку стояло віко від приготовленої домовини. Я вискочила перша з брички і без тям влетіла в залу, де вже лежала матуся, влягнена і приготована до покладення в труну. Не встигла я й крикнути, як чиясь сильна рука міцно схопила мене за руку, і я почула придушений голос:

— Ніодної сльози! Життя вашого батька від того залежить, — говорив лікар, якого сестра покликала, очікуючи приїзду батька і побоюючись трагічного впливу першого враження при погляді на мертву. Я оглянулась, побачила пронизливий погляд лікаря і... закам'яніла.

Цей стан не покидав мене протягом цілого року. Ніби у сні пригадую, як батько увійшов, кинув перший погляд на маму і відразу перевів його на мене. Я стояла як стовп, і це, видно, зробило своє враження на старенького, приголомшеного горем батька.

Що властиво сталося зі мною? Важко відповісти. Сказати б — велике напруження волі, — так ні, бо, мабуть, в той час я не була в стані його вжити над собою: занадто великою втратою була для мене смерть любої матусі, — я ж була „маминою донею“. Очевидно, наступило отупіння перетомлених нервів — процес чисто фізіологічний — характеристичний для переживання першого моменту драматичної події. Але потім?.. Важко уявити собі стан, коли людина перестає реагувати на всі явища природи, на всі виявлення і духової сфери, — взагалі, на все, що діється у всесвіті. При цьому думка працює, докоряє чуттю: де ті душевні муки, що з'являлись у мене в житті при найменших психічних враженнях, де ті рясні сльози, що часто потайки проливалися над найменшими подіями, що зворушували мій душевний світ? (Продовження буде)

ЮТИКА, Н. Й.

(Докінчення зі ст. 14)

Когутяк, а від Укр. Нар. Союзу п. В. Запаранюк.

Вона відійшла від нас, наша сеньйорка, але пам'ять про Неї житиме вічно між нами! Нехай цей скромний спомин буде квіткою від нас на її свіжій могилі!

Марія Когутяк
голова Окр. Ради СУА

ВОНА НАЙМЕНША...

(Докінчення зі ст. 25)

не ночувати ж їй надворі! Ше пару днів чекали, може за нею хтось питатиметься. Але за нею ніхто не питався — й маленька Зозулька лишилася жити й нести свої маленькі яєчка в курнику Панасенюк. Назвали її Зозулькою, бо пір'ячко в неї було різних кольорів: чорненькі, брунатненькі, попелясті пір'їнки дуже зграбно облягали її маленьке тіло й кругленьку голівку, на якій войовничо стирчав дуже червоний і величеський гребінець.

Не можна сказати, щоб Зозулька була щаслива в курнику. Кури її били нещадно й відганяли від їжі чи води. Скубли її зграбненьке пір'ячко, дзьобали гребінець. Тільки чути було, як вона бідна, пищить... Але вона собі з того нічого не робила і не пробувала кудись тікати або перелітати через пліт. Вона проте старалась стати на щось вищеньке: в курнику залишилися від старих господарів зуживі автові шини. Зозулька ставала на шину і згори дивилася з погордою на інших курей, а коли проходила повз шину чорна курка, вона навіть скубла її. І чорна курка її боялася.

І раптом Зозулька заходилася квоктати. То була ціла подія для бабуні й Катрусі. Що робити?! Чи класти під неї яйця? А як класти, то скільки — вона ж така маленька! Після довгої наради вирішили покласти п'ять яєць: може, вона вкриє їх своїм маленьким тільцем. Але Зозулька в своєму гніздечку так розпушилася, так розтулила своє пір'ячко, що на ранок бабуна поклала під неї ще два яєчка. І що б же ви думали?! Вивела Зозулька семеро курчаток — добре вигріла всі семеро яєць! То була велика радість для Катрусі, що так хотіла мати своїх курчаток!

Почала Зозулька водити своїх діточок по тій великій скрині, в якій на яйцях сиділа, почала вчити їх клювати й воду пити. І росли курчатка і через місяць уже були такі майже завбільшки, як і сама Зозулька. А ще за пару тижнів і більші за неї. А як вони вже вирости більші за свою маму, то Зозульку повернули до великого курника. І так шкода було їй, як за нею знову ганялися білі кури і не допускали її до їжі...

Знову почала Катруся просити свого тата побудувати маленький курничок (зовсім малесенький!) і докупити кілька таких зозулястих курочок, щоб вони щасливо жили там разом з Зозулькою, щоб ніхто їх не ганяв і не скуб.

Ну, а як Катруся заходиться про щось просити, то й випросить...

Катрусин тато вже збудував маленький курничок.

НЮАРК, Н. ДЖ.

Звіт із діяльності 86 Відділу СУА

В березні 1966 р. Відділ відбув ширші сходи, на яких п-ні О. Гнатейко виголосила цікаву доповідь про „День Героїнь“. У Святі Героїнь, улаштованому Окр. Радою, членки 86 Відділу взяли активну участь, а п-ні О. Гнатейко деклямувала уривки з творів Симоненка.

В кількох інших імпрезах Окружної Ради, як „Продаж капелюхів“ та у Виховному Семінарі з участю пп. Л. Храпливої та Л. Коленської, членки Відділу брали численну участь.

У травні 1966 р. заходом Відділу „Театр у П'ятницю“ з Філадельфії відіграв комедію Бендикса „Легкодух“, яка пройшла із задовільним успіхом. У цьому ж місяці Відділ брав активну участь у церковному Базарі, як також у Бенкеті в честь Верховного Архієпископа Йосифа Сліпого.

В жовтні 1966 р., після перерви в літніх вакаційних місяцях, Відділ улаштував Дитячу Забаву, в якій наші найменші мали змогу провести кілька приємних і веселих годин.

У Бенкеті 50-ліття церковного хору з Ньюарку, делегатки Відділу були присутні.

В листопаді 1966 р. Відділ відбув ширші сходи, під час яких п-ні проф. Т. Богданська оповідала про побут в Україні, насвітлюючи свої враження та відповідала на різного роду запити зі сторони слухачів.

В імпрезі Окружної Ради „Показ

Історичної Ноші“ членки Відділу, крім численної участі, зайнялись розпродажжю квитків та розводили гостей по залі.

У грудні 1966 р. на ширших сходах Відділу інж. Котис висвітлював документальний фільм про свій побут на Далекому Сході, подаючи пояснення та коментарі. Цього ж місяця Відділ брав участь у протесті з приводу арештувань українських письменників в Україні. Вислано кілька різдвяних дарунків українським воюкам у Вієтнамі. Дня 18 грудня заходом Відділу, Студія Мистецького Слова в Нью Йорку відіграла п'єсу-казку А. Штіяна „Летючий Корабель“, яка пройшла з повним успіхом. Л. Л.

ЖІНОЦТВО НА СВІТОВІЙ ВИСТАВЦІ

Комітет Українців Канади у Монреалі створив окремий Відділ для Світової Виставки, що її відкривуть у квітні ц. р. Жіночий Відділ для ЕКСПО-67 підготує Український Тиждень, що відбудеться у Жіночому Всеканадському Павільоні і триватиме від 24.—29. липня. Впродовж цього тижня українські жіночі організації заплановують улаштувати цілий ряд мистецьких виступів кращих українських сил. Окрім того висвітлюватиметься фільм „Скарби України“ та прозірки з українських церков, народніх домів, інститутів, музеїв та уривки з цікавіших імпрез, що були влаштовані у свій час по всій Канаді. Під час цього тижня відбудеться також показ історичних та народніх строїв, як теж показ застосування вишивки до модерного одягу.

Українські жіночі організації гоститимуть кожного дня котрусь з-поміж англійських чи французьких жіночих організацій і в програму зустрічі з ними входитимуть короткі доповіді про різні ділянки української культури.

ЖУРНАЛ ДЛЯ БАБУСИ

Фундації передплат для старших самітніх жінок в Європі починають напливати. Надіслала передплату п-ні Анна Вояковська з Коговзу, що фундає її вже вже від 1962 р. Удруге відновив передплату 26 Відділ СУА з Дітройту. Вперше зафундували передплату — 9 Відділ СУА з Бінггемтону та пп. Надія Гробельська з Філадельфії й Олена Кочержук із Денверу. Щире Спасибі!

2nd CLASS POSTAGE
PAID AT PHILA., PA.

Return to "OUR LIFE" Magazine
4936 N. 13th St., Philadelphia 41, Pa.
RETURN POSTAGE GUARANTEED

Централа одержала

від 28. січня до 17. березня 1967 р.:

ПРЕСОВИЙ ФОНД Н. Ж.:

Окр. Рада СУА, Філадельфія	25.00
Від. 1 Нью Йорк	25.00
„ 7 Акрон	10.00
„ 10 Філадельфія	25.00
„ 21 Бруклін	10.00
„ 26 Гемтремк (збірка)	15.00
„ 29 Шикаго	25.00
„ 31 Толідо	5.00
„ 43 Філадельфія	25.00
„ 47 Рочестер (збірка)	10.00
„ 48 Філадельфія (збірка)	25.00
„ 57 Ютика	10.00
„ 62 Сан Франціско	5.00
„ 65 Нью Брансвік	10.00
„ 78 Вашингтон	10.00
„ 81 Дітройт	5.00
„ 89 Кергонксон	5.00
Стефанія Уляницька, Філад.	30.00
Ольга Корж, Балтимор, збірка	10.00
Марія Педа, Денмор	5.00
Марія Воскрес, Дітройт	5.00
Софія Олесницька, Ньюарк	5.00
Анастасія Кочан, Нью Йорк	5.00
Софія Карпінська, Нью Йорк	5.00
Марія Вислоцька, Ірвінгтон	5.00
Іванна Ратич, Едісон	5.00
Ольга Кулик, Клівленд	5.00
Софія Барусевич, Нью Пельц	5.00
Марія Попик, Дітройт	5.00
Люба і Василь Шот, Рочестер	5.00
М. Жеребецька, Саскатун	4.50
Ольга Ромах, Дітройт	3.50
Д-р Зоя Плітас, Торонто	3.00

По 2.00 дол.: Ліна Басюк і Марія Гоголь, Шикаго, Анна Чорній, Балтимор, Ніна Самокішин, Трентон, Анна Березовська, Дітройт, Ольга Білинська і Катерина Терлецька, Нью Йорк, Марія Гордійчук, Клівленд, Марія Кружинська, Олієн, А. Вацлавська, Бруклін, Надія Мандрусак, Мейплвуд, Юлія Головата й Анна Івах, Торонто, М Вандзура, Вінетка.

По 1.00 дол.: Стефанія Гуцалюк, Бруклін, Галя Стахнів, Сіклервіл, Юлія Ходоровська, Вунсакет, Магдалина Шевчук, Ст. Пітерсбург, Оксана Б. Соломон і Тетяна Солтисік, Нью Йорк, Марія Несторенко, Лорейн, Люба Фалько, Бавнд Брук, С. Лішин-

ська, Шикаго, Марія Буцяк, Марія Добрянська і Теофіля Хвостик, усі з Менчестеру, Міра Повх, Рочестер, Софія Малиновська, Клівленд, Анна Карий, Джерзі Ситі, М. Франко, Ньюарк, Марія Чопик, Черрїгїл, Юлія Семанишин, Бунтон.

ФОНД „МАТИ Й ДИТИНА“

Від. 1 Нью Йорк	30.00
„ 11 Трентон	5.00
„ 13 Честер	20.00
„ 16 Мінеаполіс	5.00
„ 21 Бруклін	10.00
„ 22 Шикаго	195.00
„ 28 Ньюарк	10.00
„ 33 Клівленд	120.00
„ 43 Філадельфія	90.00
„ 44 Філадельфія	15.00
„ 47 Рочестер	30.00
„ 57 Ютика	90.00
„ 59 Балтимор	15.00
„ 64 Нью Йорк	45.00
„ 66 Нью Гейвен	186.00
„ 68 Сиракузи	30.00
„ 69 Лорейн	150.00
„ 71 Джерзі Ситі	15.00
„ 78 Вашингтон	20.00
„ 83 Нью Йорк	15.00

П-ство Филиповичі і Дорожинські, Савт Голленд

К. і Д. Квасниці, Рочестер	40.00
Неоніля Мечник, Петерсон	25.00
М. і В. Білосори, Моріставн	10.00
Ганна Д. Ратич, Едісон	10.00
О. і В. Кочержуки, Денвер	5.00
Д-р Б. і О. Панчуки, Ньюарк	5.00
Анна Юлія Вояковська, Коговс	5.00
Михайлина Лисейко, Шикаго	4.00
Антонія Купчак, Ламбертсвілл	1.00

СТИПЕНДИЙНИЙ ФОНД ІМ. О. ГОРДИНСЬКОЇ

Від. 70 Пассейк	25.00
„ 86 Ньюарк	25.00
Марія Герус, Юніон	5.00
Ізидора Боярська-Левкович, Ньюарк	5.00

ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ:

Від. 78 Вашингтон	25.00
УКР. КАТОЛ. УНІВЕРСИТЕТ У РИМІ	
Від. 31 Толідо	100.00
„ 33 Клівленд	16.00
„ 61 Випані	50.00

НТШ САРСЕЛЬ:

Від. 31 Толідо	20.00
„ 64 Нью Йорк	45.00
„ 69 Лорейн	85.00

МУЗЕЙ СУА:

Окр. Рада СУА, Філадельфія	50.00
----------------------------	-------

ФОНД „500“:

Окр. Рада СУА, Клівленд	70.37
Від. 78 Вашингтон	5.00

З подякою,

Ірина Качанівська, секретарка
Анна Сивуляк, касієрка

**
*

Всіх пресових референток інформуюмо про те, що допис про діяльність Відділу повинен бути написаний лиш на одній сторінці паперу. Також радимо, якщо пишете на машинці, писати з інтервалом. Якщо допис густо написаний або використана також зворотна сторінка паперу, тоді редакція мусить його перелисувати. А це спричинює зайву роботу та може впровадити помилки й пропущення.

ЗБІРНИК МАТЕРІЯЛІВ

Курс Працівників Дошкілля

Зшиток 1.

Зміст:

- І. Пеленська: Курс Працівників Дошкілля
- І. Винницький: З проблем розвитку психології дитини
- Я. Телепко: Програма й методика навчання у дитячому садку

Ціна 2.50 дол.

Замовляти в Централі СУА

Замовляти в Централі СУА.

Г Р О М А Д Я Н К А

з 1946—1950 рр.

5 чисел коштують 1 дол.

Замовляти в Централі СУА.